[பேரவைத் தலைவர்]

எனவே, இவ்வைந்து வேட்பாளர்களிலிருந்து மூன்று உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கான வாக்கெடுப்பு 5—5—1987 செவ்வாய்க் கிழமை காலை 10-00 மணி முதல் பிற்பகல் 2-00 மணி வரை, முன்னாள் சட்டமன்ற மேலவை மண்டப கிழக்கு வளாகத்தில், பல்கலைக் கழகத்தின் சட்டப்படி **ஒற்றை மாற்று** வாக்கின் மூலம் தேர்தல் நடைபெறும்.

4. வரவு-செலவுத் திட்டம், 1987—88, வாக்கெடுப்பு (தொடர்ச்சி).

(அ) கோரிக்கை எண். 12—தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள்—சட்ட நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

"மானியக் கோரிக்கை எண். 12—தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு இந்துசமய அறக்கட்டளைகள்—சட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 4,48,63,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்."

திரு. மெ. ஆண்டி அம்பலம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நத்தம் தொகுதி, நத்தம் கோவில்பட்டியில் உள்ள புராதன ஆலயமான அருள்மிகு கைலாசநாதர் ஆலயத்தில் திருப்பணி செய்ய திருப்பணிக் குழு ஒன்று அரசுத் துறை ஆணை செ.மு.நக. 1496/82-83, நாள் 17—10—1981-ன் படி அமைக்கப்பட்டும் இதுவரை 15 ஆண்டுகளாக திருப்பணி நடவடிக்கை எடுக்கப்படாமல் இருப்பது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

"மானியக் கோரிக்கை எண். 12—தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள்—சட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 4,48,63,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

திரு. கே. சுப்பராயன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருப்பூர் நகரிலுள்ள ராஜா வாய்க்காலை பொது மக்கள் நலனுக்காக ரோடு போடுவதைத் தடுத்து ரோட்டிற்குரிய

'987 ஏப்ரல் 30] [திரு. கே. சுப்பராயன்.]

)டத்தைத் திருப்பூர் குலாலர் விநாயகர் கோவில் நிர்வாகம் ஆக்கிரமித்துள்ளதை மீட்க வேண்டிய அவசியம் குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

"மானியக் கோரிக்கை எண். 12—தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள்-சட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 4,48,63,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

(ஆ) கோரிக்கை எண் 25—சின்கோனா.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண் 25—சின்கோனா என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,70,89,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்".

திரு. கே. சுப்பராயன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கைபற்றி விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

"மானியக் கோரிக்கை எண் 25—சின்கோனா என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 3,70,89,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

திரு. எஸ். என். இராமசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சின்கோனா தோட்டங்களில் பணிபுரியும் தற்காலிகத் தொழிலாளர்களுக்கு நிரந்தரம் செய்வதும், ஏனைய காபி, தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கும் சம்பளம், போனஸ் மற்ற சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் குறித்தும் விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

"மானியக் கோரிக்கை எண். 25—சின்கோனா என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 3,70,89,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

(இ) கோரிக் கை எண். 45—காட்டுவளத் துறை.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண். 45—காட்டுவளத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 16,58,50,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்."

திரு. கே. சுப்பராயன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சேலம் மாவட்டம், நிலவாரப்பட்டி அஞ்சல், சூரியூர் பள்ளக்காட்டில் 10 ஆண்டுகளாக விவசாயம் செய்துவரும் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட விவசாயிகளின் விளைச்சல் பயிரையும், வீட்டையும் வன இலாகா அதிகாரிகள் தீ வைத்துக் கொளுத்திய நடவடிக்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண் 45—காட்டுவளத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 16,58,50,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

(ஈ) கோரிக்கை எண். 47—செய்தி, சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல்.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண் 47—செய்தி, சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 3,45,61,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்."

திரு. கே. சுப்பராயன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சென்னை நிருபர்கள் சங்கத்திற்கு (Madras Reporters Form-2 சொந்தக் கட்டடம் கட்டிக் கொள்வதற்கு இலவச மனை வழங்கப்பட வேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. கே. சுப்பராயன்]

"மானியக் கோரிக்கை எண் 47—செய்தி, சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 3,45,61,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

திரு. சோ. மா. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சென்னையில் நிருபர்கள் சங்கத்திற்கு பல ஆண்டுகளாகச் சொந்தக் கட்டிடம் கட்டிக்கொள்ள இலவசமனை வழங்கப்படும் என்று அறிவித்தும் இன்னமும் நிறைவேற்றப் படாமல் இருப்பதுபற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக்கோரிக்கை எண். 47—செய்தி, சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 3,45,61,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

(உ) கோரிக்கை எண். 56—காட்டுவளம் குறித்த மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழி கிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண். 56—காட்டுவளம் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 22,60,23,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்."

திரு. கே. சுப்பராயன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண். 56—காட்டுவளம் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 22,60,23,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூறவிரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கோரியுள்ள பல்வேறு மானியக் கோரிக்கைகளைப்பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள் * * அச்சடிக்கப்பெற்று, மாண்புமிகு உறுப்பினர் களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. அதைக் குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தவுடன் இறுதியாக நான் என்னுடைய பதிலைத் தெரிவிக்கிறேன்.

திரு. ஆர். தியாகராசன்: மாண்புமிகு மரியாதைக்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, மானியக் கோரிக்கை எண். 12—தமிழ்நாடு 1957 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள்—சட்ட நிர்வாகம், 1987-88 பற்றி என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழை கிறேன். இந்து மதம் என்பது, உலகத்திலேயே மிக முன்காலத்திலே, யுக காலத்திற்கு முன்பே தோன்றிய மதமாகும். இந்து மதம் என்பது இந்து மதம், இந்து நாடு, இந்துக்களின் கலாச்சாரம், இந்துக்களின் மொழி, இந்திய நாடு என்ற அடிப்படையிலே பண்டைய காலத்திலே ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த அமைப்பால் உருவானது ஏற்கெனவே சமஸ்கிருத மொழியிலே சாமி பூசைகளையெல்லாம் அய்யர்கள் நடத்திவந்தார்கள். பல நாட்களுக்குப் பிறகு சமஸ்கிருத மொழியை விட்டுவிட்டு இப்போது நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய இராமச்சந்திரனார் ஆட்சிக் காலத்திலே தமிழிலே சாமியைப் பூஜிப்பது என்பது நடைமுறைக்கு வந்து தமிழிலே மக்கள் எல்லாம் அதைக் கேட்டு மகிழும் அளவுக்கு அறநிலையங்கள் வளர்ந்திருக்கின்றன. அறநிலையம் தமிழகத் தினைப்போல வேறு எங்கும் எந்த மாநிலத்திலேயும் இல்லை. அந்த அளவுக்கு அறத்திலே நம்பிக்கை உடையவர்கள், உயர்ந்த கோபுரங்கள், பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள், பல்லாயிரக் கணக்கான தர்ம சொத்துக்கள், பல்லாயிரக்கணக்கான கோயில்கள் அமைந்திருப்பது இந்தத் தமிழ்நாடு.

மற்ற மாநிலங்களிலே கிறித்துவ மதம், இஸ்லாமிய மதம் தோன்றியபோது அங்காங்கே மத அடிப்படையில்தான் கோயில்கள் அமைக்கப்பட்டனவே தவிர தமிழர்களைப் போல,

* * 179—321 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்புகள் I, II, III, IV and V ஆக அச்சிடப்பெற்றுள்ளன.

தமிழ் வழிபாட்டைப்போல் தமிழ்க் கலாச்சாரத்திற்கு ஒப்ப அந்தக் கோயில்கள் அமைக்கப்படவில்லை. அப்படிப்பட்ட பெரிய நிர்வாகம் உள்ள தமிழநாடு அறக்கட்டளைகளுக்கு இருக்கக்கூடிய சொத்துக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும். பல சட்டங்களைப் போட்டும் பல திருடர்களைக் கண்டுபிடித்தும், சிலைத் திருடர்களைக் கண்டுபிடித்தும் பல இடங்களிலே அறநிலையங்களைப் பாதுகாக்க முடியாமல் இருக்கிறது. பலர் சாமி கும்பிடப் போவதாக சொல்லிக்கொண்டு, அங்கே எவ்வளவு நகை இருக்கிறது? அவற்றை எப்படி, எப்படி எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்பதைப் பார்ப்பதற்காக வேண்டியே செல்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 10-10)

அடுத்து, நமது நாட்டிலே, பெண்கள் சாமி கும்பிடக் கூடியவர்கள், மத நம்பிக்கை உடையவர்கள். அவர்கள் எல்லாம் கட்டாயமாக கோயிலுக்குப் போவார்கள். நம்முடைய இந்து மதத்திலேயே பெரும்பாலும் பெண்களைக் குறிப்பிட்டு அஷ்டலட்சுமி என்று குறிப்பிடுவார்கள். அதுபோல், ஆதி பராசக்தி போன்று சக்தி வாய்ந்த தெய்வங்கள் பெண்கள்; உருவத்திலும் அப்படித்தான். மீனாட்சி, விசாலாட்சி என்று வைத்து, இந்து மதத்திலே பெண்களுக்கே முதலிடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பெண்கள் சாமி கும்பிட கோவிலுக்குச் செல்லும்போது, சாமி கும்பிடுவதைப் போல் சில பேர்கள் அவர்களைக் கேலி செய்கிறார்கள்; அவர்களைப் பார்த்து சேட்டை எல்லாம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சாமி கும்பிடச்செல்கிறார்களோ, இல்லையோ, இந்தமாதிரி காரியங்களில் ஈடுபடுகிறார்கள். இத்தகையவர்களிடமிருந்து பாதுகாப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பெரிய ஸ்தலங்களில், பெரிய கோவில்களில், நல்ல பாதுகாப்பு ஏற்பாடு செய்து தர வேண்டும். உளவுத் துறையினரைப் போட்டு, உண்மையிலேயே சாமி கும்பிட வருகிறார்களா, பெண்களைப் பார்க்க வருகிறார்களா, நகையைத் திருட வருகிறார்களா என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். உளவுத் துறையினரை சாமி கும்பிட வருகிறவர்களைப்போல போட்டு, கண்காணிக்க வேண்டுமென்று அறநிலையத் துறை அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆர். தியாகராசன்] [1987 ஏப்ரல் 30

அறநிலையத் துறையிலே பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் சொத்துக்கள் இருக்கின்றன. 20, 30 ஆண்டுகளாக கோயில் நிலத்தை வைத்து பயிர் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் குத்தகை கொடுப்பதில்லை. குத்தகை கொடுக்காவிட்டால், அந்தக் கோவில் நிர்வாகத்தை எப்படிச் சமாளிக்க முடியும்?

விருத்தாசலத்தை எடுத்துக் கொண்டால் 400 ஏக்கர் நிலம் பாத்தாலீஸ்வரர் கோவிலுக்கு இருக்கிறது. ஆனால், வருவாய் 40 கலம்கூட வருவதில்லை. இப்போதுள்ள பொதுவுடமைக் கட்சிக்காரர்கள் என்ன எண்ணுகிறார்கள்? குறிப்பிட்ட நிலத்தை அவர்களுக்கு விட்டு விட வேண்டும்; குத்தகைக்குவிட வேண்டும்; சில காலங்களில் குத்தகையை வசூல் செய்யக் கூடாது என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அறநிலையங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டி, குறிப்பிட்ட ஒரு சட்டம் நிறைவேற்ற வேண்டும்; அறநிலைய சொத்துக்களிலே எந்தவிதமான வில்லங்கமும் இருக்கக் கூடாது; 1 ஏக்கருக்கு 10 மூட்டை கிடைப்பதாக இருந்தாலும் கட்டாயமாகக் கொடுக்கவேண்டும். ஓராண்டு கொடுக்காவிட்டால், அந்த இடத்தை அதிகமாக ஏலம் கேட்கக்கூடியவருக்கு ஏலம் விடவேண்டும். இன்றைக்கு 40 சதவீதம் கொடுத்தால்கூட, 400 ஏக்கருக்கு வரக்கூடிய வருமானம் போதும். அந்த வகையிலே கோவில் சொத்தைப் பாதுகாக்க சட்டம் நிறைவேற்ற வேண்டும்.

அதிகமான பணம் இருக்கும் கோவில்களிடமிருந்து ,எடுத்து பள்ளிக்கூடம் கட்டுங்கள், கல்லூரி கட்டுங்கள், வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. யாரோ எடுத்துக் கொண்டு போகிறார்கள். தேங்காய் உடைக்கமுடியவில்லை; கற்பூரம் கொளுத்த முடியவில்லை; ஆராதனை செய்ய முடியாத நிலையேற்றப்படுகிறது. ஆகவே, அறநிலையச் சொத்துக்களை பாதுகாக்க சட்டம் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த நாட்டிலே இந்து மதத்தைப்பற்றித்தான் குறை சொல்லப்படுகிறது. கிறிஸ்தவ மதம் 2,000 ஆண்டுகளாக உள்ளது; இஸ்லாம் மதம் ஆயிரம் ஆண்டுகளாக உள்ளது. ஆனால், பல யுகங்களாக உள்ள மதம் இந்து மதம். நமது நாட்டில் இந்து மதம்

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. ஆர். தியாகராசன்]

தான் சிறந்தது என்று உங்களுக்குத் தெரியும். அப்பேர்ப்பட்ட நாட்டில் இந்த இந்துமதச் சொத்துக்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். இந்த மதத்திலேயே இருந்து கொண்டு, இந்த மதத்தைக் குறை சொல்லக்கூடாது. இஸ்லாம் மதத்திலே இருந்து கொண்டு, அம்மதத்தை யாராவது குறை சொன்னால், அவர்களை அப்புறப்படுத்தி விடுவார்கள். அதேபோல் கிறிஸ்தவ மதத்தில் வைத்திருக்கிற கட்டுப்பாடு காரணமாக, அந்த மதத்தில் உள்ளவர்கள், அந்த மதத்தைப் பற்றி குறை சொன்னால், அவர்களை அந்த மதத்திலிருந்தே நீக்கி விடுவார்கள். ஆனால், இந்து மதத்தினுடைய தலைவிதி யார் வேண்டுமானாலும் எப்படி வேண்டுமானாலும் இறைவனைக் கிண்டல் பண்ணலாம், அம்மனைக் கிண்டல் பண்ணலாம். அதற்கு உரிமையுண்டு. இது ஜனநாயக நாடு. இந்த நாட்டிலே ஜனநாயகத்தை நாம் அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்து மதத்திலே பிறந்தவர்கள். இந்துக்கள் இந்த இந்து மதத்தை, அல்லது இந்து கலாசாரத்தைக் குறை கூறிப் பேசினாலும், அல்லது அதை இழிவுபடுத்திப் பேசினாலும், அவர்கள்மீது இந்து மதச் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்க புதியதாக ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று நான் சபாநாயகர் மூலமாக கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போதுதான் இந்து மதத்தை நாம் பாதுகாக்க முடியும். கலாசாரத்திலே, கலையிலே நம்மைவிட மிஞ்சக்கூடியவர்கள் இந்த உலகத்திலே யாரும் கிடையாது. அந்த அளவிற்கு நம்முடைய நாட்டிலே தலைவர்கள் தோன்றியிருக்கிறார்கள். நமது நாட்டிலே தோன்றிய தலைவர்களை எடுத்துக் கொண்டால், உங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும், பெரிய பெரிய ஞானிகள் எல்லாம் பிறந்த நாடு இந்த நாடு.

இன்றைக்கு சமண மதத்தை எடுத்துக் கொண்டால், உலகத்திலே உள்ள அனைவரும் பாராட்டும் அளவிற்கு மிகப் பெரிய புகழ் பெற்ற ஞானி மகாவீரைப் பெற்ற நாடு. அதேபோல் புத்தரை எடுத்துக் கொண்டால், நம்முடைய நாட்டிலே கோவில்கள் இல்லை என்று சொன்னாலுங்கூட, இன்றைக்கு சீனாவிலேயும், இலங்கையிலேயும், ஜப்பானிலேயும் புத்தர்களுடைய கோவில்கள் இருக்கின்றன.

அதேபோல், பெரும் தலைவர்களை எடுத்துக்கொண்டால், காந்தி மகான், நேரு, அண்ணா, ராஜாஜி போன்ற இப்படிப்பட்ட பெரிய தலைவர்கள் எல்லாம் பிறந்த இந்த இந்திய

நாட்டிலே, இந்து மதத்தைப் பாழ்படுத்திவிட்டார்கள். இந்து மதத்தைக் கெடுப்பதற்கு என்றே இந்த நாட்டிலே நிறைய பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் திட்டமிட்டு, நம்மை இழிவுபடுத்த, இந்து மதத்தைக் கேவலப்படுத்தி, அந்தச் சொத்துக்களை அழித்து, இப்படி எல்லாம் செய்து கொண்டு இருப்பதை சரியான முறையில் நாம் தடுத்து நிறுத்தவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மரியாதைக்குரிய இராமபிரானுடைய வரலாற்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். மரியாதைக்குரிய இராமச்சந்திர பிரபு அவர்கள், தன்னுடைய நாட்டை ஆள்கின்ற சமயத்திலே, பல இன்னல்களுக்கு ஆளாகியும்கூட, தன்னைத் தானே சமாதானப் படுத்திக் கொண்டு, நாடு கடந்து, வனம் கடந்து, பாவங்களைப் போக்கி, அக்கிரமங்களை அழித்து, நீதியை நிலைநாட்டித் தன்னுடைய குடும்பத்தினரை பறிகொடுத்தவர். அப்படிப் பட்ட இராமபிரானுடைய ஆட்சி இங்கே நடக்கிறது. இந்த நேரத்திலே நீதி வழங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சாமியைக் கேவலப்படுத்தி, இந்து மதத்தைக் கேவலப்படுத்தி இந்த மதத்தை அழிக்க வேண்டும் என்ற கெட்ட எண்ணத்தோடு நடப்பவர்களைக் கட்டாயமாகத் தண்டிப்பதற்கு தேவையான சட்டத்தை நிறை வேற்றவேண்டும் என்று நான் மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து வன இலாகாவிற்கு வருகிறேன். மரியாதைக் குரிய சபாநாயகர் அவர்கள் மூலமாக நான் தெரிவிக்க விரும்பு வது, நீங்கள் எல்லாம் வனங்களை ஆராய்ச்சி செய்து, நிறைய மரங்கள் எல்லாம் அழிக்கப்பட்ட காரணத்தாலே, மழை பெய் வது குறைந்துவிட்டது என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இன்றைக்கு மரங்களை வளர்க்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்திலே நமது அரசாங்கம் ஒரு கன்றுக்கு 2 ரூபாய் வீதம் பணம் கொடுத்து, உதவி செய்து, மரங்களை நடுகின்ற அளவிற்கு வன இலாகா அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறது. ஆனால், நாம் என்னதான் செய்தாலும்கூட, நான் என்ன சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால், ஒரு மரத்தினுடைய பருவகாலத்திற்குக் குறைவாக அதை வெட்டினால் அப்படி வெட்டு பவர்களுக்குத் தண்டனை வழங்கவேண்டும். ஒரு புளிய மரம்

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. ஆர். தியாகராசன்]

இருக்கிறது என்று சொன்னால், அது ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு பலன் அளிக்கக்கூடிய மரம். அப்படி பலன் அளிக்கக்கூடிய மரத்தை, ஆயிரம் ஆண்டுகாலம் வரை இருக்கக்கூடிய மரத்தை, வளர்க்க ஆரம்பித்த ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, அது கைக்கு கைசாக வந்தவுடன், யாராவது வெட்டிவிடுகிறார்கள். இது மாதிரி பலன் தரக்கூடிய மரங்களை, பழம் தரக்கூடிய மரங்களை, நிழல் தரக்கூடிய மரங்களை, சிறிய கன்றுகளாக இருக்கும்போதே வெட்டினால், அதற்குத் தண்டனை அளிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வன இலாகா திருடர்களைப் பற்றி உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். வனத்திலே மரத்தை திருடுபவர்கள், இன்றைக்கு அதற்காக திட்டமிடுபவர்கள்—அரசாங்கத்தினுடைய காவல்களை எல்லாம் அப்புறப்படுத்திவிட்டு—கை எப்படியோ ஓங்கிக் கொண்டே இருக்கிறது. எனவே வன இலாகாவிலே இருக்கிற அதிகாரிகளை எல்லாம் கடுமையாகக் கண்டித்து, தக்க நடவடிக்கையை அவர்கள் மீது எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் உத்தரவு இல்லாமல் எந்த மரமும் காணமால் போவதற்கு வாய்ப்பில்லை. எனவே இவற்றை எல்லாம் கண்டுபிடிப்பதற்கு வன இலாகா மிகுந்த அக்கறை காட்டவேண்டும்.

அதேபோன்று சினிமா, இந்த சினிமாத் துறைக்கும் அமைச்சராக இருக்கின்ற திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள், உலகத்திலே இருக்கிற சாமிக்கு எல்லாம் நாதன், இந்த திரு. சுவாமிநாதன். சினிமாவிலே உங்களைக் கேவலப் படுத்து கிறார்கள், எம்.எல்.ஏ.-யைக் கேவலப்படுத்துகிறார்கள். அமைச்சர் களைக் கேவலப்படுத்துகிறார்கள், ஜாதி, சமயங்களை எல்லாம் கேவலப்படுத்துகிறார்கள். பெண்களை இழிவுபடுத்துகிறார்கள். இப்படி எல்லாம் படம் எடுப்பதற்கு நீங்கள் அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமா? இதை நீங்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இந்த சினிமாக் கதையை எல்லாம் நீங்கள்தான் பார்க்கிறீர்கள். அவற்றை நீங்கள்தான் சரி பார்க்கிறீர்கள். அப்படிப் பார்க்கிற போது, இவற்றை எல்லாம் கட்டாயமாக வெட்டி விடவேண்டாமா?

நம்முடைய நாகரீகம் மிகவும் உயர்ந்த நாகரீகம். ஒரு ஜோடி பறவையைப் பார்த்தால் கூட தெரியும். அது தன்னுடைய மனைவியை விட்டு போவதில்லை. இரண்டும் ஜோடியாக வாழும்.

நம்முடைய இந்து மத அமைப்புதான், உலகத்திலேயே ஒரே கணவன், ஒரே மனைவி என்று சொல்லக்கூடிய தத்துவத்தைக் கொண்டது. அப்படிப்பட்ட இந்து மதத்திலே பிறந்த ஒரு பெண்ணை, இன்றைக்கு சினிமாவிலே எந்தெந்த அளவிற்கு, எப்படியெப்படி காட்டி, கேவலப்படுத்த வேண்டுமோ, கற்பழிக்க வேண்டுமோ, அப்படியெல்லாம் செய்கிறார்கள். யார் சினிமாவிலே கற்பழிக்கிறார்கள் என்றால் எம்.எல்.ஏக்கள்

(முற்பகல் 10-20)

கற்பழிக்கிற மாதிரி வருகிறது. 'ஊருக்கு இளைத்தவன் பிள்ளையார் கோயில் ஆண்டி' என்று சொல்வார்கள். அந்த மாதிரி இந்த எம்.எல்.ஏ., எம்.பி., மந்திரிகள் எல்லாம் இவர்களிடம் மாட்டிக்கொண்டு முழிக்கிற முழி, எந்வொரு சினிமாவிலும் எங்களை ஒரு ஷோ காட்டாமல் அவர்களால் இருக்க முடிய வில்லை. தண்ணீர் இல்லாவிட்டால். தண்ணீர் இல்லை, தண்ணீர் எங்கே? இதற்கு சிலபேர் இங்கே இருக்கிறார்கள். நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், எடுத்த எடுப்பிலேயே நாட்டிலே எல்லா அமைப்புகளும் வந்துவிட முடியாது. இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில் படிப்படியாக முன்னேற்றங்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அன்றிருந்த நிலை இல்லை இன்று. இந்த நிலையைச் சொல்ல எல்லோரும் மறுக்கிறார்கள். அன்றைக்கு நாம் வேட்டி கட்டிக்கொண்டிருந்தோம். ஆனால் இன்றைக்கு, துண்டு போடுகிறோம்; சட்டைப் போடுகிறோம்; பாடி போடுகிறோம்; வாச் கட்டுகிறோம்; சூட் போடுகிறோம்; கோட் போடுகிறோம்; இந்த அளவிற்கு இன்றைய நிலை வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆங்காங்கே சிறு குறைகள் இருக்கலாம்; இல்லையென்று சொல்லவில்லை. குறை கூறுவதற்கென்று ஒரு கூட்டமா? குறை சொல்லிக்கொண்டிருப்பது அவர்களுடைய வாடிக்கையா? எந்த நல்லது செய்தாலும் அதற்கு ஒரு கலாட்டா. நல்லது செய்வதைப் பாராட்டினால்தான் பொது மக்களுக்கு நல்லது செய்ய முடியும். ஆகவே அப்படிப்பட்ட சினிமாக்களை தடை செய்யவேண்டும். அப்படிப்பட்ட சினிமாக்களைப் பார்க்கக்கூடாது. சினிமா உலகத்திற்கென்று கட்டாயமாக நாம் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவிக்க கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 30]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்படிப்பட்ட சினிமாக்கள் திரையிடுவதை தடுப்பதற்கு நீங்கள் எல்லாம் சட்டசபையிலே ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வாருங்கள். இப்பேர்ப்பட்ட சினிமாக்களை திரையிடும் சினிமாத் தியேட்டர்களுக்கு எப்படி அனுமதி கொடுக்கிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்களிடம் கேளுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எம்.எல்.ஏ. மற்றும் அமைச்சர்கள் போன்றவர்களை கேவலப்படுத்தக்கூடிய வகையில் வரும் சினிமாப் படங்களை தடை செய்வது மத்திய அரசினுடைய கையிலே இருக்கிறது. நம்முடைய கையிலே இல்லை (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சினிமாக் கொட்டகைகள் உங்கள் கண்ட்ரோலில் இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்: திரைப்படங்கள் சென்சார் செய்யப்பட்டு சர்டிபிகேட் கொடுத்துவிட்டால், அதை தடுக்க நம்மால் முடியாது. வேண்டுமானால் இங்கே தீர்மானம் போடலாம். இந்த மாமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து தீர்மானம் போடலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்பேர்ப்பட்ட படங்களைக் காட்டினால் என்.ஓ.சி. கிடையாது. அப்படியில்லையென்றால் உரிமை நீக்கப்படும் என்று சொன்னால் நிச்சயமாக, ஒழுங்காக இருப்பார்கள்.

திரு. ஆர். தியாகராசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு நல்ல விளக்கத்தைத் தந்தார்கள்; நன்றி. மத்திய அரசாக இருந்தால் என்ன? மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நீங்கள் சிபாரிசு செய்யுங்கள். இங்கே இந்தச் சட்டமன்றத்திலே கூட தீர்மானம் கொண்டு வாருங்கள்; நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம். ஆதரித்த அந்தத் தீர்மானத்தை மத்திய அரசுக்கு அனுப்புங்கள். திட்டுவது என்றால், அவர்கள் நம்மை மட்டுமா திட்டுகிறார்கள்? இல்லை. அவர்களையும் சேர்த்துதான் திட்டுகிறார்கள்.

டாக்டர் கே. சமரசம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர். பெரியவர் நல்ல ஒரு உணர்வினை இங்கே வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு நான் ஒன்றை வேண்டுகோளாக வைக்கிறேன். டெலிவிஷனிலே 'அடல்ட்ஸ்' என்று சொல்லப்படுகிற 'ஏ' சர்டிபிகேட் பெற்ற படங்கள் இப்போது வெளியிடப்படுகின்றன மத்திய அரசாங்கத்தால். அது தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய குடும்பங்களின் தன்மைகள் இவற்றுக்கெல்லாம் அப்பாற்பட்ட நிலையிலே இருக்கிறது. அதைத் தடுப்பதற்கு அரசு முன் வருமா? மத்திய அரசுடன் போராடுமா? காங்கிரஸ் கட்சி இதுபற்றி தீர்மானம் நிறைவேற்றுமா? இதை நீங்கள் எதிர்ப்பீர்களா என்பதற்கான உங்களுடைய கருத்து என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆர். தியாகராசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நல்ல ஒரு திட்டத்தை இங்கே கூறினார்கள். ஆனால், மத்திய அரசாங்கமாக இருந்தாலும், மாநில அரசாக இருந்தாலும் நான் கேட்கிறேன்; நான் மதப் பிரச்சினையைப் பற்றித்தான் பேசுகிறேன். நான் காங்கிரஸ்காரனாக இருந்தாலும், மத்திய அரசாக இருந்தாலும், மாநில அரசாக இருந்தாலும் கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதே என்னுடைய கருத்து. மாநில அரசு ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி மத்திய அரசுக்கு அனுப்ப வேண்டும். நாமும் நம்முடைய மதத்திலே நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறோம். அங்கே 4 பெண்களைத் திருமணம் செய்துகொள்வதற்கு அவர்களுடைய மதத்திலே சட்டம் இருக்கிறது. நீ ஏண்டா கட்டிக் கொள்கிறாய் என்று நாம் கேட்கிறோமா? நாம் ஒரே ஒரு பெண்டாட்டியோடு வாழவேண்டுமென்பது விதி. வட நாட்டிலே இருப்பவன் கட்டிக்கொள்வான். அது அவன் இஷ்டம். நம் நாட்டிலே என்ன செய்கிறோம்?

திரு. கு. ரமணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய தியாகராசன் அவர்கள் மத்தியிலே நல்ல நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் என்பதால் அவர் பேசுகிறார். அவர் பேசட்டும்: ஆனால் இந்தச் சபையினுடைய கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்பட்டு பேசினால் நல்லது. ஒரு மதம் இந்த நாட்டை ஆக்கிரமித்து விட்டது என்று சொல்வது சரியாகாது. அது மற்றவர்களைப்

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. கு. ரமணி]

புண்படுத்தும். ஆகவே, பொதுவுடமைக்காரர்கள், பூமியெல்லாம் எங்களுக்குக் கொடுத்தால்தான் விவசாயம் செய்யலாம் என்று சொல்வது உண்மைக்கு மாறுபட்டது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக 'ஏண்டா' என்ற வார்த்தை அவருடைய பேச்சிலே இருந்தது. அது நமது அவைக்குறிப்பிலே இருக்கக் கூடாது. அதைக் கொஞ்சம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

திரு. ஆர். தியாகராசன்: மரியாதைக்குரிய மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைக்கு தர்ம சொத்துக்களை பாதுகாக்க வேண்டிய நிலையிலே நாம் இருக்கிறோம். அங்கே 400 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. நான் யாரையும் குறிப்பிட்டு பெயர் சொல்லவில்லை. அந்தச் சொத்துக்களை, போராட் டத்திலே நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டு குத்தகையே கொடுக்க மாட்டோம் என்று 20 ஆண்டுகளாகச் சொல்கிறார்கள். அந்த பிரகதீஸ்வரர் கோயிலுக்கு நிறைய சொத்து இருக்கிறது. அந்தக் கோயில் சொத்திலே நீங்கள் தலையிட வேண்டாம். பணக்காரர் களிடத்திலே இருக்கும் சொத்துக்களில் நீங்கள் தலையிடுங்கள். அங்கே இருக்கும் பொதுச் சொத்தில், கோயில் சொத்தில் தலையிடவேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேறு ஒன்றும் நான் சொல்லவில்லை.

அதனால் மாண்புமிகு சபாநயாகர் அவர்களே, இந்த சினிமாவிலே ஒரு பெரிய புரட்சியை மரியாதைக்குரிய நம்முடைய அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிரகதீஸ்வரர் கோவில் ஒரு பெரிய ஸ்தலம். அது மாண்புமிகு அமைச்சருக்கு நன்கு தெரியும். அவர் பக்கத்து ஊர்க்காரர்தான். அங்கே மரியாதைக்குரிய ஈஸ்வரர் இருந்தாலும்கூட அவருடைய தலைவனாக அந்த பிரகதீஸ்வரர் 4 புலவர்களால் பாடப்பட்ட ஸ்தலம் அது. அதற்கு 4 புறத்திலும் 4 தேவதைகள் இருக்கிறார் கள். கொளஞ்சியப்பர், வேடப்பர், வெள்ளை மலையப்பர், கறுத்த ஆயிரம் கொண்டவர் என்பவர்கள் அதை சுற்றி இருக் கிறார்கள். அந்த ஸ்தலத்தை புண்ணிய ஸ்தலமாக கருதி 4 பக்கமும் வாகனத்தில் சுப்பிரமணியர் அவர்கள் அமர்ந்து இருக்

கிறார்கள். அந்த கொளஞ்சியப்பர் கோவிலுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு வருகிற வருமானம் 7 லட்சம் ரூபாய், அப்படிப்பட்ட பிரசித்தி பெற்ற அந்த ஸ்தலம் பற்றி அவருக்கு நன்கு தெரியும்.

இன்றைக்கு கங்கை கொண்ட சோழ புரத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் இப்படிப்பட்ட கோவில்கள் எல்லாம் அங்கே அமைந்து இருக்கின்றன. இந்த இடத்தில் ஒரு சுற்றுலா தலம் வேண்டி, அதை சுற்றுலா வட்டமாக கருதி இன்னும் பல ஊர்கள் கொண்டதாக அங்கே ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்து இவர் காலத்தில் தங்குவதற்கு விருத்தாசலத்தில் வழியே இல்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வந்தால்கூட பக்கத்தில் உள்ள தொழுப் பேட்டுக்குத் தான் போகிறார்கள் தங்குவதற்கு. அமைச்சர் வந்தாலோ, யார் வந்தாலோ, பெரியவர்கள் யார் வந்தாலோ, விருத்தாசலத்தில் தங்குவதற்கு இடம் இல்லை என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே உங்கள் காலத்திலாவது எங்கள் பகுதியில் ஒரு சுற்றுலா கட்டிடத்தைத் தயவுசெய்து கட்டித் தர வேண்டும் என்று மரியாதைக்குரிய அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் கங்கை கொண்ட சோழபுரம் புராண கதையில் வந்து இருக்கக்கூடிய ஒரு ஸ்தலம். பெரிய ஸ்தலம். அதைச் சுற்றிப் பார்ப்பதற்கு நிறைய யாத்திரிகர்கள் வருகிறார்கள். அந்த விருத்தாசலம் வந்தால் அவர்கள் தங்கு வதற்கு அங்கே இடம் இல்லை. அங்கே தங்குவதற்கு கட்டிட வசதி இல்லை. ஆகவே அங்கே ஒரு சுற்றுலா ஸ்தலம் அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கொளஞ்சியப்பர் கோவிலில் இருக்கக்கூடிய பணத்தைக் கொண்டு கொளஞ்சியப்பர் கல்லூரியை அங்கே விருத்தாசலத்தில் ஏற்படுத்தி இருக்கிறோம். அந்தப் பகுதியில் அந்தத் தெய்வம் இல்லை என்றால் அந்தக் கல்லூரி வந்து இருக்காது. 100 ஏக்கர் நிலத்தை எடுத்து, அந்தக் கோவில் சொத்திலிருந்து 3 லட்சம் ரூபாய் எடுத்து அந்தக் கொளஞ்சியப்பக் கல்லூரியை இன்றைக்கு உருவாக்கி இருக்கிறோம். அந்தக் கல்லூரியில் தான் எங்களுடைய குழந்தைகள் எல்லாம் படிக்கிறார்கள். அப்படிப் பட்ட அந்தக் கொளஞ்சியப்பக் கோவில் சொத்திலிருந்து இன்னும் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. ஆர். தியாகராசன்]

கொள்கிறேன். அந்தக் கொளஞ்சியப்பக் கோவில் வருமானம் பல வழிகளில் அழிக்கப்படுகிறது. அதை ஒழுங்கு செய்து அங்கே ஒரு தொழில் பேட்டை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கே மாணவர்களுக்கு ஒரு தொழிற்பயிற்சிக் கல்லூரியாவது அந்த நிதியிலிருந்து, அதனுடைய நிலத்தைப் பயன்படுத்தி விருத்தாசலத்தில் ஒரு தொழில் கூடத்தை அமைப்பதற்கு அறநிலையத் துறையிலிருந்தும் செலவு செய்து எங்களுக்கு அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அந்தக் கோவிலுக்கு இருப்பது 11 ஏக்கர் நிலம் தான். அந்த 11 எக்கர் நிலம் போதாது. ஆனால் வருகிற வருமானம் நிறைய வருகிறது உண்டியல் மூலம். இருந்தாலும் அங்கே தங்குவதற்கு சரியான வசதி இல்லை.

திருமண மண்டபம் ஒன்று தான் பெரிய மண்டபமாக இருக்கிறது. 1,500 ரூபாய் வாடகை கொடுத்தால் தான் அதில் திருமணம் செய்ய முடியும். ஏழை எளியவர்கள், நடுத்தர மக்கள் அதில் திருமணம் செய்வதற்கு முடியாது. ஆகவே ஒரு நடுத்தர மண்டபமாக 1 லட்சம் ரூபாய் செலவிலோ, அல்லது 50 ஆயிரம் ரூபாய் செலவிலோ ஒரு திருமண மண்டபம் கட்டித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது ஒரே நேரத்தில் அங்கே 500 திருமணங்கள் நடக்கின்றன. அப்போது அந்தக் கோவிலில் உட்காரக் கூட இடம் இருக்காது. அவ்வளவு திருமணம் அங்கே நடப்பதால் அங்கே 2 திருமண மண்டபங்களை அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

அங்கே இராஜ கோபுரம் கட்ட பெரிய திட்டம் போட்டு இன்றைக்கு குறிப்பில் கூட கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு வேலைகள் நடந்து கொண்டு வருகின்றன. பொது நிதியிலிருந்து தான் பணம் எடுக்கிறோம். இன்னமும் நன்கொடை வசூல் செய்கிறோம், யாத்திரிகர்களிடமிருந்து கேட்டு வாங்கித் தான் கட்டிக்கொண்டு வருகிறோம். அதற்கு நிதி ஒதுக்கி இந்த ஆண்டு முடிவுக்குள்ளே அந்த இராஜ கோபுரத்தை மாண்புமிகு பாட்சித் தலைவர் இராமச்சந்திரனார் அவர்கள் திருக்கரத்தாலே திறந்து வைப்பதற்கு அந்த வேலையைத் துரிதம் செய்ய

வேண்டும், உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு அரை கட்டிடம் வந்து விட்டது. இன்னும் ஒரு பகுதியை சீர் செய்து அதை நீங்கள் திறந்து வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

அந்தக் கொளஞ்சியப்பர் கோவிலைச் சுற்றியுள்ள நிலங்கள் எல்லாம் இப்போது நல்ல விலையில் அதிக விலையில் போகிறது. 1½ லட்சம் 2 லட்சம் என்று போகிறது. ஆகவே அந்த நிதியிலிருந்து 20, 30 ஏக்கர் நிலத்தை சுற்றிலும் வாங்கித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தக் கிராமக் கோவில், செல்லியம்மாள் கோவிலை மற்றபடி எல்லாக் கோவில் களையும் அறநிலையத் துறை எடுத்துக் கொண்டது— அந்த ஒரு கோவிலைத் தான் எடுக்கவில்லை. ஆகவே அந்த செல்லியயம்மாள் கோவிலையும் உங்களோடு சேர்த்துக்கொண்டு அந்த நிர்வாகத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த ஊரில் இருக்கும்படியான 4, 5 கோவில் களையும் எடுத்து உங்கள் பொறுப்பில் நிர்வகிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எல்லா கோவில்களையும் பாதுகாப்பதற்கு திட்டம் போட்டுச் செய்ய வேண்டும். இன்னும் 5 கோபுரங்கள் இருக்கின்றன. அதில் 3 கட்டி ஆகிவிட்டது. இன்னும் 2 பாக்கி இருக்கிறது. அதையும் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். இவ்வளவு நேரம் பேச அனுமதி தந்த மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து, விடைபெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

(முற்பகல் 10-30)

திரு. எஸ். பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வனத்துறை, அறநிலையத்துறை ஆகிய துறைகளின் மீது பேச வாய்ப்பளித்ததற்காக எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தாவரங்கள், விலங்கினங்கள் போன்ற அனைத்து உயிரினங் களும், வாழப் பாதுகாப்பான உறைவிடமாக காடுகள் விளங்கு கின்றன. ஒதுக்கக் காடுகளாகவும், வனவிலங்குப் புகலிடங் களாகவும் உள்ள ஏறத்தாழ 2,18,000 எக்டேர் பகுதி இன்னும் பசுமை மாறாத இயற்கைக் காடுகளாகவே உள்ளன என்று அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது பாராட்டத்தக்கது.

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. எஸ். பாலசுப்பிரமணியன்]

நமது மாநிலத்தின் நில்ப்பரப்பில் 6-ல் ஒரு பங்கு காடுகளாக உள்ளன. 1985-86 ஆம் ஆண்டுபடி காடுகளின் மொத்தப் பரப்பு 22,379 சதுர கிலோ மீட்டர் ஆகும். இதை மேலும் விரிவுபடுத்தி முயற்சி எடுத்ததற்காக எனது பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1986—87-ல் காடுகளின் மூலம் வருவாய் ரூ. 28.49 கோடியாகும். இந்த ஆண்டு செலவு ரூ. 34.40 கோடியாகும். அதிகமாகச் செலவு செய்து காடுகளை வளர்ப்பதற்கு புரட்சித்தலைவர் அரசு உத்தர விட்டிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். தமிழகத்தின் தானைத் தலைவர், புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்தில் தான் 10 ஆண்டுகளில் காடுகள் வளர்ந்துள்ளன. அரசுத் தரிசு நிலங்கள் மற்றும் கால்வாய்ப்பகுதியிலுள்ள புறம்போக்கு, ஏரிக்கரை களிலே, 242,592 ஏக்டேர் பரப்பில் மரங்கள் வளர்க்கப் படுகின்றன என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது பாராட்டத்தக்கது. காடுகளைப் பெருக்கவும், வன விலங்குகளைக் காக்கவும் கடந்த ஆண்டு ரூ. 20.27 கோடி செலவிடப்பட்டது. இந்த ஆண்டு சுமார் ரூ. 25.56 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கியிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

தமிழக முதல்வர் இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் புதிய திட்டத்தின் கீழ் காடுகள் வளர்ப்பு செயல் படுத்தப்பட உள்ளது என்ற ஒரு திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தின்கீழ் 6 முதல் 12 ஆம் வகுப்பு வரை பயிலும் எல்லா மாணவர்கட்கும் மரம் வளர்ப்புப் பற்றிய ஓர் பாடத் திட்டம் புகுத்தப்பட உள்ளது. இத்திட்டத்தின்படி மரம் வளர்ப்புத் திட்டம், ஒரு மக்கள் இயக்கமாக உருவாக்கப்பட்டு விவசாயப் பெருங்குடி மக்களும், மாணவர்களும், மகளிரும், இளைஞர்களும் இப்பணியில் ஈடுபடுவதாகக் குறிப்பிடப்பட் டுள்ளது வரவேற்கத் தக்கது. இத்திட்டத்தின் மூலம் தமிழகத் தில் மேலும் நிச்சயமாக காடுகளில் நல்லமுறையில் நல்ல மரங்கள் வளர்க்கப்படும் என்று உறுதி அளிக்கப்படுகிறது.

வனத்துறை தற்போது சிறப்பான முறையில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தாலும், சில குற்றச்சாட்டுகள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக எனது தொகுதியில் டி.எ. 74 காணிக்குடியிருப்பு மலைவாழ் மக்கள் வனத்தொழில் ஒப்பந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு குத்தகை கொடுப்பது பற்றி, முண்டன்துறை

வனவிலங்கு காப்பாளரும், திருநெல்வேலி வனப்பாதுகாவலரும், ஏற்கனவே பரிந்துரை செய்துவிட்டார்கள். ஆனால் தலைமைய கத்திலிருந்து இதுவரை எந்தவிதமான பதிலும் இல்லை. இந்தத் திட்டம் செயல்படுத்தப்படாத காரணத்தால் இந்தக் கூட்டுறவு ஒப்பந்தச் சங்கத்திற்கு குத்தகை கொடுக்கப்படாத காரணத்தால், அங்குள்ள மலை வாழ் மக்கள் பட்டினியும், பசியுமாக இருக் கிறார்கள்.

அதேபோன்று பாபநாசம் வனச் சரகத்தில் வனத்துறை யிலிருந்து டெண்டர் மூலம் விடப்படும் வேலைகளை, கால அவகாசம் இன்றி, டெண்டர் நோட்டீஸ் விட்டு, ஆட்கள் வர வில்லை என்றும், குறித்த காலத்திற்குள், மார்ச்சிற்குள் வேலை முடிக்கப்பட வேண்டுமென்று, சொல்லி நியமன அடிப்படையில் ஒரு சிலருக்கு மட்டும் கமிஷன் அடிப்படையில் வேலைகள் கொடுக்கப்பட்டு, முடிவடைவதற்கு முன்பே, வேலைகள் முடிந்து விட்டதாக சான்றிதழ் வழங்கி, பணம் யாவும் பட்டுவாடா செய்யப் பட்டு விட்டது. பின்னர் வேலைகள் முடிக்கப்படாத காரணத்தி னால், நமது அமைச்சரவர்களுக்கு தந்தி மூலம் தெரியப்படுத்தப் பட்டு, பின் பணிகள் சமீபத்தில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக் கின்றன. இந்த வேலைகள் எல்லாம் எஸ்டிமேட்டிற்கும் அதிக மாகப் போடப்பட்டு, குறிப்பிட்ட காண்ட்ராக்டருக்குக் கொடுக் கப்பட்டுள்ளன. இந்த மலை வாழ் மக்கள் ஒப்பந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்குக் கொடுக்காமல், தனியாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது மிகவும் கண்டிக்கத்தக்க ஒன்றாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பாபநாசம், அம்பாசமுத்திரம் வனச்சரகத்தில் வாழையார், கன்னிகட்டு, காந்தப்பாறை, ராஜா எஸ்டேட், சிவசைலம், சின்னப்புல் ஆகிய ஏலக்காய் எஸ்டேட்டுகள் இருந்து வந்தன. தற்சமயம் ஏலக்காய்த் தோட்டங்களில் குத்தகை பீரியட் முடிந்துவிட்டது. ஆனால் இன்னும் அவர்கள் அந்தக் குத்தகை நிலங்களை விட்டு வெளி யேறாமல் அவர்கள் முன்பு அனுபவித்ததைப்போல அனுபவித்துக் கொண்டு அந்த ஏலக்காய் மற்றும் மலை வளர்ச்சிப் பொருள்களை இன்றுவரை கைப்பற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. அதிகாரிகளிடம் பலமுறை சொல்லியும் இதுவரை எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அதேபோல முண்டன்துறை வனவிலங்கு சரணாலய காப்பாளர்

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. எஸ். பாலசுப்பிரமணியன்]

அலுவலகம் ஒன்று முண்டன்துறையிலிருந்து 50 கிலோ மீட்டர் தள்ளி செங்கோட்டையில் இருக்கிறது. அதற்கும் செங் கோட்டைக்கும் சம்பந்தமே இல்லை. ஆனால் வன விலக்கு காப்பாளருடைய அலுவலகம் அம்பாசமுத்திரத்தில் இருந்தால் மிகவும் உதவிகரமாக இருக்கும். ஆட்கள் செல்வதற்கும், அதிகாரிகள் வருவதற்கும் சௌகரியமாக இருக்கும். ஆகவே வனவிலங்கு காப்பாளர் அலுவலகத்தை செங்கோட்டையிலிருந்து அம்பாசமுத்திரத்திற்கு மாற்ற அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாபநாசம் வனச்சரகத்தின் வனக்காவல் நிலையம் பாப நாசத்தில் உள்ளது. வனக்காவல் நிலையத்தினுள் பொது மக்களின் சௌகரியங்களுக்காக பேருந்துகள் விடப்பட்டி ருக்கின்றன. பாபநாசம் வனச் சரகத்தில் பாபநாசம், சேர்வலாறு மின் திட்டங்களும், லோயர் டாம், அப்பர் டாம் சேர்வலாறு அணைகளும் உள்ளன. மலைப்பகுதியில் மலை வாழ் மக்களும் உள்ளனர். தற்சமயம் காலை 6 மணியிலிருந்து மாலை 6 மணி வரை தான் மக்கள் செல்ல வேண்டும் அதற்கு மேல் மக்கள் செல்லக்கூடாது என்று புதிய உத்திரவுகள் பிறப்பித்திருக் கிறார்கள். மேலும் பேருந்துகள் கூட மாலை 6 மணிக்கு மேல் செல்லக்கூடாது என்று இருக்கிறது. சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரி களுக்கு கடிதம் எழுதியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இதனால் ஏழை எளிய மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஏனென்றால் இந்த வனத்துறை சரணாலயம் வருவதற்கு முன்பாகவே இந்த அணை கள் கட்டப்பட்டு பல மின் திட்டங்களும் போடப்பட்டு பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் இந்தப் பகுதியில் வசிக்கிறார்கள். அவர்கள் இரவு பகலாக, குறிப்பாக ஹாஸ்பிட்டல் மற்ற வசதிகளுக்காக கீழே உள்ள விக்கிரமசிங்கபுரத்திற்கு வரவேண்டிய சூழ்நிலை இப்போது இருக்கிறது. இந்த பஸ்கள் செல்வதற்கு கூட மறுப்பு தெரிவிக்கும்போது நிச்சயமாக இது பொது மக்களை மிகவும் பாதிக்கும். ஆகவே இதுசம்பந்தமாக அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். பாலசுப்பிரமணியன்] [1987 ஏப்ரல் 30

அதே போல பாபநாசம் மலைப்பகுதியில் உள்ள லோயர் டாம் பகுதியில் மின்சார உற்பத்தி நிலையம் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியிலே ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சில மாடுகள் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த மாடுகளை அவர்கள் மூன்றாண்டு காலமாக அந்தக் காடுகளிலே மேய்க்கின்றார்கள். இப்போது சரணாலயம் என்று அறிவித்துள்ளதால் இந்த இடத்தில் போகக் கூடாது; அந்த இடத்தில் போகக்கூடாது என்று உத்திரவு போடுகிறார்கள். ஆகவே ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தை மாடுகள் மேய்வதற்கு ஒதுக்கித்தர வேண்டும். குறிப்பாக லோயர் டாமில் உள்ள மாடுகள் மேய்வதற்கு கோபால்தேரி பீட்டையும் அப்பர் டாமில் உள்ள மாடுகள் மேய்வதற்கு பாதர்மலைப் பீட்டையும் ஒதுக்குவதற்கு உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும். இப்படி ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தை ஒதுக்கிக் கொடுத்தால் நிச்சயமாக பொதுமக்களால் இடைஞ்சல் இருக்காது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பாபநாசம் மலைப்பகுதியில் வசிக்கும் ஆதிவாசி காணிகளுக்கு நிறைய பேர்களுக்கு விவசாயத்திற்கு இடம் கொடுக்கப் படாமல் இருக்கிறது. ஆகவே நிலம் இல்லாத ஏழை எளிய ஆதிவாசி பெருமக்களுக்கு விவசாயத்திற்கு உடனடியாக இடம் வழங்க ஏற்பாடு செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப் போலவே மலைப்பகுதியில் உள்ள ஆதிவாசி காணிகளுக்கு குடிசை வீடுகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுப்பதற்கு மின்சார வாரியம் தயாராக இருந்தும் வனத்துறை அனுமதிக்காத காரணத்தால் மின் இணைப்பு கொடுக்கப்பட வில்லை. ஆகவே வனத்துறை உடனடியாக மின் இணைப்பு கொடுப்பதற்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப்போல கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக முண்டந்துறை சரணாலயத்தில் மலை விளைச்சலினால் அரசுக்கு எந்தவித வருமானமும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அங்கே தேன் இலவங்கம் குங்கிலியம் மற்றும் புளி போன்ற நல்ல விளை பொருள்களினால் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் வரக்கூடிய அளவிலே இருக்கிறது. ஆனால் இன்றுவரை அதை குத்த கைக்கோ அல்லது மலைவாழ் மக்களுடைய ஒப்பந்த கூட்டுறவுச்

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. எஸ். பாலசுப்பிரமணியன்]

சங்கங்களுக்கோ கொடுக்காமல் சில தனியார்கள் கணக்கு வழக்கு இல்லாமல் தாங்களே எடுத்துவைத்துக்கொண்டு, செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 10.40)

அதேபோல் இன்று காடுகளை நாம் எவ்வளவு வளர்த்தாலும், ஒரு பக்கம் அழிக்கப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றது. குறிப்பாக, இன்று இந்த நிமிடம் முதல் எனது தொகுதியில் முண்டந்துறை சரணாலயத்தில் காலை இரண்டு மணி முதல் காலை 5 மணி வரை லாரி, லாரியாக மரங்கள், பச்சை மரங்கள் வெட்டப்பட்டு, கடத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இது சம்பந்தமாக நான் சில அதிகாரிகளுக்கும், அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தந்தி கொடுத்தும் மற்றும் புகார்களும் அடிக்கடி கொடுத்துள்ளேன். ஆனால் இது சம்பந்தமாக என்னை என்ன நடந்தது என்று ஒரு அதிகாரியாவது கேட்டதில்லை. ஆகவே, இனிமேலாவது அந்தச் சரணாலயத்தில் என்ன நடக்கிறது என்று சம்பந்தப்பட்ட உறுப்பினர் தகவல் தெரிவித்தால் நிச்சயமாக அவர்களை அழைத்து என்ன நடந்தது, அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்ற ஒரு தகவலையாவது எங்களுக்குத் தெரிவிக்குமாறு நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுபோல், வனத்துறை குழு என்று மாநிலத்திலே ஒரு குழு உள்ளது. இரண்டு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை அந்தக் குழுவிலே இதுவரை போட்டுள்ளீர்கள். அதிலே நானும் ஒருவன். இதுவரை அந்தக் குழுவினுடைய ஒரு கூட்டம் கூட நடைபெற்றதாகத் தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட ஒரு வனத்துறையின் ஆலோசனைக் குழுக் கூட்டம் சுமார் 6 மாதத்திற்கு ஒரு தடவையாவது நடந்தால், நிச்சயமாக இதைப்போல் பல சின்னஞ்சிறிய குறைகளை எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். ஆகவே, 6 மாதத்திற்கு ஒரு தடவையாவது அந்தக் குழுவைக் கூட்டுவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்திடவேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது.)

வனத்துறை சிப்பந்திகளுக்கு, சிறிய தவறுகளுக்கு அதிகபட்சமாக தண்டனைகள் வழங்கப்படுகின்றன. அதிகமாக குற்றச்சாட்டு ஆணைகளும் பிறப்பிக்கப்படுகின்றன. இன்று

ஒரு வனப் பாதுகாவலர் என்ன தண்டனை கொடுக்கிறாரோ அதைத் தான் வனத்துறைத் தலைவரும் பரிந்துரை செய்ய வேண்டிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அதனால் ஏழை எளிய வனத்துறை சிப்பந்திகள் பாதிக்கப்படுகின்றனர். அவர்களைத் தீர விசாரித்து அவர்களுக்குரிய நியாயம் கிடைக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

மேலும் செக் போஸ்டுகளைப் பொறுத்தவரையில் இன்று மிகவும் மோசமான நிலையில் செயல்படுவதாகத் தெரிகிறது. உதாரணமாக, என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள செக்போஸ்டைபற்றிச் சொல்லவிரும்புகிறேன். தற்போது ஏராளமாக, நீதிமன்றத்தின் மூலமாக ஸ்டே ஆர்டர் பெற்று, Form 2 பெர்மிட்டும் இன்றி நீதிமன்ற ஆணையை ஜெராக்ஸ் காப்பி நகல் எடுத்து, இலட்சக்கணக்கான மரங்கள் லாரிகளில் கடத்தப்பட்டு வருவதாக பல பகுதியிலிருந்து புகார்கள் வருகின்றன.

இவ்வாறான ஸ்டே ஆர்டர்களை ரத்து செய்து, விரைவான நடவடிக்கையை வனத்துறைத் தலைவர் எடுக்கவேண்டும். அதை எடுக்காததால் காடுகள் நிறைய அழிக்கப்படுகின்றன. இது சம்பந்தமாக அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு உதாரணம் என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள காடுகளே ஆகும்.

அதுபோல், ஆயிரக்கணக்கான சிப்பந்திகள் சம்பள உயர்வு, பி. எஃப். லோன், ஊதிய நிலுவை பாக்கிகள், சரண்டர் லீவ், எல். டி. சி. சம்பளம், பென்ஷன் பாக்கி போன்றவைகள் நிலுவையில் உள்ளன. இன்று அதிகமான தொகைகள் வனத்துறை ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டி இருந்தும், உயர் மட்ட அதிகாரிகள் சிலர் இன்று சுற்றுலா செல்லக்கூடிய முறையிலே இருக்கின்றார்கள். குறிப்பிட்ட எந்த அதிகாரி சுற்றுலா செல்லவேண்டுமோ, அந்த அதிகாரி சுற்றுலா செல்வதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பாபநாசத்திலே வற்றாத ஆறுகள் ஓடுகின்றன. அவற்றை சுற்றுலா மையமாக ஆக்கி, அங்கு பல இளைஞர் விடுதிகளைக் கட்டுவதன் மூலமாக அதைச் சுற்றுலாத் தலமாக ஆக்க வேண்டும்.

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. எஸ். பாலசுப்பிரமணியன்]

நெல்லை மாவட்டத்திலே 16 எம். எம். சினிமா படம் காட்டக்கூடிய பல ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இன்று சட்டப்பூர்வமாக அந்த மிஷின்கள் எல்லாம் தமிழகத்திலே தயாரிக்கப்படுகின்றன. சட்ட பூர்வமாக அந்தத் தொழிலாளர்கள் எல்லாம் அந்தப் படத்தைக் காட்டுவதற்கு அரசு ஆவன செய்யவேண்டும். இன்று விடியோ தொழிலுக்கு ஏழைகளின் அரசு, ஏழைகளின் காவலன் புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் அங்கீகாரம் அளித்து, அதன்மூலம் பல ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வாழ்கின்றார்கள்.

அதனைப்போல், 16 எம். எம். காட்டக்கூடிய சினிமாக் கலைஞர்களும் நிறைய பேர் தமிழகத்திலே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாழ வழி செய்து, குறிப்பாக, திருவிழாக்கள் மற்றும் திருமண வைபவங்களில் 16 எம். எம். படம் காட்டுவதற்கு சட்டப்படி லைசென்சு வழங்க அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்று, அடுத்த உறுப்பினர் பேச அழைக்கப்பெற்றார்).

(மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்: மாண்புமிகு பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள்—சட்ட நிர்வாகம், சின்கோனா, காட்டுவனத் துறை, செய்தி, சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல் மற்றும் காட்டுவளம் குறித்த மூலதனச் செலவு ஆகிய மானியங்களுக்காக 1987—88 ஆம் ஆண்டிற்கு கிட்டத்தட்ட ரூ. 50,76,56,000 அளவுக்கு அவையின் அனுமதியைக் கேட்டு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே கொள்கை விளக்கத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள்.

இந்த மானியங்களுக்காகத் தரப்பட்டிருக்கிற கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளைப் பொறுத்த வரையில்—அதிலும் குறிப்பாகக் காட்டுவளத் துறை குறித்த மூலதனச் செலவு மற்றும் காட்டுவளம் ஆகிய இரண்டிற்கும் சேர்த்து ஏறத்தாழ ரூ. 39,18,73,000 அளவுக்கு செலவினத்திற்கான அனுமதி கோரப்பட்டிருக்கிறது.

வனத்துறையைப் பொறுத்தவரையில் தமிழகத்தின் நிலப் பரப்பில் 17.22 சதவீத நிலப்பரப்பு காடுகளாகவும் ஒதுக்க நிலங்களாகவும் வகைப்படுத்தப்பட்ட காடுகளாகவும் உள்ளன. இவை

அனைத்தும் மக்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதோடு நீர் ஆதாரத்திற்கும் மூலகாரணமாக உள்ளது என்று இங்கே தெளிவாகவே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே சுட்டிக் காட்டியிருப்பதைப் போல் நாட்டின் பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கும் அடிப்படைச் சுகாதாரத்திற்கும், நிலவளத்தைக் காக்கவும் காடுகள் உதவுகின்றன. இது மறுக்க முடியாத உண்மைதான். விஞ்ஞானபூர்வமான உண்மை என்றுகூட சொல்லலாம். ஆனால், நடைமுறையில் இன்றைக்கு காடுகள் ஒழிக்கப்படுகிற நிலையில் மழை குறைந்திருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

எங்களுடைய கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில்—அதுவும் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில்—கிட்டத் தட்ட 20,000 ஏக்கர் நிலத்தில் காடுகள்—திக் பாரெஸ்ட்—அழிக்கப்பட்டுள்ளன. அந்த இடத்தில் ரப்பர் மரங்கள் நடப் பட்டிருக்கின்றன என்பது உண்மைதான். மேலும் ரப்பர் லாபகர மான ஒரு விவசாயம்தான். ஆனால், காட்டைவிட—திக் பாரஸ்டை விட—அது அவ்வளவு உயர்வானது அல்ல. ஒருவேளை அது அதிகப்படியான வருவாயைத் தருவதாக இருக்கலாம். ஆனால் மழை பெய்கிற தன்மையைப் பொறுத்தவரையில் ரப்பர் போட்டுவிட்ட காரணத்தால்—திக் பாரெஸ்ட் குறைந்துவிட்ட காரணத்தால்—இன்றைக்கு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மழை குறைந்து வறட்சி நிலவுகிறது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்பு கிறேன்.

வன இலாகாவைப்பற்றி சொல்லும்போது அந்த இலாகா வனத்தை ஓரளவுக்குப் பாதுகாக்கிறது—அதாவது பிரிசர் வேஷன் செய்கிறது. அடுத்தபடியாக degeneration, that is natural, sometimes artificial அதாவது செயற்கையாக காட்டை உண்டாக்குகிறபோது அது பெரிதாக இருப்பது நல்லதுதான். ஆனால் அந்தக் காடும் வளமானதாக, அடர்த்தியானதாக இருக்க வேண்டும் என்று பார்க்கிறபோதுதான் நம்முடைய அதிகாரிகள் அங்கே அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது.

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்]

வனத்துறையின் மூலமாக நாம் அதிகமாக மரங்களை நட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். உண்மைதான். ஆண்டுதோறும் நட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். வனத்துறையில் கணக்குக் காட்டப்படுகிற அடிப்படையில் பார்த்தால் ஆண்டுதோறும் நாம் அதிகப்படியான இடங்களில் மரங்களைப் பயிரிட்டு காடு களை உண்டாக்கி வளர்த்து வருகிறோம். அத்தகைய காடு களையெல்லாம் ரிசர்வ் பாரெஸ்டோடு சேர்த்திருக்கிறோம் என்ற கணக்கையெல்லாம் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நமக்குத் தெளிவாகத் தந்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால் வனத்துறையைப் பொறுத்த வரையில் அங்கே வேலை செய்யும் தினக் கூலிகளுக்கு வழங்கப்படும் கூலி மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. வனத்துறையில் கூலி வேலை செய் பவர்களுக்கு என்று தனியாக ஒரு கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டி ருக்கிறதா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

சாதாரணமாக காடுகளை—மரங்களை—நட வேண்டுமென்று ஆட்களை வேலைக்கு அமர்த்தினால் அவர்களுக்கு என்று ஒரு ஷெட்யூல் ஆப் ரேட் ஆப் வேஜஸ் இருப்பதாகத் தெரிய வில்லை. எனவே பி.டபிள்யூ.டி. இலாகாவில் இருப்பதைப் போல் மற்றும் ஊராட்சி மன்றங்களில் நாம் நிர்ணயம் செய்தி ருப்பதைப்போல் கூலியை நிர்ணயித்து அங்கே கூலிவேலை செய் பவர்களுக்கு கூலி தந்தால்தான் அங்கே முறைகேடுகள் தவிர்க் கப்பட்டு, அதிகமான அளவுக்கு உண்மையான காடுகளை வளர்க்க ஏதுவாக இருக்கும். அப்படி இல்லை என்றால் தொடர்ந்து முறைகேடுகள் இருக்கதான் இருக்கும். இப்போது அங்கே முறைகேடுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக் கிறேன்.

(முற்பகல் 10-50)

முறைகேடுகள் தொடர்ந்து நடைபெறுவதைத் தடுக்க வேண்டியது நம்முடைய கடமை. எல்லா திட்டங்களையும் நிறைவேற்றும்போது அடிமட்டத்திலுள்ள ஊழியர்கள் முனு முணுக்காமல் வேலைகளைச் செய்தால்தான் திட்டங்கள் நிறை வேறும். இந்தத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் அண்மைக் காலத்திலே ஒரு தேக்க நிலை இருக்கிறது. பத்து பதினைந்து

[திரு. எஸ். ரத்தினராஜ்] [1987 ஏப்ரல் 30

ஆண்டு காலமாக இந்தத் துறை வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் இருந்தபோது காடுகளில் வேட்டையாடினார்கள். ரெயில் தண்டவாளம் போடுவதற்காக மரங்களை வெட்டினார்கள். கட்டிடப் பணிகளுக்காக மரத்தை வெட்டி பயன்படுத்தினார்கள். இன்றைக்குப் படிப்படியாக அதன் தேவை உணரப்பட்டு அந்த வேலையின் காரணமாக conservation is very important and necessary என்று உணர்ந்து அன்றைக்கு இருந்த சென்னை இராஜதானியில் கன்சர்வேட்டரை நியமித்தார்கள் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும், இந்த மன்ற உறுப்பினர்களும் அறிவார்கள். ஆங்கிலேயர்கள் காலத்திலே காட்டிலேயிருந்து வந்த வளம், அன்றைக்கு அதிலிருந்து கிடைத்த செல்வங்கள் இன்றைக்கு உதாசீனப்படுத்தப்பட்டு பாழடிக்கப்பட்டிருக்கிறன என்ற குற்றச்சாட்டை இந்த அவையின் முனைந் தலைவர் மூலமாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

என்னைப் பொறுத்த வரையில் இந்தத் துறை மிகவும் வளர வேண்டும், அதனாலே வளம் பெற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் காரணமாகத்தான் சொல்லுகிறேனே தவிர, வேறல்ல. வறட்சியால் தமிழ்நாடு பாதிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது நாடும், காடும் சுடுகாடாக மாறிவிடக் கூடாது என்பதால் மிகவும் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்தத் துறை பல்வேறு வளங்களைப் பெற்று, பல நன்மைகளைப் பெற்றிருக்கிறது. இந்தத் துறையில் தேயிலைத் தோட்டங்கள் போடப்பட்டு அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டித் தந்திருக்கிறது. தேயிலைத் தோட்டங்களிலிருந்து நாம் அந்நியச் செலாவணியைப் பெற்றிருக்கிறோம். அது மட்டுமல்ல. தேயிலைத் தோட்டத்தை வளர்த்ததன் காரணமாக அதற்கடுத்தபடியாக இரப்பர் தோட்டத்தை வளர்த்தோம். இதனால் பொருளாதார வளத்தைப் பெற்றோம். இதனால் இரப்பர் கூட நம்மாலே தயார் செய்ய முடிந்தது. அதைத் தொடர்ந்து தமிழ்நாடு பிளான்டேஷன் கார்ப்பரேஷன் ஏற்படுத்தி, யூக்கலிப்டஸ் மரங்களை நட்டு, அதன் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடிந்தது. அதற்கடுத்து பாங்கிமலாவை நட்டோம். பரங்கிமலாவை நட்டார்கள், வளர்த்தார்கள், அது செழித்தோங்கி வளர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் இதனால் வந்த வருவாயைக் கணக்கிட்டுப்

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்]

பார்க்கும்போது அதிகாரிகளும், அமைச்சர் அவர்களும் பெரிய அளவில் வருவாயைக் காட்ட முடியாது என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். காரணம் அந்த மரங்களைப் பொறுத்த வரையில் அதில் கிடைக்கிற வருவாய் சமூகவிரோதிகளால் எடுத்துச் செல்லப்பட்டு விடுகிறது. வருவாய் சுரண்டப்பட்டு விடுகிறது. அதிலே வருவாய் அரசுக்கு வருவதில்லை.

யூக்கலிப்டஸ் மரத்தைப் பொறுத்த வரையில் பல்வேறு கருத்துக்கள் பொது மக்கள் மத்தியிலே இருந்து பீதியை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. யூக்கலிப்டஸ் மரங்களை வளர்ப்பதால் மலைப் பகுதிகளில் கிரீப்பர்கள், உருளைக் கிழங்கு போன்றவை பயிரிட முடியாது வறட்சி வந்துவிடும் என்றும், இதனால் உதகமண்டலப் பகுதியில் மண் அரிப்பு ஏற்படுகிறது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே என்னைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு டெக்னிக்கல் எக்ஸ்பர்ட்ஸ் கமிட்டியைப் போட்டு அறிக்கை பெற ஆய்வு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு காலத்திலே கேரள அரசு ஓர் அறிக்கையை வெளியிட்டது. அங்கே கிராம மக்கள் யூக்கலிப்டஸ் மரங்களை வெட்ட வேண்டும் என்று சொல்லி வெட்டியபோது கேரள அரசு ஓர் அறிக்கையை வெளியிட்டது. யூக்கலிப்டஸ் மரத்தைப் பயிரிடுவதால் நீர்த் தடுப்பு ஏற்படாது, கரையில் உள்ள நீரை ஆவியாக்கும் தன்மை இதற்கில்லை என்று விஞ்ஞானிகளை வைத்து ஓர் அறிக்கையை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயத் துறையிலே கூட ஓர் அறிக்கையை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். யூக்கலிப்டஸ் எதற்காக பயன்படுகிறது? பேப்பர் தொழிற்சாலைக்குப் பயன்படலாம். இன்னும் மருந்துகளுக்குக் கூட பயன்படலாம். ஆனால் அதிலிருந்து வருகிற வருவாயைவிட, அதிலிருந்து வருகிற இலாபத்தை விட இழப்புகள், மண் அரிப்புகள் அதிகமாக ஏற்படுகின்றன என்பதால் நிச்சயமாக இந்தத் துறை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று மீண்டும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஃபார்ம் பாரஸ்ட்ரி, சோஷியல் ஃபாரஸ்ட்ரி போன்ற திட்டங்கள் பயன் உள்ள திட்டங்களாக இருக்கின்றன. இப்படி பல்வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்றி இந்தத் துறை படிப்படியாக வளர்ந்த பிறகு இப்போது, இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளாக

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்] [1987 ஏப்ரல் 30

இந்தத் துறையில் தேக்க நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு துணைத் தலைவர் அவர்களின் மூலமாகக் கொண்டு வருகிறேன்.

பரங்கிமா வளர்ப்புத் திட்டத்தால் இலாபம் இல்லை என்றாலும், யூக்கலிப்டஸ் வளர்ப்புத் திட்டத்தால் மண் அரிப்பு இருக்கிறது என்றாலும், நல்ல நோக்கத்தோடுதான் இத்தகைய திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. அவை பயனுள்ளதாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதைச் சொல்கிறபோது இந்தத் துறையில் நடக்கிற சில நிர்வாகச் சீர்கேடுகளை சுட்டிக் காட்டுவதும், அதனால் ஏற்படுகிற தவறுகள் என்ன என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவதும் என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

நம்முடைய ஆளும் கட்சி உறுப்பினர், சகோதரர் மாண்புமிகு பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் வனத் துறையில் நடைபெறுகிற தவறுகளையும், ஊழல்களையும் சுட்டிக் காட்டினார்கள். காடுகளிலே மரங்கள் கடத்திச் செல்லப்படுகிறது என்றும், அப்படிக் கடத்திச் செல்லப்படுவதைக் கண்டுபிடித்து சுட்டிக் காட்டினால் நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறிவிடுகிறார்கள், மேல் அதிகாரிகள் மட்டத்தில் ஏதோ தவறு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இந்தத் துறையின் தலைவர் இன்றைக்கு வெளி நாட்டுப் பயணம் போகிறார் என்பதையும் சொல்லி, வேறு ஒருவரை அனுப்பக்கூடாதா என்று கேட்டார்கள். பயணம் இன்று அல்லது நாளை துவங்க இருக்கிறார் என்பதால் அதை மாற்ற முடியாது என்று எனக்குத் தெரியும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் அப்படி வேதனையோடு சொன்னதற்குக் காரணம், இந்தத் துறையின் தலைமைப் பொறுப்பிலே உள்ள தலைவர் இந்தத் துறையில் அக்கறை இல்லாமல், இந்தத் துறையில் பணிபுரிபவர்கள்மீது அக்கறையில்லாமல், மக்கள் பிரதிநிதிகளிடம் மரியாதையில்லாமல் இருக்கிறாரோ என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால், வனத் துறையில் நடைபெறும் திருட்டுக்களைச் சுட்டிக் காட்டும்போது நடவடிக்கைகள் இல்லாமல் இருப்பதால், இந்த இலாக்காமீது அவர் அக்கறை இல்லாமல் இருக்கிறாரோ என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இதை விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. எஸ். ரத்தினராஜ்]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் முண்டந்துறை கடத்தல் பற்றிச் சொன்னார்கள். 1984 என்று நினைக்கிறேன். அங்கே பெரிய அளவில், 25 இலட்சம் மதிப்புக்கு கடத்தல் நடைபெற்றது. அது பொதுமக்களாலும், காவல் துறையாலும் பிடிக்கப்பட்டது என்ற செய்தியை மாண்புமிகு திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னார்கள். மதுரையில் சமயம் பகுதியில் 1985-ல் சுமார் 15 இலட்சம் ரூபாய்க்கும் அதிகமான கழிகள் பிடிபெற்றன. வனத் துறை அதைத் தடுக்க முடியவில்லை, கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. காவல் துறை அதைத் தடுத்துப் பிடிக்கிறது. பொது மக்களும் சேர்ந்து பிடிக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் பேமஸ் ஸ்கேண்டல் ஆஃப் சேண்டல் . . . (மணி அடிக்கப்பெற்றது) மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, தரப்பட்டிருக்கிற மானியம் மிகப் பெரிது. நான் வாழ்கிற பகுதியில் கிட்டத்தட்ட 20 சதவிகிதம் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருப்பது வனம். இந்தப் பரந்த பூமியில், மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னதுபோல, இந்து அறநிலையத் துறை பெரிய துறை. 'மே டே' நாளைக்கு எல்லோரும் போகவேண்டும். எனவே சுருக்கமாக முடித்துக் கொள்கிறேன்.

ஸ்கேண்டல் ஆஃப் சேண்டல் என்று பத்திரிகையில் போட்டார்கள். நடந்த சம்பவம் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரியும். நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். ஆனால் 1986 ஆம் ஆண்டு சேலத்திலே பருவமாகாத சந்தன மரங்களை வெட்டினார்கள் என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டு, நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. பல்வேறு பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்தது. இந்த ஆண்டு சென்னையில் பொது மக்கள் சுட்டிக்காட்டி, காவல் துறை நடவடிக்கை எடுத்து சந்தனக் கட்டை திருட்டு பிடிபட்டிருக்கிறது. இது பத்திரிகையில் வந்த செய்தி. இப்படி காடுகளைப் பாதுகாக்கும் அதிகாரிகளின் கண்ணில் இருந்து தப்பி, வன அதிகாரிகள் கண்ணிலிருந்து தப்பி, காவல் துறையும், பொது மக்களும் கண்டுபிடிக்கும் அளவுக்கு வந்தால், இந்தத் துறையின் நிர்வாகம், தலைமை எப்படி இருக்கும் என்பதை அமைச்சரவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஓராண்டுக்கு முன்னால் கல்கி பத்திரிகையில், 15—6—1986-ல் ரப்பர் கழகமா, ஊழல் கழகமா என்ற செய்தி வந்தது. குமரி மாவட்ட மலரில், குமரி மாவட்டதில் ரப்பர் பேக்டரியிலிருந்து 15 லட்சத்திற்கு மேலுள்ள ரப்பர் கடத்திச் செல்லப்பட்டது. அதை காவல் துறைதான் கண்டுபிடித்தது என்றெல்லாம் செய்திகளைப் பார்த்தோம். 20 இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் மதிப்புள்ள பாம்புத் தோல் சென்னையில் கைப்பற்றப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் எதைக் காட்டுகிறது என்றால் வனத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டிய அதிகாரிகள் அதிலிருந்து தவறிவிட்டார்கள் என்பதைத்தான் காட்டுகிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால் நம்முடைய வனத் துறையில் அலுவலர்களின் எண்ணிக்கை மிக மிகக் குறைவு. அதை உணர்கிறேன். காவலர்கள் எண்ணிக்கை மிக மிகக் குறைவு. அதை அதிகரிக்க வேண்டும். வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலும், நெல்லை மாவட்டத்திலும் நடைபெற்ற திருட்டுக்கள் பற்றி கோடிட்டுக் காட்ட நேரமில்லை. இருந்தாலும் இத்தகைய நிர்வாகச் சீர்கேடுகளுக்குக் காரணம் என்ன என்பதை மட்டும் குறிப்பிட்டுக் காட்டி என்னுடைய உரையை இந்தத் துறையைப் பொறுத்தவரையிலும் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-00)

இந்தத் துறையில் 1984—85-ல் 43 பேர்கள் ஃபாரஸ்ட்டரி பயிற்சிக்காக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளார்கள். அவர்கள் பயிற்சி முடிந்து வருவதற்குள் அங்கேயிருந்தவர்களுக்கு அந்த புரோமோஷனைக் கொடுத்து இந்த இடங்களை நிரப்பிவிட்டார்கள். அதனால் அவர்கள் வேறுமனே இருந்தார்கள். அடுத்த வருடமும் இன்னொரு 43 பேர்கள் பயிற்சிக்கு அனுப்பி அவர்களும் பயிற்சி முடிந்து திரும்பிவந்தார்கள். அவர்களுக்கும் வேலையில்லை என்ற நிலைமை ஏற்பட்டது. அதனால் அவர்கள் உயர்நீதி மன்றத்திலே வழக்குப்போட்டு அவர்கள் இன்று நீதி பெற்றிருக்கின்றார்கள். ஒருவர் பயிற்சி பெறுவதற்கு இருபதனாயிரம் ரூபாய் அளவுக்குச் செலவு ஆகிறது. அவர்களுக்கு பயிற்சி அளித்துவிட்டப் பிறகு அவர்களுக்கு 2 ஆண்டுகளுக்கு வேலை கொடுக்காமல் இருப்பது முறைதானா என்பதை இந்த அரசும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த வனத்துறையில் அதிகாரியாக இருந்து பாடுபட்டு செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற ஒருவ

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்]

அவருடைய பெயர் எனக்குச் சரியாக நினைவு இருக்குமானால், திரு. டி. ஷண்முகம் என்பவர் அவர்கள்-இந்த இலாக்கா தலைவரின் மீதும், இந்த இலாகாவில் தவறுகள் நடக்கின்றது என்பதுபற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், அமைச்சர் அவர்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் சுட்டிக்காட்டினார்கள் என்பதற்காக அவர் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். அதற்குப் பிறகு அவர் மீது வேறு குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லி அவரை வேலைநீக்கம் செய்தார்கள். அவர் உயர்நீதி மன்றத்திலே வழக்குப் போட்டு இன்று அவர்கள் வேலையில் இருக்கின்றார்கள். அவர் கொடுத்த குற்றச்சாட்டுகள் உண்மையாக இருக்குமானால் அதை பரிசீலிப்பதற்கு, சாதிப்பதற்கு ஒரு கமிஷனை அமைச்சர் அவர்கள் நியமித்திருக்கின்றாரா அல்லது இனி நியமிக்க இருக்கின்றாரா என்பதைப்பற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் கடந்த மானிய கோரிக்கையின் மீது பேசும்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுந்தரராஜ் அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். உச்ச நீதி மன்றத்தில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் திருப்பாப்பு வில்லேஜில் ஒரு பகுதியில் ஒருவர் அவருக்கு நிலம் சொந்தமானது என்று தீர்ப்பு வாங்கினார்கள். கிட்டத்தட்ட 30 எக்கர் நிலம். அந்த 30 எக்கர் நிலத்திலே இருந்த காடுகளில் இருந்து சமூக விரோதிகள் சிலர் மரத்தை வெட்டிக்கொண்டு சென்று விட்டார்கள். அதற்கு அதிகாரிகள் துணையாக இருந்திருக்கின்றார்கள். இன்னும் அந்த வழக்கிலே சம்பந்தப்பட்ட சொத்தில் 25 எக்கர் நிலம் சர்க்காருக்குச் சொந்தமானது என்று தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. அப்படி தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டபிறகும் அந்த நிலம் கையகப்படுத்தப்படவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அதிக நேரம் ஆகிவிட்டது. இன்று மாலை நடத்தமுடியாது. பேசுங்கள்.

திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்: மற்ற துறைகள் பற்றி நான் பேச வில்லை. தயவு கூர்ந்து மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நிலத்தைக் கையகப்படுத்திடவேண்டும். அதிலிருந்து வெட்டி கடத்திச்செல்லப்பட்ட மரங்கள் எவ்வளவு? அதன் மதிப்பு எவ்வளவு? ரூ. 50 லட்சத்திற்கும் அதிகமாகவே இருக்கும். அதை குறிப்பிலே வைத்துக்கொண்டு அதிலே உடந்தையாக இருந்த அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு வேண்டுகோளை வைக்கிறேன்.

[திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்] [1987 ஏப்ரல் 30

நம்முடைய சோசியல் ஃபாரஸ்ட்டரியைப் பொறுத்தவரைக்கும் இன்றைக்கு 108 கோடி ரூபாயைக் கடனாகப் பெற்று இருக்கிறோம். மானியமாகவும் கடனாகவும் ஸ்வீடன் நாடு தந்திருக்கிறது. மனம் உவந்து தந்திருக்கின்றார்கள். இந்தத் திட்டத்தை கிராமப் பகுதியிலே வேலைவாய்ப்பை உருவாக்கிக்கொடுப்பதற்காகத்தான் நாம் அமுல்படுத்துகிறோம். அந்த கிராமப்பகுதிகளுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யத்தான் இந்தத் திட்டம் வருகிறது. நாம் இந்தத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதில் பல்வேறு தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன என்பதை அண்ணா இன்ஸ்ட்டிடியூட் ஆஃப் மேனேஜ்மெண்ட் பேகல்ட்டி மெம்பர் திரு. சீனிவாசன் அவர்கள் அந்தத் திட்டத்தின் நடைமுறைபற்றி அவர்கள் ஒரு அறிக்கை தந்திருக்கின்றார்கள். அந்த அறிக்கையில் "In some instance, there were even instances of subordinate staff murmurring that the funds get systematically depleted, stage by stage, before they reach the grass-root level staff. They are helpless and they are constrained to resort to means of economising on the planting areas and trees and hence, perhaps, the discrepancy between the records and the reality." என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள். இதை வைத்துக்கொண்டு அதை குறிப்பாக வைத்துக்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஸ்வீடிஸ் இண்டர்நேஷனல் டெவலப்மெண்ட் அந்தாரிட்டியினுடைய ஒரு டிவிஷனைச் சேர்ந்தவர்கள் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். இங்கே லேபர்களுக்கு, விவசாயிகளுக்கு இருப்பது போல கூலிகள் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சுட்டிக்காட்டிக் கொள்கின்றேன். இது செகண்ட் ஃபேஸ்-ல் இருக்கிறது. 1985-க்குப் பிறகு நடைமுறைப்படுத்துகின்ற இந்தத் திட்டத்திலே விவசாயப் பணியாளர்களுக்கு வசதிகளை அதிகப்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று அவர்கள் பரிந்துரை செய்திருக்கின்றார்கள் அதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பெற்றது)

* திரு. சோ. கலிதீர்த்தான் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு சுற்றுலா, மதுவிலக்கு மற்றும் மின்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கை எண் 13, 25, 45, 47 மற்றும் 56 ஆகியவைகளின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை நான் இங்கே எடுத்து வைத்து கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தமிழ்

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. சோ. கலிதீர்த்தான்]

நாட்டின மொத்த பரப்பளவில் 17 சதவிகிதம் காடுகள் உள்ளன். மாவட்டங்களில் காடுகள் அதிகமுள்ள மாவட்டங்கள் என்று பார்த்தால் அவை வட ஆற்காடு, தர்மபுரி, மதுரை மற்றும் அண்ணா மாவட்டங்களாகும். அதுபோல குறைந்த அளவு காடுகள் உள்ள மாவட்டங்கள செங்கல்பட்டு மற்றும் தஞ்சாவூா மாவட்டங்களாகும். இன்றைக்கு மாவட்டங்களிலுள்ள வனத்தின் பரப்பை எடுத்துக்கொண்டாலும், காட்டுச் செல்வங்களின் உற்பத்தியை எடுத்துக்கொண்டாலும் ஆண்டுக்காண்டு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் ஆட்சியில் அவைகள் அதிகரித்துக் கொண்டு வருகின்றன. காடுகள் தான் இயற்கைச் செல்வம். காடுகள் தான் மழையைக் கொண்டு வரும் சாதனம் என்பதை இந்த அரசு உணர்ந்திருக்கிறது. அதற்காகத் தான் இந்த அரசு காடுகளின் பரப்பளவை அதிகரிக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

மர வளர்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் 1985—86-ல் சுமார் 1,214 லட்சம் மரக் கன்றுகள் வளர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. சமூகக் காடுகள் வளர்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் 30 ஆயிரம் ஹெக்டேர் காடுகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அதுபோல பல்வேறு வனப் பணி திட்டங்களின் கீழ் 531 லட்சம் மரக் கன்றுகள் வினியோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றெல்லாம் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவற்றை எல்லாம் நான் பாராட்டுகிறேன். அதுபோல சென்னை மாநகராட்சியில் இந்த ஆண்டு தொடக்கத்தில் வன் இலாக்காவுடன் சேர்ந்து மரக் கன்றுகளை வளர்க்கின்ற பணியை ஆரம்பித்திருக்கிறோம். இத்திட்டம் மாண்புமிகு பொன்மனச் செம்மல் புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் பொற் கரங்களால் தொடங்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் 10 ஆயிரத்திற்குமேல் மரங்கள் நடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆக சென்னையிலே இன்றையதினம் முக்கியமாக உள்ள சாலைகளில் எல்லாம் இத்தகைய நல்ல, ரக மரங்கள் வளர்ந்து வருகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மரக் கன்றுகளுக்கு அரசு நல்ல பாதுகாப்பையும் அளித்து வருகிறது. உண்மையிலேயே மரங்களை வளர்ப்பதில் இந்த அரசுக்கு இருக்கும் அக்கறையை இது எடுத்துக்காட்டுகிறது. ஆனால் இந்த நேரத்தில் அரசுக்கு ஓர் ஆலோசனையைச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சென்னையிலே மாநகராட்சியும், வன இலாக்காவும்

[திரு. சோ. கலிதீர்த்தான்] [1987 ஏப்ரல் 30

இணைந்து எப்படி மரக் கன்றுகளை வளர்த்து அனைவரும் பாராட்டும் வகையில் செயல்படுகின்றார்களோ அதுபோல மற்ற எல்லா மாநகராட்சிகளிலும் இத்திட்டத்தை செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வன இலாக்காவில் முக்கியமான தொழில்களுக்குத் தேவையான மூலப்பொருட்கள் அதிகரித்து வருவது பாராட்டத் தக்கது. இன்றையதினம் நம்முடைய தொழிற்சாலைகளுக்குத் தேவையான யூக்கலிப்டஸ், மூங்கில் போன்றவற்றின் உற்பத்தியைக் அதிகரிக்க இன்னும் அதிக அளவில் பெரு முயற்சிகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். அப்படிச் செய்வதன் மூலம் பலருக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைப்பதோடு அரசின் வருமானமும் அதிகரிக்கும். அதுபோல வனத் துறையில் வருமானம் ஆண்டுக்காண்டு அதிகரித்து வருவது பாராட்டத்தக்கது. குறிப்பாக சந்தன மரங்களின் மூலமாக 1982-ல் 658 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வந்து கொண்டிருந்தது. அது 1986 ஆம் ஆண்டில் 1,501 லட்சம் ரூபாயாக, இரண்டரை மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்பது மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் ஆட்சியில் நடந்திருக்கிறது. வன இலாக்காவைப் பொறுத்தவரையில் இது ஒரு இமாலய சாதனையாகும்.

அடுத்து, வன இலாக்கா அதிகாரிகளின் கடமைகளைச் செய்ய விடாமல் சிலர் தடுக்கும் நிலை இருப்பதாக செய்திகள் வருகின்றன. அப்படி கடமையைச் செய்ய விடாமல் தடுக்கின்ற சமூக விரோதிகள் மீது விரைவாக கடுமையாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அபாயகரமான வேலையை வன இலாக்கா அதிகாரிகள் செய்வதால் அவர்களுக்கு இன்னும் கூடுதலாக அதிகாரங்களை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால்தான் வனத் துறையில் பணியாற்றுகின்ற அலுவலர்கள் வனச் செல்வங்களை பாதுகாக்க வாய்ப்பு ஏற்படும். அதோடு மட்டுமல்ல, வன இலாக்காவிலிருந்து மரங்களைக் கடத்துவதைத் தடுக்கவும் முடியும். அதற்கு காவல் துறையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற அதிகாரங்களை, குறிப்பாக குற்றங்களைக் கண்டு பிடிக்கின்ற மற்றும் தண்டிக்கின்ற அதிகாரங்களை வனத் துறை அதிகாரிகளுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. சோ. கலிதீர்த்தான்]

எனது தொகுதியைச் சார்ந்த சங்கராபுரம் பகுதியிலுள்ள கல்வராயன் மலைப் பகுதியிலுள்ள காடுகளிலிருந்து வன செல்வங்கள் அதிகமாகக் கிடைக்கின்றன. அன்றையதினம் அங்கே வாழ்ந்துகொண்டிருந்த மலைவாழ் மக்கள் நீண்டகாலமாக ஜாகீர்தார்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்து வந்தார்கள். அந்தப் பகுதியை 1976 ஆம் ஆண்டு அரசு தன் கைவசம் எடுத்து, பிறகு மலைவாழ் மக்களுக்குக் கொடுத்தது. முன்பெல்லாம் அந்த மலைவாழ் மக்கள் மலைப் பகுதி முழுவதும் சுதந்திரமாக சுற்றித் திரிய முடிந்தது. இன்றைக்கு அந்தப் பகுதியிலே எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் காடுகளை அழித்து நிலமாக்க முடிந்ததே தவிர அங்கு வாழ்ந்த அந்த மலைவாழ் மக்களுக்கு இருந்த உரிமைகள் எல்லாம் வன இலாக்காவின் சட்ட திட்டத்தின் மூலமாக பறி போய்விட்டன. காடு அழிக்கப்படக்கூடாது என்பதில் எனக்கு மாறுபட்ட கருத்து இல்லை. ஆனாலும் நில ஆர்ஜிதம் செய்து முடித்த பின்னர் 1980 ஆம் ஆண்டு அம்மக்களின் குடிசைக்கு அருகிலே வனத் துறை நிலம் வந்து விடுகிறது. எனவே, கால் நடைகள் செல்வதற்குப் போதுமான மேய்ச்சல் நிலமும் இல்லை. சொந்த நிலங்களிலிருந்து கடுக்காய் போன்ற வனப் பொருட்களை மக்கள் எடுத்து வரும்போது வனத் துறை அதிகாரிகள், வனப் பகுதியிலிருந்து அவை எடுத்து வரப்படுகிறது என அச்சுறுத்தி வருகிற நிலை உள்ளது. எனவே, மலைவாழ் மக்கள் வனத் துறையின் வீணான பழிச்சொல்லுக்கு ஆளாகாதவண்ணம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். வருவாய்த் துறையும், வனத் துறையும் இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

(முற்பகல் 11-10)

கல்வராயன் மலைப் பகுதியில் வனத் தோட்ட வளர்ச்சிக்கென இன்னும் அதிக நிலப் பரப்பையும், நிதியையும் ஒதுக்க வேண்டும். மலைவாழ் மக்களுக்கு வனக் கன்றுகள் வழங்கும்பொழுது அவர்களுக்குப் பராமரிப்பு முறையையும் சொல்லித் தர வேண்டும். அரசின் செயற் குறிப்பில் மரம் வளர்ப்பு கல்வித் திட்டம் பற்றி கூறப்பட்டுள்ளது. மலைவாழ் மக்கள் பாடத் திட்டத்தில் இதற்கு முன்னுரிமை கொடுக்கும் அதே நோக்கில் கிராமப்புற மாணவர்களுக்கும், நகர்ப்புற மாணவர்களுக்கும் இதுபோன்ற கல்வியினை அளிப்பதற்கு ஆரம்பத்திலேயிருந்து முயற்சிக்க வேண்டும். அதற்கேற்ற வகையில் அதனை அமைத்துத் தர

[திரு. சோ. கலிதீர்த்தான்] [1987 ஏப்ரல் 30

வேண்டும். இப்பொழுது என்.எஸ்.எஸ். மாணவர்கள் மட்டும் மரம் நடும் பணியில் ஈடுபடுத்தப்பட்டு இருக்கிறார்கள். இதை அனைவருக்கும் விரிவுபடுத்த வேண்டும்.

அண்மைக் காலங்களில் சுற்றுலா வளர்ச்சியில் காட்டும் ஆர்வம் அனைவரையும் மெய்சிலிர்க்க வைக்கிறது. வண்டலூர் அறிஞர் அண்ணா உயிரியல் பூங்கா, நீலகிரி மாவட்டத்தில் அழகிய இடங்களை மேம்படுத்துதல் ஆகியன இவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவை. தென்னார்க்காடு மாவட்டம் பிச்சாவரம் பகுதியை விரிவுபடுத்தி அபிவிருத்தி செய்து அதை தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தின் முக்கிய சுற்றுலா மையமாக ஆக்க வேண்டும். அங்கே உள்ள வெங்காரம் காடுகள் அழிக்கப்படுவதைத் தடுத்து அரசு எடுத்து வரும் நடவடிக்கைகளுக்கு எனது வாழ்த்துக்கள்.

தமிழ்நாடு சுற்றுலா என்றதும் அனைவரையும் அழைக்கும் காட்சிகள் மனத்திலே நிற்கும் வண்ணம் சுற்றுலாத் துறை செயலாற்றி வருகிறது. பண்டைத் தமிழகத்தில் பல்லவர் காலம் கலை மலிந்த காலம்; சேரர் காலத்தில் சேரன் செங்குட்டுவன் இமாலய சாதனையைச் செய்தான்; சோழர் காலத்தில் தஞ்சைப் பெரிய கோயில் கோபுரம்; பாண்டியர் காலத்திலே தமிழ்ச் சங்கங்கள் என்பன போன்ற எண்ணம் நமக்கு வரும். ஆனால் இவையனைத்தும் ஒன்றாகப் பெற்றுள்ள தமிழ் மாநிலத்தில் முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் காலத்தில், எங்கும் தமிழ் எதிலும் தமிழ் என்பதனை எங்கு சென்றாலும் விளக்கும் சுற்றுலாத் துறையின் சாதனை நம்மை வியக்க வைக்கிறது. இதனால்தானோ என்னவோ ஒவ்வொரு ஆண்டும் இங்கே வரும் சுற்றுலாப் பயணிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருகிறது. 1986 ஆம் ஆண்டில் வந்த அயல்நாட்டுப் பயணிகளின் எண்ணிக்கை சுமார் 11 இலட்சம் என்பதனை அறியும்பொழுது தமிழகத்தின் சிறப்பு நமக்குப் புரிகிறது. வந்தோரை வாழ வைக்கும் வண்டமிழ் நாடு என்பது முதுமொழியாகும்; வருவோரை வியக்க வைக்கும் சுற்றுலாத் துறை என இப்பொழுது புதிதாக ஒன்றைச் சொல்லலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைய அரசின் சாதனையாக சுற்றுலாத் திட்டத்தில் வேலைவாய்ப்பு பெற்றுவரும் பல குடும்பங்களுக்குப் பாதிப்பு ஏற்படா வண்ணம் எதிர்காலத் திட்டங்கள் அமைய வேண்டும்.

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. சோ. கவிதீர்த்தான்]

அரசின் செயற்குறிப்பில் தமிழ்நாடு சுற்றுலாத் துறை, மத்திய அரசின் சுற்றுலாத் துறை நிதியுதவி பெற்று, பல்வேறு திட்டங்களை மாமல்லபுரம், காஞ்சிபுரம், முத்துக்காடு, பழவேற்காடு, கன்னியாகுமரி, பிச்சாவரம், குற்றலாம், முதுமலை போன்ற இடங்களில் அமைக்க இருப்பது எதிர்காலத்தில் இரண்டும் அதிக அளவில் சுற்றுலா மையங்களை ஏற்கும் என்பதில் எவரும் சந்தேகப்படுவதற்கில்லை.

எங்களுடைய மாவட்டத்திலுள்ள சிதம்பரம் நடராஜர் கோவில் அனைவரும் வந்துசெல்லக்கூடிய ஒரு இடமாக இருக்கிறது. அந்த இடம் அனைவரின் கண்களையும் கவரக்கூடிய ஒரு சிறப்பு வாய்ந்த இடமாக இருக்கிறது. புகழ்பெற்ற ஆலயம் அங்கே இருக்கிறது. அதை நிர்வகிக்கின்ற உரிமை, தனியாரிடம் இருப்பதால் வருகிற சுற்றுலாப் பயணிகளை கவனிப்பதற்கு முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. அங்கே என்ன நடக்கிறது என்பதை அறிய முடியவில்லை. ஆகவே, ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீசரை இதற்காக நியமித்து, அரசாங்கம் கண்காணித்துவரத் தேவையான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நிர்வகிக்கின்ற பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த கல்வராயன் மலைப் பகுதியில் ஒரு சுற்றுலா மையத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். மலைப் பகுதி மக்களைக் கவருகின்ற அளவுக்கு சாலை வசதிகளைச் செய்ய 2, 3 ஆண்டுகளாக வனத் துறையைக் கேட்டு, அதற்காக 5 கோடி ரூபாயைக் கொடுத்து, இன்றையதினம் நல்ல போக்குவரத்து வசதியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அங்கே இருக்கிற மலைப் பகுதியில் சுற்றுலா மையம் ஏற்படுத்தி மலை இடங்களைப் பார்க்க வருகின்றவர்களுக்கு வசதியாக கோபியிலிருந்து மலை அடிவாரம் வரையில் தந்தை பெரியார் போக்குவரத்துக் கழகம் பேருந்துகளை விடுகின்ற ஏற்பாடுகள் பற்றி மாண்புமிகு சுற்றுலா அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு அந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள மலைவாழ் மக்களின் நிலங்களை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட பிறகு அவர்களுக்கும் வனத் துறைக்கும் அடிக்கடி தகராறு ஏற்படுகிறது. ஆகவே,

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

'ரீ-செட்டில்மெண்ட்' செய்து, மலைவாழ் மக்களுக்கு எந்த எந்த நிலங்களை அனுமதிக்க முடியுமோ அதைத் தனியாக ஒதுக்கி அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். நமக்கு நெல், கரும்பு போன்ற பயிர்கள் மூலம் வருமானம் வருவதைப்போல அவர்களுக்கு எல்லாம் கடுக்காய், புளி போன்ற பொருள்களி லிருந்து வருமானம் வருகிறது. மிகவும் கஷ்டப்பட்டு உழைக் கின்ற அந்த மலைவாழ் மக்களுக்கு கடுக்காய், புளி போன்ற பொருள்களை எடுத்துக்கொள்வதற்கு உண்டான உரிமையை வருவாய்த் துறையையும் வனத்துறையையும் கலந்து பேசி, இனா மாகவே வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏனென்றால் அங்கே இருக்கக்கூடிய கடுக்காய் மரமும், புளிய மரமும் வனத்துறையில் இருந்தாலும் மலைவாழ் மக்கள் வாழு கின்ற இடங்களில் இருக்கிறது. அதைப் பறித்து வரும்போது வன இலாக்காவினரும் கூட்டுறவுச் சங்கத்தினரும் அவர்களைத் தடுத்து நிறுத்தும் நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றி அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல் வனத்துறையின் மூலமாக மலைவாழ் மக்களுக்கு புதிய பள்ளிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து, அவர் களுடைய குழந்தைகள் கல்வி கற்க வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். மரம் வெட்டுவதும், சிறிய அளவில் விவசாயம் செய்வதும் தவிர அவர்களுக்கு வேறு தொழில் ஒன்றும் தெரி யாது. அவர்கள் கல்வி கற்கவும், பிற தொழில்களை கற்றுக் செய்வதும் தவிர அவர்களுக்கு வேறு தொழில் ஒன்றும் தெரி ஏற்படுத்திக் கொடுக்க மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர் களுடைய அரசு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், எனது தொகுதியில் மேகம் என்ற இடத்தில் ஒரு நீர் வீழ்ச்சி இருக்கிறது. அந்த நீர்வீழ்ச்சியிலிருந்து மின்சாரம் தயாரிக்கும் அளவுக்கு அது அமைந்திருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சென்ற ஆண்டு அங்கே வந்திருந்தார்கள். அப்போது மின்சாரம் தயாரிப்பதற்கான ஆய்வு நடைபெறு

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. சோ. கலிதீர்த்தான்]

வதாகச் சொன்னார்கள். அங்கே இந்த ஆண்டு மின்சாரம் உற்பத்தி செய்கின்ற திட்டப் பணிகளைத் தொடங்குவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை மாண்புமிகு சுற்றுலாத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால் அவர்களிடம்தான் மின்சாரத் துறையும் இருக்கிறது.

அடுத்து, அங்குள்ள மலைவாழ் மக்களுக்கு சாலை வசதியை ஏற்படுத்தும் வகையில் தொரம்ப்பட்டு வரையில் புதியசாலையை வனத்துறையின் மூலம் மலைவாழ் மக்கள் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்மீழ் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அங்கே மலைவாழ் மக்களால் வழிபாடு செய்யப்படும் காமாட்சி அம்மன் கோவில் ஒன்று இருக்கிறது. அந்த ஆலயம் எப்போது தோன்றியது என்று தெரியாது. இப்போது அது பழுதுபட்டிருக்கிறது. முன்னால் இருந்த மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அந்த ஆலயத்தை புதுப்பித்துத் தருவதாகச் சொன்னார்கள். இப்போது இருக்கிற அமைச்சர் அவர்களும் அங்கே வருவதாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வருகின்றபோது தேவையான நிதி உதவி செய்து, அந்த காமாட்சி அம்மன் ஆலயத்தைச் செப்பனிட்டு மலைவாழ் மக்கள் நல்லமுறையில் வழிபாடு செய்கின்ற சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதோடு இந்த மானியக் கோரிக்கைகளில் எனக்கு பேச வாய்ப்பளித்த துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

(முற்பகல் 11-20)

திரு. எம். செல்லமுத்து: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்து சமய அறக்கட்டளை, செய்தி-சுற்றுலா. திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல், வனத்துறை, சின்கோனா போன்ற மானியக் கோரிக்கையின் மீது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் எனது கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்து சமய அறநிலையத் துறையைப் பற்றி குறிப்பிலே பல்வேறு விவரங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அங்கே பிரதானமாக இருக்கக்கூடிய ஆலயங்களிலே பணிபுரியக்கூடிய

[திரு. எம். செல்லமுத்து] [1987 எப்ரல் 30

அந்த ஊழியர்கள் பல்வேறு கோரிக்கைகளை முன்வைத்திருக்கிறார்கள். அவற்றை எல்லாம் நிறைவேற்ற அரசு உரிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக நிர்வாகப் பணியாளர்கள் என்றும், ஆலயப் பணியாளர்கள் என்றும் இரண்டு பிரிவினராகப் பிரிக்கப்பட்டு நிர்வாகப் பணியாளர்களைப் பொறுத்த வரையிலே அரசே அங்கே பணத்தை வாங்கிச் சம்பளம் கொடுக்கின்றது. ஆனால் ஆலயங்களிலே பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்களைப் பொறுத்த வரையில் ஆலய நிர்வாகத்தினர் சம்பளம் வழங்குகிறார்கள். அந்த நிலையில் பல மாதங்களாக அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கின்ற நிலைமை பல கோவில்களிலே இருக்கின்றன. அவற்றை எல்லாம் போக்கி, எப்படி நிர்வாகப் பணியாளர்களுக்கு அரசே சம்பளத்தை வாங்கிக் கொடுக்கிறதோ அதுபோல் இவர்களுக்கும் கொடுத்து அந்த ஆலய ஊழியர்களைப் பாதுகாக்கக்கூடிய காரியத்தை அரசாங்கம் மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து அறங்காவலர்களை நியமிப்பதைப் பொறுத்த வரையில் பல்வேறு முறைகேடுகள் பற்றி எல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. அதிலே பல்வேறு வகையான போட்டிகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அதன் காரணமாகப் பலச் சிக்கல்களும் ஏற்படுகின்றன. குறிப்பாகச் சில கோயில்களில் தக்கார் என்று ஒருவரை நியமித்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வைத்ததுதான் சட்டம் என்ற வகையில் அவர்களுடைய சர்வாதிகாரம் அங்கே நடக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. எனவே அப்படிப்பட்ட தக்கார்களை நியமிக்காமல் நல்ல, நேர்மையான அறங்காவலர்களை அங்கே அறங்காவலர்கள் குழு என்ற அடிப்படையில் நியமித்து இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் செம்மையாக்க தகுந்தான நடவடிக்கைக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கோயில் நிலங்களைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு கடவைகள் அதைப்பற்றி இங்கே நாம் விவாதித்து இருக்கிறோம் கோயில் நிலங்களில் சாகுபடி செய்யக்கூடிய சாகுபடியாளர்களுக்கே அந்த நிலங்களை விற்பனை செய்து அவற்றின்மூலம் வரக்கூடிய பணத்தை வங்கிகளில் டெப்பாசிட் செய்து சிறிய

1987 ஏப்ரல் 30] *[திரு. எம். செல்லமுத்து]*

கோவில், பெரிய கோயில் என்று பார்க்காமல் தமிழகம் முழுவதும் இருக்கின்ற அனைத்துக் கோயில்களையும் அரசே அந்தத் துறையின்கீழ் நிர்வகிக்கக்கூடிய காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த வகையில் கோயில் நிலங்களைச் சாகுபடி செய்பவர்களுக்கே சொந்தமாகக் கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து பெரிய நகரங்களில் கோயில்களுக்குச் சொந்த மான நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களைப் பொறுத்த வரையில் 95 வருடங்களுக்கு குத்தகைக்கு எடுத்த பெரிய மனிதர்கள் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்க்கு அவற்றை வாடகைக்கு விட்டு, குறைந்த தொகையைத்தான் கோயில்களில் கட்டு கிறார்கள். எனவே அப்படிப்பட்ட கோயில் நிலங்களை எல்லாம் சர்வே செய்து, அவற்றை அரசே மேற்கொண்டு அந்த வாடகை களை எல்லாம் சரியான முறையில் வசூலிக்க அரசு உரிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் பற்றித்தான் இந்த மன்றத்தில் விவாதங்கள் நடைபெறுகின்றன. மற்ற சமயங்களைப் பற்றியும் இந்த மன்றத்தில் விவாதிக்கக்கூடிய வகை யில் அரசு நடவடிக்கை எடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத உணர்வுகளையும், ஜாதி உணர்வுகளையும், தூண்டுகின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. எனவே மதவேறுபாடுகளைக் காட்டுபவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து மத விவாதங்களைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய நடவடிக்கையைத் துறை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கோயில்களிலே இன்றைக்கு பல்வேறு குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அந்தக் கோயில்கள் எல்லாம் கொடியவர்களின் கூடாரமாக மாறாமல் மக்களுடைய மனோபாவம் மற்றும் பக்தி உணர்ச்சிகளைப் புரிந்து சிறப்பான முறையில் பணியாற்றக்கூடிய வகையில், நல்ல நிர்வாகத்தை உருவாக்கக்கூடிய முறையில் அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். செல்லமுத்து] [1987 ஏப்ரல் 30

சுற்றுலாத் துறையைப் பொறுத்தமட்டில் இன்றைக்கு பெரிய அளவில் வருமானம் ஈட்டக்கூடிய துறையாக அது இருக்கின் றது என்றெல்லாம் கொள்கைக் குறிப்புகளிலே கூறியிருக்கி றார்கள். பல சுற்றுலா மையங்களிலே பெரிய பெரிய ஹோட்டல் களை எல்லாம் கட்டுகிறார்கள். ஆனால சாதாரண மக்கள், நடுத்தர மக்கள் அங்கே போனால் தங்குவதற்கான இட வசதி யில்லை, கழிப்பிட வசதி இல்லை; குளியல் அறை இல்லை இப்படிப்பட்ட மோசமான சூழ்நிலைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. எனவே சாதாரண மக்களைக் கவரக்கூடிய அளவுக்கு, சாதாரண மக்கள் சென்றுவரக்கூடிய அளவுக்கு, சுற்றுலா மையங்களில் சாதாரண மக்கள் தங்குவதற்கு உரிய வகையில் கழிப்பிட வசதி, குளியல் அறை வசதி, தங்கும் விடுதி போன்ற வற்றை ஏற்படுத்தி, குறைந்த கட்டணங்களை வசூலிக்க அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக கன்னியாகுமரியில் குடிப்பதற்குக் கூட தண்ணீர் இல்லை. உலகின் பல பகுதிகளிலிருந்து சுற்றுலாப் பயணிகள் அந்தப் பகுதிக்கு வருகிறார்கள். அங்கே கழிப்பிட வசதி கூட போதிய அளவுக்கு இல்லை என்றும், தங்கும் வசதி இல்லை என்றும் சொல்கிறார்கள். எனவே அவற்றை எல்லாம் ஏற்படுத் தித் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோவை மாவட்டத்தில் திருமலை மூர்த்தி மலை இருக்கிறது. அதனைச் சுற்றுலாத்தலமாக ஆக்கவேண்டும். தஞ்சைப் பெரிய கோயில், நாகூர், வேளாங்கண்ணி, திருவாரூர் போன்ற பெரிய கோயில்களில் இருக்கக்கூடிய இடங்களில் எல்லாம் சரியான சுற்றுலா மையங்களில்லாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. பயணி களைக் கவரக்கூடிய வகையில் இல்லாமல் இருக்கிறது. குறிப் பாக தஞ்சைக் கோயிலைப் பொறுத்தவரையில் சோழனுடைய சிலையை எங்கே வைக்கவேண்டுமென்ற சர்ச்சை ஒரு பக்கம் இருந்தாலும், அந்தக் கோயிலைப் பார்க்க வருபவர்களுக்கு நின்று பார்ப்பதற்குக் கூட சரியான வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட திருத்தலங்களும் பெரிய கோயில்களும் இருக்கும் இடங்களில் எல்லாம் நல்ல சுற்றுலா மையம் அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. எம். செல்லமுத்து]

அடுத்து திரைப்படம் மற்றும் விளம்பரத் தொழிலைப் பொறுதத அளவில் சினிமா என்று சொல்கறபோது அது மககளை நல வழிப்படுத்தக் கூடிய ஒரு விஞ்ஞானக் கருவியாகும்: அதை நல்ல வழியில் பயன்படுத்துவதற்குப் பதிலாக இன்றைக்கு மக்களை தீய வழியில் அழைத்துச் செல்வதற்கு பயன்படுத்து வதற்கான சூழ்நிலை தான் இருக்கிறது. இன்றைக்கு அந்த திரைப் படத் தொழிலில் தரமான படங்கள் எடுப்பதற்கு பதி லாக மனிதனை திசை திருப்பக் கூடிய வேறு வகைபடுத்தக் கூடிய பல்வேறு காட்சிகளைத்தான் அந்தத் திரைப்படங்களில் காட்டுகிறார்கள். ஒருவனுக்கு ஒருத்தி தான் என்ற நிலை மையை நாம் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் இரட்டை வால் குருவி என்ற படம் இப்போது நடைபெற்றுக் கொண்டி ருக்கிறது. அதில் ஒருவன் இரண்டு மனைவிகளைக் கட்டிக் கொள்ளலாம்; பின்னால் சமாளித்துக் கொள்ளலாம் என்ற ஒரு கருத்தை வலியுறுத்தக் கூடிய படமாக இருக்கிறது. அதை யெல்லாம் தடை செய்ய வேண்டும் என்று ஜனநாயக மாதர் சங்கம் எல்லாம் கோரிக்கை வைத்திருக்கிறது.

இப்படிப்பட்ட படங்களைத் தடை செய்வதற்கு மாநில அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை என்று சொன்னாலும் அப்படிப்பட்ட படங்களைத் திரையிடக்கூடிய தியேட்டர்களுக்கு லைசன்சை ரத்து செய்யக் கூடிய காரியத்தைச் செய்வதற்கு தமிழக அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமானால் அவைகள் நிச்சய மாக தடுக்கப்படும். குறிப்பாக தஞ்சைத் தலை நகரத்தில் இருக் கக் கூடிய திருவள்ளுவர் திரை அரங்குகளில் தவறான படங் களைப் போடுகிறார்கள் என்று மக்கள் பார்த்து விட்டு வந்து சொல்லுகிறார்கள். அசிங்கமான படத்தை எல்லாம் போடு கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட படங்களை எல்லாம் தடை செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். திரைப்படங்களைப் பொறுத்தவரையில் அது மக்களுடைய சிந்தனையையும் ஒழுக்கத்தையும் சமூக சீர்திருத்தங் களையும் உருவாக்கக் கூடிய வகையில் எடுக்கப்பட வேண்டும். குறிப்பாக மருத்துவத்துறை, போக்குவரத்துத் துறை, கல்வித் துறை, ஜாதி ஒழிப்பு, விவசாயம், தொழில் போன்றவைகளை வளர்க்கக் கூடிய வகையில் அந்தப் படங்களை எல்லாம் எடுத்து மக்களுக்கு காட்டக் கூடிய வகையில் ஒழுங்கு படுத்த வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். செல்லமுத்து] [1987 ஏப்ரல் 30

அதேபோல சினிமா பார்க்கப் போகக் கூடியவர்களுக்கு அந்த தியேட்டர்களிலே சரியான வசதி கிடையாது. குடிக்க தண்ணீர் கிடையாது; லெட்ரின் வசதி கிடையாது. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளையெல்லாம் ஒழுங்கு படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல பத்திரிகைத் துறையை எடுத்துக் கொண்டால் பத்திரிகை விளம்பரம் கொடுப்பதில் அரசு பாரபட்சம் காட்டு கிறது. உழைக்கும் பத்திரிகைகள் ஆனாலும் சரி, சிறிய பத்திரிகைகள் ஆனாலும் சரி, கருத்துப் பத்திரிகைகள் ஆனாலும் சரி, நல்ல கருத்துக்களைத் தாங்கி சமுதாயத்திற்கு உழைக்கக் கூடிய எல்லாப் பத்திரிகைகளுக்கும் அரசு விளம்பரங்கள் தந்து அந்தப் பத்திரிகைகளை வளர்க்கக் கூடிய வகையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து காட்டு வளம். காட்டு வளம் நாட்டுக்கு நலம் பயக்கக் கூடிய காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும் என்று கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே இருக்கிறது. நோக்கமாகவும் இருக் கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு காட்டு வளம் எல்லாம் கெட்டு மழை நீர் கூட ஏற்படாத அளவுக்கு சூழ்நிலை உருவாகி இருக் கிறது. அதிலே பல்வேறு முறைகேடுகள் நடைபெற்றுக் கொண் டிருக்கின்றன. குறிப்பாக சமூக நலக் காடுகள் என்று விளம் பரம் தான் இருக்கிறதே தவிர அங்கே காடுகள் இல்லை. விளம் பரத்திற்குத்தான் பயன்படுத்தப்படுகிறதே தவிர, புள்ளி விவரங்கள் சொல்லப்படுகிறதே தவிர, சமூகக் காடுகளை உண்மையிலேயே வளர்ப்பதில் அக்கறையோ நாட்டமோ இல்லை. மிக மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறது. அவைகள் எல்லாம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேநேரத்தில் காட்டு வளத்தை வளர்க்கக்கூடியவர்களே பாதுகாக்கக் கூடியவர்களே அழிக்கக் கூடிய சூழ்நிலை உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்திலே மயிலாடுதுறை கோட்டத்திலே பல ஆயிரக்கணக்கான தேக்கு மரங்கள் பல ஆயிரக்கணக்கில் பெருமானமுள்ள மரங்கள் வெட்டப் படுவதாக புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. அதேபோல தஞ்சை மாவட்டத்தில் உற்பத்தியாகியிருக்கக் கூடிய தேக்கு மரங்கள்

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. எம். செல்லமுத்து]

எல்லாம் வெட்டி விற்கக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அவை களைப் பாதுகாக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 11-30)

காட்டுமன்னார்கோயில் வட்டத்திலே ஆத்தூர் கிராமத்திலே அரசு புறம்போக்கு நிலத்தில் பல ஆயிரக்கணக்கான மரங்கள் வெட்டப்பட்டிருப்பதாக தகவல் வந்திருக்கின்றது. அவைகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதேபோல ஓட்டன் சத்திரம் பாப்புதுப்பேட்டை ஒன்றியத்தில் கண்மாய்களிலே மரங்கள் வெட்டப்பட்டிருப்பதாக அநேகது புகார்கள் எல்லாம் வந்திருக்கின்றன. அதேபோல காட்டு மரங்களை வெட்டுபவர் கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி புகார் கொடுத்தால், புகார் கொடுத்தவர்களையே அடிக்கக் கூடிய சூழ்நிலை தான் இருக்கிறது. அத்தகைய நடவடிக்கைகளை வனத்துறையினர், வன அதிகாரிகள் செய்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக கல்வாராயன் மலையில் காசிம் என்பவர் காட்டு மரங்களை யெல்லாம் வெட்டு கிறார்கள் என்று புகார் சொன்ன காரணத்தினாலேயே வன இலாக்காவினர் அவரை அடித்து அவர் மீது வழக்கு போட்டு அவரைத் துன்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அவைகளை எல்லாம் அறிந்து அவர்கள்மீது உரிய நடவடிக்கை, அதாவது தவறான நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடிய அதிகாரிகள்மீது உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், மதுரை மாவட்டம், பாலமேடு ரேஞ்ச் வனத் துறை அதிகாரிகள் திடீரென்று வைத்தும்மலை, ஆனைமலை ஆகியவற்றின் அடிவாரத்தில் வசிக்கக்கூடிய இடங்களுக்கு எல்லாம் சென்று, அங்கேயிருக்கும் ஏழை விவசாயிகளிடம் ஆயிரக் கணக்கான பணம் கேட்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுக்கவில்லை என்றால், துப்பாக்கியைக் காட்டி மிரட்டுகிறார்கள். பெண்களை எல்லாம் கேவலமாகப் பேசுகிறார்கள். அந்த ஏழை விவசாயி களை எல்லாம் மிரட்டக்கூடிய நிலைமைகள் இருப்பதாக தக வல்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. எனவே வனத்துறை அதி காரிகளைக் கட்டுப்படுத்தக் கூடிய வகையில், அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளைத் தடுக்கக்கூடிய வகையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். செல்லமுத்து] [1987 ஏப்ரல் 30

கன்னியாகுமரியிலே அரசு ரப்பர் கழகம் ஒன்று உள்ளது. அங்கே உற்பத்தியாகிற ரப்பர் பொது ஏலத்தில் விற்கப்படுகிறது. ஏலம் எடுக்கக்கூடியவர்கள் அதிகாரிகளைத் தனியாக கவனித்தால், ரப்பரை ஏலம் போடுகிறபோது, கணக்குக்கு மேல் ரப்பரை எடுத்துக்கொண்டு, கணக்குக் காட்டுவதிலே பல தில்லுமுல்லுகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். போன வருடம் கூட ரப்பர் லோடு ஏற்றுவதிலே பயங்கரமான ஊழல்கள் நடத்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். மாலை 5 மணிக்கு மேலே லோடு ஏற்றக்கூடாது என்று சட்டம் இருந்தும் கூட இரவோடு இரவாக லோடு ஏற்றப்படுகிறது. அதிலும் ஒவ்வொரு லாரியிலும் அதிகமாக எடை போட்டு, லோடு ஏற்றுகிறார்கள். இந்த விஷயத்தைக் கேள்விப்பட்ட அதிகாரி ஒருவர், லாரியை மடக்கியிருக்கிறார். நான்கு லாரிகளை நிறுத்தி எடை போடுவதற்காக வந்தால், 156 கிலோ அதிகமாக இருப்பதாகக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட முறைகேடுகள் எல்லாம் நடந்து இருக்கின்றன. இந்த விஷயம் குறித்து 1986 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த கல்கி பத்திரிகையிலே விவரமாக விவரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. எனவே இவைகளுக்கு எல்லாம் நீங்கள் உரிய முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் சின்கோனா, உயிர் காக்கும் மருந்துகளையும், நறுமணத் தைலங்களையும் உற்பத்தி செய்கிற விசேஷத் தொழிலானது இது. நீலகிரி, ஆனைமலை ஆகிய மலைகளில் சுமார் 2 ஆயிரத்திற்கும் அதிகமான ஆண், பெண் தொழிலாளர்கள் மிகவும் கடுமையாக உழைப்பைச் செலுத்தி, மிகக் குறைந்த கூலியைப் பெறுகிறார்கள். இவர்களுக்கு பஞ்சப்படி உட்பட, நாள் ஒன்றுக்கு 12 ரூபாய் 65 பைசாதான் கூலியாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. இதை உடனடியாக உயர்த்தவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மலை முடுக்குகளிலே வாழ்கின்ற இவர்கள் தியாக வாழ்க்கை நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் சம்பளத்தை உயர்த்தித் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவர்களில் பெரும்பகுதியினர், தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள்தான். நாகரீக வளர்ச்சியிலே, சமூக வளர்ச்சியிலே இவர்கள் முன்னேறவில்லை. பல வருடங்களுக்கு முன்பாக 1985 ஆம் ஆண்டு முடிய கட்டப்பட்டுள்ள வீடுகள் 471 தான். ஆனால் இவர்களுக்கு 1,300 வீடுகள் தேவை. எனவே அவர்களுக்குத் தேவையான வீடுகளைக்

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. எம். செல்லமுத்து]

கட்டிக் கொடுத்து, அவர்களை நாகரீக வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப வாழ்வதற்கான நிலைமைகளை உருவாக்கிக் கொடுக்கவேண்டும். இந்த ஆண்டு பொங்கல் பரிசாக 300 ரூபாயைத் தந்திருக்கிறார்கள். அதெல்லாம் மகிச்சிக்குரியதுதான். ஆனால் இவர்கள் எல்லாம் தினக்கூலிகள்தான். தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு மிகவும் குறைவான கூலி கொடுக்கப்படுகிறது. எனவே இவர்களுக்குக் கூலியை உடனடியாக உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும். கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைகளை ஏற்படுத்தி, அதிலே தேவையான எல்லாப் பொருட்களையும் வழங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி சொல்லி, முடிக்கிறேன்.

* திரு. வை. பாலச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சுற்றுலா, மதுவிலக்கு மற்றும் இந்து சமய அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் இந்த மாமன்றத்திலே முன்மொழியப்பட்டு விவாதத்திலே இருந்து கொண்டிருக்கிற 1959 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம் பற்றிய 12 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கை உட்பட பல்வேறு மானியக் கோரிக்கைகள் மீது நான் சார்ந்திருக்கிற இந்த முன்னணி இயக்கத்தின் சார்பாக ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பினை வழங்கியிருக்கிறீர்கள். அதற்காக நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த இந்து சமய அறநிலையத் துறை சம்பந்தப்பட்ட மானியக் கோரிக்கையைத் தெளிவுபடுத்தும் முகமாக தந்திருக்கிற கொள்கைக் குறிப்பைப் படித்துப் பார்க்கும்போது, கால் இல்லாத முடவனை நடையழகனாகக் காட்டுவதற்கும், பல் இல்லாத பொக்கை வாய்க் கிழவியை பல்லழகியாகக் காட்டுவதற்கும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மிகச் சிறப்பாக முயற்சியை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் எங்களால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. ஏன் என்றால், மிகவும் வேதனையோடு சுட்டிக்காட்ட வேண்டிய நடைபெறாத ஒருசில சம்பவங்கள், ஒரு சில தவறான தகவல்கள் இதிலே சேர்க்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இன்னும் சொல்லப்போனால் இல்லாதவைகளை இருப்பவைகளாகவும் நடக்காதவைகளை நடக்கின்றவைகளாகவும், நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பிலே படம்பிடித்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகவே

[திரு. வை. பாலச்சந்திரன்] [1987 ஏப்ரல் 30

தவறான தகவல்கள் பல இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பிலே இடம் பெற்றிருக்கின்றன. அந்தத் தவறான தகவல்களை எல்லாம் நான் ஒன்றன்பின்ஒன்றாக சுட்டிக்காட்டுவதற்கு நேரம் இடம் கொடுக்காது என்ற காரணத்தால், அவைகளிலே ஒன்றை மட்டும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

தமிழிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற அந்தக் கொள்கைக் குறிப்பில் 9 ஆவது பக்கத்தில் ஒரு செய்தியை நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாக்கி இருக்கிறார்கள். அது என்னவென்றால், ஆலயப் பணியாளர்களுக்கு ஆண்டு தோறும் ஒரு மாத ஊதியம் போனசாக வழங்கப்படுகிறது என்ற செய்தியாகும். தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் திருக்கோயில்களில் பணியாற்றுகின்ற ஆலயப் பணியாளர்கள் மட்டும் சுமார் 1 லட்சம் பேர் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதை மனதிலே கொண்டு அந்தச்செய்தியைப் படித்துப் பார்க்கும் போது அந்த 1 லட்சம் ஆலயப் பணியாளர்களுக்கும் ஆண்டு தோறும் 1 மாத ஊதியம் போனசாக வழங்கப்பட்டுவருகிறது என்று நம்ப வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆனால் நான் மெத்தப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். எந்த ஆலயப் பணியாளர்களுக்கு இந்த ஒரு மாத போனஸ் வழங்கப்படுகிறது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கிக்காட்ட வேண்டும். ஒருக்கால் சொல்லக்கூடும், நாங்களெல்லாம், முதல் நிலை ஆலயப் பணியாளர்களுக்கு ஒரு மாத அடிப்படைச் சம்பளத்தைக் கொடுக்கிறோமே வேறொன்றுக்கு, அதைத்தான் போனஸ் என்று சொல்லியிருக்கிறோம் என்று சொல்லக்கூடும். ஆனால் அப்படி சொல்லமுடியாது. ஏனெனில் ஒரு மாத அடிப்படைச் சம்பளம் என்பதை திருக்கோயில் பணியாளர்களுக்கு திருவிழா நாட்களில் அதிகமாகப் பணி புரிவதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டு வருவதை இன்னொரு சலுகையாக அவர்கள் இன்னொரு இடத்திலே சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அதை பக்கம் 11-லே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் 9 வது பக்கத்திலே சொல்லி இருப்பதும் 11 ஆம் பக்கத்திலே சொல்லியிருப்பதும் வேறுபட்டவை என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே இல்லாத ஒன்றை, நடக்காத ஒன்றை, செய்யாத ஒன்றை நடந்ததாகவும் இருப்பதாகவும், செய்யப்பட்டதாகவும் சொல்வது

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. வை. பாலச்சந்திரன்]

இந்த அவையைத் திசை திருப்புவது மட்டுமல்ல, இந்த அவையில் சொல்லப்படுகிற சொல்லிய கருத்துக்களை வெளியிலே இருந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற இந்து சமுதாயத்தையும் அந்த ஆலயப் பணியாளர்களையும் திசை திருப்புகின்ற ஒரு முயற்சியாகும் என்பதை நான் மெத்த வேதனையோடு சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். 'ஒரு பானை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம்' என்ற அளவிலே ஒன்றை மட்டும் நான் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறேன். இது ஒன்றுதான் தவறாகச் சொல்லப் படுகிறது. வேறு ஒன்றும் தவறான தகவலாக சொல்லப்பட வில்லை என்று ஒருக்கால் நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிவிடக்கூடும். ஆகவே, ஒன்றுக்குப் பின்னாலே ஒன்று என்ற அளவிலே இன்னொன்றையும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதே கொள்கைக் குறிப்பில் பக்கம் 12-ல் சொல்லப்பட்டிருக் கிறது. குரூப் இன்சூரன்ஸ் திட்டம் என்று ஒரு திட்டம் பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நான் மெத்தப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன், அந்தத் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது உண்மை தான்; அந்தத் திட்டம் செயலிலே இருந்தது உண்மைதான். மாதம் ஒன்றுக்கு 100 ரூபாய்க்கு அதிகமாக ஊதியம் பெறுகின்ற, திருக்கோயில் பணியாளர்கள், ஆண்டொன்றுக்கு 25 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டு அவர்களுக்கு 5 ஆயிரம் ரூபாய் கிடைக்கும் என்ற வகையில் கொண்டுவரப்பட்டதுதான் இந்தத் திட்டம். ஆனால் கடந்த 3 ஆண்டுகளாக அந்தத் திட்டம் நடைமுறையில் இருக்கிறதா என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவுபடுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள் கிறேன். கடந்த 3 ஆண்டுகளாக அந்தத் திட்டம் செயலிலே இல்லை. ஏனென்றால் ஆலயப் பணியாளர்களிடத்திலேயிருந்து ஆண்டொன்றுக்கு 25 ரூபாய் வசூலிக்கப்படவேண்டிய பணம் வசூ லிக்கப்படாமல், அதிலும் வசூலிக்கப்பட்ட பணம் ஆயுள் காப் பீட்டுக் கழகத்திற்கு வழங்கப்படாமல் அது முடங்கி இருக்கிற காரணத்தால், இன்றைக்கு பல திருக்கோயில் பணியாளர்கள் ஓய்வு பெற்றபிறகும் அந்த 5 ஆயிரம் ரூபாய் கிடைக்காமல் நீண்ட காலமாகக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே கிடப் பிலே போடப்பட்ட ஒரு திட்டத்தை அல்லது மூலையிலே முடங்கிவிட்ட அந்தத் திட்டத்தை இன்றைக்கும் இருப்பதாகச்

சொல்வது, இல்லாத ஒன்றை இருப்பதாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்ற ஒரு முயற்சியே ஆகும் என்பதை நான் தெளிவு படுத்த விரும்புகிறேன். ஆகவே, இந்த அளவிற்குத் தவறான தகவல்கள் இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பிலே இடம் பெற்றிருக்கின்றன என்று சொன்னால்—நான் நிச்சயமாகச் சொல்லுகிறேன்—மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதைத் தெரிந்து செய்து இருக்கமாட்டார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். ஆனால் இன்றைக்கு ஒன்றை நான் அனுபவப்பூர்வமாகச் சொல்கிறேன்.

அறநிலையத்துறையிலே இருக்கிற மேல்மட்ட அதிகாரிகள், அமைச்சர் அவர்களுக்கு நிர்வாகம் சம்பந்தமாகவும், வேறுபல பிரச்சினைகள் சம்பந்தமாகவும், அப்போதைக்கப்போது தேவையான தகவல்களைத் தருவதில்லை. அப்படித் தரப்படும் தகவல்கள்கூட அமைச்சர் அவர்களை திசை திருப்புகின்ற அளவிலே அவை இருக்கின்றன என்று நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே, அறநிலையைத் துறையின் மேல்மட்டத்தில் இருக்கிற அதிகாரிகள் இன்றைக்குப் பொறுப்போடு செயல்படவில்லை என்பதையும், கருணை உள்ளத்தோடு செயல்படவில்லை என்பதையும் இந்த ஆலயத் துறையை மேம்படுத்தவேண்டுமென்ற நெஞ்சசுத்தியோடு அவர்கள் செயல்படவில்லை என்பதையும் நான் சார்ந்திருக்கிற இந்த முன்னணி பேரியக்கத்தின் சார்பாக ஒரு குற்றச்சாட்டாக எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். அதற்குக் கூட காரணம் கேட்கக்கூடும். ஆலயத் துறையிலே மேல்மட்டத்திலே இருப்பவர்கள் பொறுப்பற்ற அதிகாரிகளாகவா இருக்கிறார்கள் என்று கேட்கக் கூடும். சான்றுக்காக ஒன்றைச் சொல்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இணைக்கப்பட்ட மற்றும் இணைக்கப்படாத திருக்கோயில்களில் சுசீந்திரம் தேவஸம் போர்டால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகிறது. அங்கே இருக்கின்ற சுசீந்திரம் அருள்மிகு தாணுமாலய சுவாமி ஆலயத்திலே பணியாற்றுகின்ற பணியாளர்களெல்லாம் இந்த 1 ஆம் தேதி எங்களுக்கு ஊதிய உயர்வு வேண்டும்; எங்களை அரசுப் பணியாளர்களாக ஆக்கவேண்டும் என்று பல்வேறு கோரிக்கைகளை முன் வைத்து போராட்டத்தை ஆரம்பித்தார்கள். அவர்கள் தொடர் உண்ணா விரதம் இருந்தார்கள். அப்போது நம்முடைய ஆலய அதிகாரிகள், ஆலய ஊழியர்களின் பசிக்கி வயிற்றுக்கு கால்வயிறு கஞ்சிகேட்டு அவர்கள்

1987 எப்ரல் 30] [திரு. வை. பாலச்சந்திரன்]

(முற்பகல் 11-40)

உண்ணா விரதம் இருக்கிறார்கள் என்று கருதி அவர்களிடத்திலே சென்று பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, பிரச்சினைகளை சுமுகமாகத் தீர்க்கவேண்டுமென்ற முயற்சியில் ஈடுபடவில்லை. அதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக்கூட அந்த அதிகாரிகள் கொண்டுவரவில்லை என்பதை நாங்கள் பின்னாலே புரிந்து கொண்டோம். அதற்குப் பிறகு அந்த ஊழியர்கள் இந்த மாதம் 15 ஆம் தேதி அறிவிப்பு செய்திருந்தார்கள். அந்த அறிவிப்பிலே அவர்கள் மிகத் தெளிவாக அவர்களது நிலையை விளக்கியிருந்தார்கள். எங்களிடத்திலே பேச்சுவார்த்தை நடத்தப்படுமேயானால், எங்களுடைய கோரிக்கைகள் ஏற்கப் படுமேயானால், பேச்சுவார்த்தையின் மூலமாக வருகின்ற ஆண்டுகளில் ஏற்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டாலும்கூட நாங்கள் போராட்டத்தை நிறுத்திவிடுகிறோம், இல்லையென்றால் ஆலயத்தில் பூசை நடக்காத அளவிற்கு நாங்கள் அர்ச்சகர்களை ஆலயத்திற்குள்ளே விடமாட்டோம் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். 19 ஆம் தேதிவரை காத்து இருந்தார்கள். இங்கிருந்த அதிகாரிகள் அதைக் கண்டுகொள்ளவில்லை. இங்கே இருந்த அதிகாரிகளை வாய் மூடி மௌனிகளாக இருந்தார்கள். இங்கே இருந்த அதிகாரிகள் கண்களை மூடிக்கொண்டு குருடர்களாக இருந்தார்கள். இங்கே இருந்த அதிகாரிகள் செவிகளை மூடிக் கொண்டு செவிடர்களாக இருந்தார்கள். ஆகவே 19 ஆம் தேதி அந்த திருக்கோவில் பணியாளர்கள், இனிமேல் இந்த ஆலயத்தில் பூசைகள் நடைபெறாது, பூசாரிகளை ஆலயத்திற்குள் செல்லவிட மாட்டோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனாலும் அதிகாரிகள் துடிக்கவில்லை, ஆனாலும் அதிகாரிகள் ஆலயங்கள் மூடப்படுகின்றனவே என்று துவளவில்லை; அப்படி ஆலயங்கள் மூடப்பட்டால் இந்து சமுதாயம் கதறுமே, கொதித்து எழுமே, தமிழ்நாட்டில் அசம்பாவிதம் வருமே என்ற அடிப்படை உணர்வுகூட அவர்களுக்கு இல்லாமல் மீண்டும் மௌனமாக இருந்தார்கள். ஆகவே 21 ஆம் தேதி அங்கே ஆலயங்கள் மூடப்பட்டன. அகில இந்திய அளவில் சரித்திரத்தில் முதல் முறையாக, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் முதல் முறையாக, தமிழ்நாட்டில் முதல் முறையாக ஆலயங்களில் பூசைகள் நடக்காமல் போராட்டத்தின் காரணமாக குமரி மாவட்டத்தில் உள்ள ஆலயங்கள் இந்த மாதம் 21 ஆம் தேதி

[திரு. வை. பாலச்சந்திரன்] [1987 ஏப்ரல் 30

மூடப்பட்டன. 21 ஆம் தேதி திருக்கோவில்கள் மூடப்பட்டதற்கு ஆணையாளர் கதறினாரா? 22 ஆம் தேதியும் கதவடைப்பு தொடர்கிறது, ஆணையாளர் கதறவில்லை. அமைச்சருக்குச செய்தியைச் சொல்லவில்லை. 23 ஆம் தேதி சட்ட சபையில் அந்தப் பிரச்சினையை எழுப்பியதற்குப் பிறகு இங்கே இருந்து அதிகாரிகள் அங்கே போய் அந்தப் பிரச்சினையை தீர்த்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே தாணுமாலயசுவாமி ஆலயத்தில் பூசை நடக்காமல் கதவு அடைடபு நடைபெற்றதற்கும் அதற்கு ஆதாரவாக குமாரகோவில் வேளிமலை முருகன் சன்னிதானம் அடைக்கப்பட்டதற்கும் கன்னியாகுமரி தேவி திருக்கோயில் அடைக்கப்பட்டதற்கும், நாகராஜா திருக்கோவில் அடைக்கப்பட்டதற்கும்—சரித்திரத்தில் முதன் முறையாக அத் திருக்கோவில்களின் கதவுகள் அடைக்கப்பட்டதற்கு—நம்முடைய அறநிலையத் துறையின் மேல்மட்ட அதிகாரிகள் பொறுப்பு ஏற்று பதவி விலக வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அப்படி பொறுப்பு ஏற்று பதவி விலகுகிற நிலையில் அவர்கள் இல்லாமல் இருந்தால் அவர்களை எல்லாம் இங்கிருந்து ரஷ்யாவுக்கு அனுப்பி அங்கே உள்ள அறநிலையங்களை நிர்வகிக்கின்ற அளவுக்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஆணை பிறப்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதை கொந்தளிக்கும் மனதுக்கு சொந்தக்காரனாக நின்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கொந்தளித்துக் கொண்டு இருக்கிற இந்து சமுதாயத்தின் பிரதிநிதியாக இருந்து இன்றைக்கு நான் இதைக் கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லக்கூடும், இது ஒரு சம்பவம் தானே, தெரியாமல் நடந்து விட்டது என்று சொல்லக்கூடும்.

இது ஒன்று மட்டும் அல்ல, மீண்டும் ஒரு சம்பவம் நடைபெற்றது. கன்னியாகுமரி திருக்கோவிலுக்கு சங்கராச்சாரியார் வருகிறார், சிருங்கேரி மடத்தினுடைய மடாதிபதி வருகிறார். அவர்கள் பிராமண வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆனால் திருக்கோவிலில் அதற்கும் சற்று உயர்ந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று தங்களைத் தாங்களே வர்ணித்து கொண்டிருப்பவர்கள் அங்கே பூஜை செய்வது வழக்கம். ஆனால் நம்முடைய ஆணையாளரிடம் அந்த சிருங்கேரி மடத்தினுடைய மடாதிபதி அங்கே நான் பூஜை செய்யவேண்டும் என்று அனுமதி கேட்டபோது அதற்கு ஆணையாளர் ஆணை வழங்கியிருக்கிறார்.

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. வை. பாலச்சந்திரன்]

திருக்கோவிலில் எந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் அங்கே வழிபாடு செய்வதற்கும், பூஜை செய்வதற்கும் இடம் கொடுக்கலாம், அதில் எங்களுக்கு கருத்து வேறுபாடு இல்லை. ஜாதிவேறுபாடே கூடாது என்பதே எங்கள் கொள்கை. அறநிலையத்துறை ஆணையாளர் சிருங்கேரி மடாதிபதிக்கு ஆணை மூலம் அனுமதி வழங்குகிறார். அந்த ஆணை வழங்கிய பின் அங்கே அவர் போய் பூஜை செய்கிறார். இந்தச் செய்தியை அங்கே இருந்த குருக்கள் அறிகிறார். அவர் சென்றதால் திருக்கோவிலுக்குத் தீட்டு ஏற்பட்டுவிட்டது. அங்கே தீட்டு தீருகிற வரை ஆலயத்தைத் திறக்க மாட்டோம் என்று சொல்லி ஒரு நாள் மாலையிலிருந்து இரவு முழுவதும் அங்கே பூஜை நடைபெறாமல் கன்னியாகுமரி தேவியினுடைய திருக்கோவில் சாத்தப்பட்டு இருந்தது. பொறுப்பு ஏற்கவேண்டியது யார் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இப்படியே ஆலயங்கள் எல்லாம் மூடப்படுமானால் அதைப் பார்த்துக் கொண்டு மௌனமாக இருப்பதற்கு ஆணையாளர் தேவையா? அந்த ஆணையாளரை தலைவராகக் கொண்ட ஒரு துறை தேவையா என்பதை நான் இங்கே மெத்தப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்படி பொறுப்பு இல்லாமல் அவர் நடந்து கொள்வது மட்டும் அல்ல; மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குக்கூட தவறான தகவலை அவர் தந்து அதை அமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் கொள்கை குறிப்பில் குறிப்பிடும் நிலையினை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள்.

இன்றைக்கு நம்முடைய ஆலயப் பணியாளர்கள் எல்லாம் தங்களை அரசுப் பணியாளர்களாக ஆக்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கையினை வலியுறுத்தி வருகின்றனர். இன்றைக்கு கொத்தடிமைகளைப் பார்க்கவேண்டும் என்றால் எங்கேயும் செல்ல வேண்டாம், திருக்கோவில்களுக்குச் சென்று அங்கே இருக்கக் கூடிய ஊழியர்களைப் பார்த்தாலே போதும். அவர்கள்தான் இன்றைக்கு கொத்தடிமைகளாக இருந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இன்றைக்குப் போதுமான ஊதியம் இல்லை. எனவே அப்படி போதுமான ஊதியம் இல்லாத நேரத்தில் அவர்களை எல்லாம் பாதுகாக்க வேண்டியது அரசின் கடமை என்பதால் அவர்களை அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை நாங்கள் வைக்கிறோம். ஆனால் இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பில் ஒரு செய்தி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

நாங்கள் அவர்களை அரசு ஊழியர்களாக ஆக்க மாட்டோம் என்பதை வெளிப்படையாகச் சொல்லாமல் மறைமுகமாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆலயப் பணியாளர்களை அரசுப் பணியாளர்கள் ஆக்கும் ஒரு சூழ்நிலை கொள்கைக் குறிப்பில் இல்லை என்பதை சொல்வதற்குப் பதிலாக ஒரு செய்தி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 9-வது பக்கத்தில் அந்தச் செய்தி இருக்கிறது. ஆலயப் பணியாளர்களை பணியில் நியமிப்பதற்கு கல்வித் தகுதி ஆகியவை அரசு பணியாளர்களைப் போன்று வரையறுக்கப்படுவது இல்லை என்று சொல்லிவிட்டு ஆலய ஊழியர்கள் வேறு பல சலுகைகளைப் பெறுகிறார்கள், உதாரணமாக திருவிழாக் காலங்களில் மரியாதை பெறுவது, ஓய்வு பெறும் வயது 60 போன்றவைகள் என்று சொல்லப்பட்டு ஆலயப் பணியாளர்கள் அரசுப் பணியாளர்களைவிட அதிகமாக சலுகைகளைப் பெறுகிறார்கள் என்று சொல்லி அரசு ஊழியர்களாக ஆக்க மாட்டோம் என்பதை மறைமுகமாக சொல்லுவது போல் 'யானை வரும் பின்னே மணி ஓசை வரும் முன்னே' என்று சொல்லுவது போல் நாங்கள் அரசு ஊழியர்களாக திருக்கோயில் பணியாளர்களை ஆக்கமாட்டோம் என்ற முடிவை திட்டவட்டமாகச் சொல்வதற்கு இங்கே மணி ஒலிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நாங்கள் புரிந்து கொள்கிறோம். ஆனால் நான் ஒன்றைக் கேட்கிறேன். ஆலய ஊழியர்கள் இன்றைக்கு அதிகமான சலுகைகளைப் பெறுகிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்களே இது உண்மைதானா? அரசுப் பணியாளர்களுக்கு மொத்தமாக பணிக் காலத்தில் 18 மாதம் மருத்துவ விடுப்பு வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் ஆலயப் பணியாளர்களுக்கு மொத்தப் பணிக் காலத்தில் 3 மாதம் மட்டுமே வழங்கப்படுகிறது. இது சலுகையா? என்று அறிவதற்கு நான் விரும்புகிறேன். அது மட்டும் அல்ல பட்டியல் போட்டுக் காட்டினால் பலவற்றைக் காட்டமுடியும். அரசுப் பணியாளர்கள் 11 நாட்கள் பணி புரிந்தால் ஒரு நாள் ஈட்டிய விடுப்பு அவர்களுக்கு உண்டு. ஆனால் ஆலயப் பணியாளர்கள் 22 நாட்கள் பணி புரிந்தால்தான் ஒரு நாள் ஈட்டிய விடுப்பு உண்டு. இது சலுகையா? அதுவும் அங்கே இருக்கின்ற அலுவலர் விரும்பினால்தான். அரசு ஊழியர்களைப் பொறுத்தவரையில் 180 நாட்கள் ஈட்டிய விடுப்பைச் சேர்த்து கணக்கில் வைத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் ஆலய ஊழியர்களுக்கு 75 நாட்கள் என்றுதான் இருக்கிறது. இது சலுகையா?

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. வை. பாலச்சந்திரன்]

(மணியடிக்கப்பெற்றது) மணியோசையோடு சேராத அர்ச்சனைக்கு சிறப்பில்லை. அதுபோல் ஆலயம் பற்றிப் பேசப் படும் எனது பேச்சோடு மணியோசை சேரவில்லை என்றால் சிறப்பு இருக்காது என்று கருதித்தான் துணைத் தலைவரவர்களே நீங்கள் மணி அடிக்கிறீர்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

ஆலய ஊழியர்களுக்கு எப்போதும் மரியாதை இருக்கிறது என்று சொல்லி அவர்களின் கோரிக்கைகளைப் புறக்கணிப்பது, ஆலய ஊழியர்களின் மனதைப் புண்படுத்துவதாக இருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்களை அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கப்படும் காலம் கனியவில்லை என்று ஒருக்கால் அரசு கருத்து கொண்டு இருந்தாலும் இடைப்பட்ட காலத்தில் ஒரு ஏற்பாடு செய்வதற்கு ஆலயப் பணியாளர்கள் ஒரு ஆலோசனையைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு ஆண்டு வருமானத்தில் 40 சதவீதத்திற்கு மேற்படாத ஒரு சதவீதம் ஆணையாளரால் குறிப் பிடப்பட்டு அதை அந்தந்த ஆலய ஊழியர்கள் தங்கள் ஊதிய மாகப் பங்கிட்டுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற நிலை இன்று இருக் கிறது. ஆலயத்திற்கு ஆலயம் வருமானம் வேறுபடுவதால் ஊழியர்களின் ஊதியமும் வேறுபடுகின்றது. பல திருக்கோயில் பணியாளர்களுக்கு ஊதியமே கிடைப்பதில்லை. இது நியாய மல்ல.

உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு ஒரு போக்குவரத்துக் கழகம் இருக்கிறது என்று வைத்துக் கொள்வோம். அதிகமான வருமானம் வரக்கூடிய வழித் தடங்களில் வண்டியை ஓட்டுகின்ற டிரைவருக்கு அதிக ஊதிய மும், குறைவான வருமானம் வரக்கூடிய வழித் தடங்களில் வண்டியை ஓட்டுகின்ற டிரைவருக்கு குறைந்த சம்பளமுமா கொடுக்கிறோம்? மொத்த வருமானத்தைக் கணக்கிட்டு, ஒரே மாதிரியாகத் தானே கொடுக்கிறோம். அது போன்று ஆலயங் களிலிருந்து வருகின்ற வருமானத்தைக் கணக்கிட்டு, எல்லா ஆலயத்திலும் இருந்தும் ஒரு குறிப்பிட்ட சதவீத வருமானத்தை ஒன்றாகச் சேர்த்து ஒரு பொது நிதியை உருவாக்கி, அதிலிருந்து ஆலய ஊழியர்களுக்கு மாதந்தோறும் ஊதியம் வழங்க வேண்டும்.

[திரு. வை. பாலச்சந்திரன்] [1987 ஏப்ரல் 30

சில ஆலயங்களில் இரண்டு கயிற்றிலே தூக்கிட்டுத் தொங்கு வதற்குக்கூட வசதி இல்லாத நிலையில், ஒரே கயிற்றில் இரண்டு ஆலய ஊழியர்கள் தூக்கிலே தொங்குகின்ற நிலைமை தமிழ கத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமை தற்போது தான் உருவாகியிருக்கிறது.

எனவே ஒரு பொது நிதியை உடனடியாக அமைத்து, அதில் இருந்து, மாதந்தோறும் ஆலய ஊழியர்களுக்கு ஊதியம் தர வேண்டும். இது ஒன்றும் புதுமையான கருத்தல்ல. 92-ஆவது பிரிவில் சொல்லியிருக்கின்ற 'கான்ட்ரிபியூஷன்' என்று சொல்லியிருக்கின்ற அந்தப் பங்களிப்புத் தொகையைப் பெற்று, நாம் எப்படி அரசுப் பணியாளர்களுக்கு ஊதியம் கொடுப்பதற்கு பங்களிப்பு நிதி வைத்திருக்கிறோமோ, அதைப்போன்று ஒரு ஒரு தொகையை இந்த ஆலயங்களில் இருந்து பெற்று ஊழியர் களுக்கும் வழங்கவேண்டும். குறிப்பிட்ட சதவீதத்தைப் பங்குத் தொகையாக ஒவ்வொரு திருக்கோவிலில் இருந்து பெற்றுக் கொண்டு, அந்தப் பொது நிதியை அமைக்க வேண்டுமென்று மெத்தப் பணிவோடு கேட்பதற்கு ஆசைப்படுகிறேன்.

ஒரு பொது நிதி வைக்கப்படுமா என்று நேற்று இதே மாமன்றத்தில் உறுப்பினர் திரு. பி. கே. எம். முத்துராமலிங்கம் அவர்கள் கொண்டுவந்த கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தில் சில விளக்கங்களைக் கேட்கின்றபோது அவர் கேட்டார். இப்படி பொது நிதி அமைக்கப்படுமா என்று கேட்டபோது, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். அந்த பதிலிலே அந்தந்தக் கோவிலிலே நிதி இருப்பதால் பொது நிதி அமைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று சொன் னார்கள். பொது நிதி அமைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது. ஏனென்றால், ஒவ்வொரு ஆலயத்திற்கும் வருமானம் இருக்கிறது. நிதி இருக்கிறது. அப்படி ஒவ்வொரு ஆலயத்திற்கும் நிதி இருக்கிற காரணத்தால், பொது நிதி தேவையில்லை என்று சொன்னீர்கள். இந்தக் காரணத்தைச் சொல்லி அந்தக் கோரிக்கை மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்தக் காரணம் உண்மையல்ல. இது உண்மைக்கு மாறானது என்பதை நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அளித் துள்ள கொள்கைக் குறிப்பில், இங்கேயே சுட்டிக்காட்டப்படு கிறது. கொள்கைக் குறிப்பின் 15 ஆவது பக்கத்தில் சொல்லப்

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. வை. பாலச்சந்திரன்]

பட்டிருக்கிறது. "பெரும்பாலான திருக்கோயில்கள்"—பெரும்பாலான திருக்கோயில்கள் என்று சொன்னால் 35,000-ல் பாதிக்கும் மேற்பட்ட திருக்கோயில்கள் என்றுதான் ஆகும். "பெரும்பாலான திருக்கோயில்களில்"—(கிட்டத்தட்ட 25,000 திருக்கோயில்களில்)"—நிலங்களையே வருமான வழியாகக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்நிலங்களில் உள்ள குத்தகைதாரர்கள் பல ஆண்டுகளாகக் குத்தகை பாக்கிகளைத் தராத காரணத்தால் தினசரி பூஜைகள், சிப்பந்திகள் சம்பளம் மற்றும் இதர இனங்களுக்கான செலவுகளைச் சமாளிக்க முடியாமல் இடர் உண்டாகியுள்ளது" என்றிருக்கிறது. (மணியடிக்கப்பெற்றது)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ளுங்கள். 15 நிமிடத்திற்கு பேசியாகிவிட்டது

திரு. வை. பாலச்சந்திரன்: நான் கேட்கிறேன். ஒவ்வொரு ஆலயத்திற்கும் நிதியிருக்கிறது. ஆகவே பொது நிதி தேவையில்லை என்று நேற்று சொன்னீர்கள்—ஆனால் இன்று பெரும்பான்மையான ஆலயங்களில் நிதி இல்லாமல், ஊழியர்களுக்கு ஊதியமும், கொடுக்காமல், பூஜையும் நடத்தப்படாமல் இடர் உண்டாகியிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறீர்களே, எது உண்மை என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். காரணம் காட்டி ஒன்றை மறுக்கும்போது, அந்த மறுப்புக்குக் காரணமாகக் காட்டப்படும் காரணம் தவறானது என்று நிரூபிக்கப்பட்டு விட்டால் அந்த மறுப்பே ஆதாரமற்றதாகிவிடும். அதுபோல, பொதுநிதி அமைக்க மறுத்தபோது மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அதற்குக் காரணமாக சுட்டிக் காட்டிய காரணம் தவறு என்று அமைச்சரின் குறிப்பே சொல்கிறது. எனவே நேற்றைய மறுப்பை இன்று வாபஸ் பெற்று பொது நிதி அமைக்கும் அறிவிப்பை அமைச்சரவர்கள் வெளியிட வேண்டுமென வேண்டுகிறேன்.

(முற்பகல் 11-50)

ஆலயத்திற்கு வருகின்ற வருமானம் நிலங்களிலிருந்து வருகிறது. சொத்திலிருந்து வருகிறது. சொத்தை குத்தகைக்குக் கொடுப்பதில் லஞ்ச லாவண்யம் விரித்தாடுகிறது. லஞ்சம் தலைவிரித்து நர்த்தனமாடுகின்ற ஒரு துறை இந்தத் துறை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதற்கான பட்டியல் என்னிடத்தில் இருக்கிறது. இருக்கின்ற அந்த காலி

[திரு. வை. பாலச்சந்திரன்] [1987 ஏப்ரல் 30

நிலங்கள் இன்றைக்கு பல்வேறு பிரிவைச் சேர்ந்த மக்களால் ஆக்கிரமிப்பு செய்யப்பட்டுள்ளது. குத்தகைதாரர் பாதுகாப்புச் சட்டத்திலேயிருந்து ஆலய நிலங்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுக்காத காரணத்தால் 37 கோடி ரூபாய் வசூல் பாக்கியிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 37 கோடி ரூபாயில் 40 சதவீதத் தொகை ஊழியர்களுக்கு போய் இருக்கவேண்டியது. கிட்டத்தட்ட 20 கோடி ரூபாய் பஞ்சையாய், பராரியாய் இருக்கக் கூடிய ஆலய ஊழியர்களுக்கு ஊதியமாக போய் இருக்க வேண்டிய தொகை. அந்தத் தொகையை வசூல் பண்ணிக் கொடுப்பதற்கு அரசு தயாராக இல்லை. ஆனால் 1985-ல் இதே மாமன்றத்தில் அப்போது இருந்த அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். என்னவென்றால் காலி ஆலய நிலங்களுக்கு குத்தகைதாரர் பாதுகாப்புச் சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்ற முடிவை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். ஆகவே சட்டமுன்வடிவு விரைவிலே வரும் என்று 1985-லே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 3—6—1985-லே இந்த மாமன்றத்தில் சொல்லப்பட்ட சட்டம் ஏன் கொண்டுவரப்படவில்லை? சட்டம் கொண்டுவராத காரணத்தால் ஒரு இலட்சம் ஊழியர்கள் இன்று பட்டினி கிடக்கிறார்களே நியாயமா? நாங்கள் முதலாளிக்காக வாதாடவில்லை. ஆலய நிலங்களை ஆக்கிரமிப்பாளர்களிடமிருந்து திரும்பப் பெற்று ஆலயத்தின் நிதியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று சொல்கின்ற போது ஏழை மக்களை நாங்கள் புறக்கணிக்கின்றோம், குறைத்து மதிப்பிடுகின்றோம் என்று சொல்லத் தேவையில்லை. நாங்கள் வாதாடுவது ஏழைகளுக்காகத்தான். கிட்டத்தட்ட 2,000 பேர்கள் பாக்கி வைத்திருக்கிறார்களே, அவர்களிடமிருந்து அதைப்பெற்று இங்கே கொடுத்தால் ஒரு இலட்சம் ஏழை ஊழியர்கள் பயன்பெற முடியும். It is only a comparative study. ஆகவே அந்த அளவிற்கு நம்முடைய அரசு சட்டங்களைக் கொண்டுவரவேண்டும். அந்தப் பாக்கியை வசூல் செய்வதற்கு சட்டம் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

திரு. எம். இராசரத்தினம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று மாண்புமிகு தெய்வம் படைத்த தலைவர் அவர்கள் இக்குறைக்கு செய்திருக்கக்கூடிய பல நல்ல திட்டங்களை முதற்

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. எம். இராசரத்தினம்]

கண் தெரிவிக்க விழைகின்றேன். குறிப்பாக பல நல்ல காரியங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிற புரட்சித் தலைவர் அரசை சினிமாத்துறையைச் சேர்ந்தவர்கள்—இன்று வாழ வழி வகை செய்து கொண்டிருக்கும் இன்றைய நிலையிலே, சினிமாத்துறையைச் சார்ந்தவர்கள் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசை—பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் சிலர் குறிப்பிடலாம். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சினிமாத்துறையின் மூலமாக வந்தவர், ஆகவே அவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் குறிப்பிடலாம். ஆனால் என்னைப் பொறுத்த அளவில் அது உண்மை அல்ல. நாட்டு மக்களுக்கும் தெரியக் கூடிய அளவில் ஏறக்குறைய பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள், பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் இன்றைக்கு சினிமாத் துறையின் மூலமாக, கேளிக்கை வரியாக அரசுக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக 1977-78-ஆம் ஆண்டு ஏறக்குறைய கேளிக்கை வரி மூலமாக 20 கோடி ரூபாய் தான் வந்தது. இன்றைய நிலையிலே ஏறக்குறைய 60 கோடி ரூபாய் கேளிக்கை வரியாக அரசுக்கு வருகிறது. இது எதைக் காட்டுகிறது என்றால் அரசுக்கும் வருமானம் வரவேண்டும், அதே நேரத்தில் திரைப் படத்துறையினரும் வாழ்வதற்கு வழி செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் தாயுள்ளம் கொண்ட புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இன்றைக்கு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றைய நிலையிலே மதுவிலக்கை அமுல் படுத்தியதினால் மிகுந்த அளவு அரசு வருமானத்தை இழந்து கொண்டிருக்கிறது என்பது நாடறிந்த ஒன்று. ஆனால் காமதேனுவாக, கற்பக விருட்சமாக விளங்குவது, திரையரங்கு உரிமையாளர்கள் தியேட்டர்கள் மூலமாக கொடுக்கக் கூடிய கேளிக்கை வரி என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. இந்த நேரத்தில் நான் இன்னொன்றையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பாராட்டுகின்ற வகையில் பல துறைகளை நிர்வகித்துக் கொண்டிருக்கின்ற புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆசியுடன் நிர்வகித்துக் கொண்டிருக்கிற அமைச்சர் அவர்கள் மிகச் சிறப்பாக பல பணிகளைச் செய்துகொண்டிருக்கின்ற நேரத்தில், இந்தத் திரைப்படத் துறைக்கு மேலும் சில சலுகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று, திரைப்படத் துறையைச் சார்ந்தவர்களின் கோரிக்கையை என்ற நான் இங்கே சமர்ப்பிக்கின்றேன். ஏறக்குறைய 1977 ஆம் ஆண்டு 1,500 திரையரங்குகள் இருந்த இடத்தில், 2,500 திரையரங்குகள் இப்போது பெருகியுள்ளன. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் சுமார்

[திரு. எம். இராசரத்தினம்] [1987 ஏப்ரல் 30

25,000 மக்கள் தொகை இருக்கக்கூடிய இடத்தில் ஒரு தியேட்டர் என்று அமைத்தால் ஹெல்த்தி காம்படிஷனாக இருக்கும். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் அல்லது நகரத்திலும் 5,000 மக்கள் தொகைக்கு ஒரு தியேட்டர் என்று இருப்பது மிகவும் அன்-ஹெல்த்தி காம்படிஷனாக இருக்கிறது. இப்படி அன்-ஹெல்த்தி காம்படிஷன் ஏற்பட்டு, திரையரங்குகளை நடத்த முடியாத நிலை ஏற்பட்டுவிடும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இதை இந்த மாநிலத்தினுடைய திரையரங்கு உரிமையாளர்கள்—பொதுச் செயலாளர் திரு. டி. இராமானுஜம் அவர்கள்—மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களையும், மாண்புமிகு விற்பனை வரித் துறை அமைச்சர் அவர்களையும் அழைத்து ஒரு வேண்டுகோளை அங்கே சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சமர்ப்பித்தது என்னவென்றால், "நாங்கள் எல்லாம் ஒரு வேண்டுகோளை வைக்கிறோம்; இப்போது வீடியோ தியேட்டர்களை அமல்படுத்துவது என்ற கொள்கையின் காரணமாக, இருக்கக்கூடிய தியேட்டர்கள் பாதிக்கப்பட்டுவிடும், அப்படி பாதிக்கப்பட்டு விடுமானால், கேளிக்கை வரி இழப்பு என்பதோடு மட்டுமல்ல; பல்லாயிரக்கணக்கான, இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை முதலீடு செய்துகொண்டு தியேட்டர்களை நிர்மாணித்துக் கொண்டிருக்கிற திரையரங்கு உரிமையாளர் அழிந்துவிடக்கூடிய ஒரு அவல நிலை இருக்கிறது" என்பதை எடுத்துரைத்து இருக்கிறது" என்பதை எடுத்துரைத்து இருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, இதையெல்லாம் மனதிலே கொண்டு, ஏறக்குறைய ஒரு இலட்சம் மக்கள் தொகை உள்ள நகர்ப்புறப் பகுதிகளில் 4 திரையரங்குகளும் 25 ஆயிரம் பாப்புலேஷன் இருக்கக்கூடிய ஒரு கிராமத்தில் ஒன்றும்—போதும் என்ற நிலையை வகுத்துக் கொண்டால்தான் மேலும் சில பேர்கள் அங்கு திரையரங்குகளைக் கட்ட முன்வருவார்கள். அதற்கு முன்னோடியாகச் சொல்லவேண்டுமானால், கர்நாடக மாநிலத்திலே, பெங்களூரிலே தியேட்டர்களைக் கட்டுவதை வரன்முறைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள், கட்டுப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற செய்தியினை அவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, அந்த மாநிலத்திலே செய்யக்கூடிய செயல்களைப் போன்று நமது மாநிலத்திலும் திரைப்படத் துறையை வாழ வைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற இதயதெய்வம் புரட்சித் தலைவர்

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. எம். இராசரத்தினம்]

அவர்கள் நல்லாட்சியில், அது மேலும் வளர வழி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் இதைக் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், விடியோ தியேட்டர்கள் இருப்பது மட்டும் அல்ல; வேறு விதமான, லைசென்சு பெறாமல் நடக்கக்கூடிய இடங்களும் இருக்கின்றன என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, வடாற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள பாச்சூர் என்ற கிராமத்தில் வீடியோ தியேட்டர் லைசென்சு எடுத்து வைத்திருந்தாலும், கொஞ்சமும் லைசென்சுக்கு ஈடுபாடு இல்லாமல், அதற்கு முறைகேடாக அந்த விடியோ தியேட்டர்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அங்கே காட்டக்கூடிய படங்கள்—'சென்சார்' செய்யப்பட்ட படங்கள்தான் காட்டப்படவேண்டும் என்றிருக்கிறது. ஆனால் அங்கே காட்டப்படக்கூடிய படங்கள்—'சென்சார்' செய்யாமல் இருக்கிற படங்களும், பாலுணர்ச்சியைத் தூண்டக்கூடிய படங்களும் முறைகேடாக அங்கே காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற செய்தியினைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதிகாரிகளை அழைத்து, அதிகாரிகளின் வாயிலாக கடுமையான நடவடிக்கையை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

அதைப்போல, என்டர்டெயின்மென்ட் டாக்ஸ் மூலமாக ஒவ்வொரு திரையரங்குகளுக்கும் இப்போது 48 சதவீதம், 52 சதவீதம் என்று கட்டிக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், 55 சதவீதம் என்று போட்டிருப்பது—நான் முன்னமேயே குறிப்பிட்டதைப் போல, 'பொன் முட்டையிடும் வாத்தாக இருக்கிற துறையை' மேலும் நசுக்கவேண்டாம், அது வாழ வழி செய்யவேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், அண்டை மாநிலமாக இருக்கக்கூடிய ஆந்திர மாநிலத்தில் 22 சதவீதம் தான் என்டர்டெயின்மென்ட் டாக்ஸ்-ஆகப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஹைதராபாத், திருப்பதி போன்ற இடங்களில் சைமல்டேனியஸ் ரிலீசாகப் படங்களை எடுத்தால், 'ஏ' சென்ட்டர் தியேட்டர்களுக்கு—உடனே திரையிடக்கூடிய புதிய தியேட்டர்களுக்கு—22 சதவீதம் தான் ஆந்திர மாநிலத்திலே விதிக்கப்

படுகிறது. அதற்கு அடுத்து எடுத்துக்கொண்டால், கர்நாடக மாநிலத்தில் உள்ள அனைத்து ஊர்களிலேயும் அங்கு 37 சதவீதம்தான் இருக்கிறது.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, அண்டை மாநிலமான கேரள மாநிலத்தில், 27 சதவீதத்திலிருந்து 30 சதவீதம் தான் விகிதாச்சார முறைப்படி போட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு அடுத்தபடியாக, புதுவை மாநிலத்தை எடுத்துக்கொண்டால், 40 சதவீதம்தான் போட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

ஆனால், இங்கே பேசிய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே சினிமாத் துறை என்பது ஏதோ ஒரு நல்லதொரு துறை என்று நினைப்பதாக இருக்கலாம். ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரையில், அனுபவத்தின் வாயிலாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பல இடர்ப்பாடுகளைச் சந்தித்து இன்றுதான் புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் பொற்காலத்திலேதான் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது அது. நல்லதொரு கேளிக்கை வரியை இங்கே அது கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்படி நல்லதொரு கேளிக்கை வரியைக் கொடுக்கக்கூடிய அந்தத் துறையை ஊக்குவிக்கவேண்டும். ஊக்கம் ஆக்கத்திற்கு பயன் தரும் என்பதைப் போல் செயல்படவேண்டும். அதற்குண்டான ஆதரவை நல்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல், குறைவாக பெர்சன்டேஜ் இருக்கிற அண்டை மாநிலங்களை அனுசரித்து இங்கேயுள்ள என்டர்டெயின்மென்ட் டாக்ஸை 55 சதவீதத்திலிருந்து 50 சதவீதமாக குறைக்க வேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்து குறிப்பிட விரும்புவது, வீடியோ தியேட்டர்களுக்கு எல்லாம், பெர்மனன்ட் தியேட்டர்கள் இருக்கிற இடங்களில் அனுமதி கொடுக்கக்கூடாது என்று அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். காரணம், பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள், 20 இலட்சம் ரூபாய், 25 இலட்சம் ரூபாய் என்று போட்டு செய்யக்கூடிய திரையரங்குகளுக்குப் போட்டியாக அங்கே வீடியோ தியேட்டர்கள் வந்துவிட்டால் உண்மையிலேயே சினிமாத் தொழிலை இது

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. எம். இராசரத்தினம்]

பாதிக்கும் என்பதை குறித்துக்கொண்டு, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது பதில் சொல்லும் போது நல்லதொரு பதிலை இன்றைக்குத் தருவார் என்று மக்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், திரைப்படத் துறையினர் எதிர்ப்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே நீங்கள் நல்ல தொரு நிலைமையினை உருவாக்கவேண்டும் என்று பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வீடியோ தியேட்டர்களினால் நிச்சயமாக என்டர்டெயின் மெண்ட் டாக்ஸ் பாதிக்கப்பட்டு விடும் என்பதை கவனப்படுத்தவும் விரும்புகிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

குறிப்பாக அவர்களை ஊக்குவிக்க பல காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருந்தாலும், அவர்களை ஆதரிக்க வேண்டும் என்று அரசு கொள்கை அளவில் இருந்தாலும், கடைப்பிடிக்க வேண்டிய சட்ட திட்டங்களை நிச்சயமாக அந்த வீடியோ தியேட்டர்கள் கட்டினால் கடைப்பிடிக்க முடியாது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்பு கிறேன். திரைப்படத் துறையில் இருக்கிற சட்டதிட்டங்களின் படி 20' சுற்றுவட்டாரம் இருக்க வேண்டும். கோயில்கள் மசூதி கள் போன்ற இடங்களுக்கு அருகே இருக்கக் கூடாது என்ற விதி முறைகள் இருக்கின்றன என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்கே நன்கு தெரியும். அந்த விதிமுறைகளையெல்லாம் தீர்க்கமாக ஆலோசித்துத்தான் செயல்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏனென்றால் நல்ல நிலைமையில் நடந்து கொண்டிருக்கிற இந்தத் திரைப்படத் துறையை அழித்துவிட வேண்டாம் என்று குறிப்பாகக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆங்கிலத்தில் சொல்லுவதைப் போல் ஒருவர் மகிழ்ச்சியாக இருப்பதற்காக மற்றவர்களை அழித்துவிட வேண்டாம் என்று இந்த அரசின் நல்ல காரியங்களைச் செய்து வருகிற மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள திருவக்கரையில் மிகச் சிறந்த கோயில் இருக்கிறது, சிறப்பான ஸ்தலம் அது. அங்கே சில முறைகேடுகள் நடப்பதாக என்னுடைய கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறது. அதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து அந்த முறைகேடுகளை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று பணிவன் போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே திருவாமத்தூர் ஒரு பெரிய பாடல்பெற்ற ஸ்தலம். அங்கெல்லாம் கும்பாபிஷேகம் போன்றவற்றைச் செய்ய வேண்டும் என்றும் அதற்கு அரசு மானியத் தொகை கொடுக்க வேண்டும் என்றும் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன் (மணி அடிக்கப்பெற்றது).

அடுத்து, மற்ற உறுப்பினர்கள் கூட இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அதாவது திருக்கோயில்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களுக்குச் சரிவர குத்தகை வரவில்லை என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். நான் ஏரியா கமிட்டியில் சேர்மன் பொறுப்பில் இருந்திருக்கிறேன். பல இடங்களில் குத்தகை தரப்படவில்லை என்பதை அறிவேன். எனக்கு முன்னாலே கூட பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது மறுக்க முடியாத உண்மை. நான் சொல்ல விரும்புவதெல்லாம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், மற்றும் பொதுமக்களின் பிரதிநிதிகளாக இருக்கிற சர்வ கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் எல்லோரும் இதற்கு உறுதுணையாக இருந்தால் நிச்சயமாக குத்தகையை வசூலிக்கக் கூட முடியும். அதன் வாயிலாகக் கோயில்களும் சிறப்பாக நடைபெற வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து விழுப்புரம் தாலுக்காவில் சோஷியல் பாரஸ்ட் ஸ்கீம் நடைமுறைப் படுத்தப்படுகிறது. இதைக் கவனிக்க அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகள் சோதனை செய்வதோடு ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் சென்று பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் பல கிராமங்களில் அது சரியாக நடைமுறைப்படுத்தவில்லை என்ற குறைபாடு இருக்கிறது. அதைப் போக்கும் வகையில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும், அதிகாரிகளும் செயல்பட வேண்டும் என்ற நம்பிக்கையோடு வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

1987 ஏப்ரல் 30]

* திரு. எஸ். பி. மணவாளன் : மாண்புமிகு பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1987-88 ஆண்டுக்கான தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம் பற்றிய மானியக் கோரிக்கை மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

வைணவர்களின் 108 திவ்யதேசங்களில் முதன்மையான ஸ்ரீரங்கம் அருள்மிகு ரங்கநாதப் பெருமானின் திருக்கோயில் இராஜகோபுரத் திருப்பணியைத் துவக்கி, 400 ஆண்டுகளாக அச்சுதராயர் மன்னராலேயே முடிக்கப்படாத இராஜகோபுரத்தை கடந்த 25—3—1987 அன்று சிறப்பான முறையில் சம்ப்ரோக்ஷணம் செய்து முடித்த, போற்றுதலுக்குரிய அஹோபில மடத்து ஜீயர் சுவாமி அவர்களுக்கும், இத்திருப்பணிக்கு அனுமதித்து ரூ. 7 லட்சம் அளவுக்கு நிதி உதவி அளித்து, உறுதுணையாக இருந்த மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களுக்கும், மற்றும் முன்னாள் அறநிலையத்துறை அமைச்சர் திரு. ஆர். எம். வீ. அவர்களுக்கும் இன்றையதினம் அறநிலையத் துறை அமைச்சராக இருக்கும், மாண்புமிகு திரு. வி. வி. எஸ். அவர்களுக்கும் என்னுடைய சார்பாக, முக்கியமாக ஆன்மீகத்தில் பற்றுள்ளவர்கள் சார்பாக உளமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அறநிலையத் துறை கடந்த பத்தாண்டுகளில் பல திருக் கோயில்களுக்குத் திருப்பணி செய்தும், நிதி உதவி செய்தும், பாராட்டுகிற விதத்தில் தனது பணியைச் செய்து கொண்டிருக் கிறது. ஆனால் இதன் நிர்வாகத் துறையை எடுத்துக் கொண் டால் முழு திருப்தி அளிக்கக்கூடிய நிலையில் இல்லை என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்தத் துறையின் தணிக்கைப் பிரிவைச் செம்மைப்படுத்த வேண்டுகிறேன்.

கோயில்களில் செலவழிக்கக்கூடிய பணத்திற்குச் சுலபமாக போலி வவுச்சர்கள் எழுதி பல முறைகேடுகள் நடப்பதற்கு ஏது வாக இருக்கிறது. குறிப்பாக வெள்ளை அடித்தல், வர்ணம் அடித்தல், புஷ்ப சப்ளை, அலங்காரம், இசை நிகழ்ச்சி போன்ற வகையில் இதுபோன்ற முறைகேடுகள் அதிகமாக நடைபெறு கின்றன. அதைத் தவிர, கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலேயே நிலக் குத்தகை பாக்கியாக ரூ. 37.25 கோடி உள்ளது என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வளவு பெரும் தொகை வர

வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் நகர்ப் பகுதிகளில் உள்ள மனைவாடகை விடுவதிலும் அவர்கள் உள்வாடகை விட்டு தனியார் பணம் சம்பாதிக்கிறார்கள் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இந்த மனைகளையும், இந்த நிலங்களையும் விற்று ஒரு நிரந்தர வைப்பு நிதியாகப் போட்டு அதிலிருந்து வரும் வட்டித் தொகையை வைத்து திருப்பணி போன்ற பணிகளைச் செய்யலாம். இதை என்னுடைய கருத்தாக சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதிக வருமானம் உள்ள திருக்கோவில்களிலிருந்து அதிக அளவிற்கு பாடல்பெற்ற சைவ திருக்கோவில்களுக்கு திருப்பணி செய்ய முன்னுரிமை கொடுத்து உதவிட வேண்டுகிறேன்.

தற்சமயம் திருமண மண்டபங்கள் அதிகமாக இல்லை. அறநிலையத் துறையின் சார்பாக அதிகமான திருமண மண்டபங்களைக் கட்டி குறைந்த வாடகைக்கு மக்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுகிறேன்.

சிலை திருட்டைத் தடுக்க சிறப்பான நடவடிக்கைகள் எடுப்பதாக குறிப்பிலே குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். ஆனால் கடந்த ஆண்டுகளில் சிலை திருட்டுக்கள் எவ்வளவு நடைபெற்றன, அதிலே எவ்வளவு கண்டுபிடிக்கப்பட்டன என்ற குறிப்பு இதிலே இல்லை. தயவு செய்து அமைச்சர் அவர்கள் இதை விளக்கிட வேண்டுகிறேன்.

சைவ, வைணவ திருக்கோவில்களில் திருமறைகளை சிறுவர்களுக்கு போதிக்கும் வகையில் தனியாக பயிற்சி வகுப்புகளை நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோயில்களில் தக்கார் என்ற ஒரு நபர் நிர்வகிக்கிற முறையை விடுத்து எல்லா திருக்கோயில்களுக்கும் அறங்காவலர்கள் குழுவை அமைத்திட வேண்டுகிறேன். ஆன்மீகத்தில் நம்பிக்கை உடையவர்களை, ஆன்மீகப் பணியில் நாட்டம் உள்ளவர்களை மட்டும் அறங்காவலர்களாக நியமியுங்கள், கட்சிக்காரர்களை நியமிக்காதீர்கள். ஆலயத்தை அரசியல் ஆக்காதீர்கள் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. எஸ். பி. மணவாளன்]

அடுத்து இந்தத் துறையைப் பற்றி ஒரு முக்கியமான கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தத் துறை செம்மையாக, திறம்பட செயல்பட வேண்டும் என்றால் இந்தத் துறையை அரசியல் ஆக்காமல், அரசியல் தலையீடு இல்லாமல் சுயாட்சியோடு தனி அதிகாரத்தை உடைய அமைப்பாக ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக சிந்தனை செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, சுற்றுலாத் துறையைப் பற்றி என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். தமிழக சுற்றுலாத் துறைக்கு மத்திய அரசு இரண்டு கோடி ரூபாய் கொடுத்து, அது போக மேற்கொண்டு இரண்டு கோடி ரூபாய் கொடுப்பதாக வாக்களித்து இருக்கிறார்கள் என்றும் மேற்கொண்டு 6 கோடி ரூபாய்க்கான திட்டங்களை தயாரித்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த வகையிலே சுற்றுலா வளர்ச்சியில் மைய அரசு அதிகமான கவனம் செலுத்தி தமிழக அரசுக்கு உதவிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இதற்காக மத்திய அரசுக்கு இந்த மன்றத்தின் மூலமாக நன்றியையும், பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சுற்றுலா ஒரு தொழிலாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. சுற்றுலா வளர்ச்சி பெற வேண்டுமானால் அரசின் பிற துறைகளின் ஒத்துழைப்புத் தேவை. சுற்றுலா வளர்ச்சித் திட்டங்களை தயார் செய்கின்ற நேரத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கலந்தாலோசித்து அவர்களுடைய யோசனைகளைக் கேட்டு இந்தத் துறை செயல்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சுற்றுலாத் துறை இலாபத்தையே கருத்திற்கொள்ளாமல் சுற்றுலாப் பயணிகளின் வசதிகளை கருத்திற் கொண்டு அவர்களுக்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் துறையில் நியமிக்கப்படும் அதிகாரிகள் அலுவல் ரீதியாக இல்லாமல் வணிகரீதியாக சுற்றுலாத் துறையை எப்படி வளர்ச்சி பெற வேண்டும் என்பதற்குரிய வகையில் உள்ள அதிகாரிகளாக நியமித்து இந்தத் துறையை வளர்ச்சி பெறச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சுற்றுலாத் துறை வளர்ச்சி அடையும் நோக்கில் சுற்றுலா இடங்கள் இயற்கைச் சூழ்நிலை மாறாவண்ணம், இயற்கை வளங்களை பாதுகாக்கும் வகை

யில் செயல்பட வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்கிறேன். ஒரு சில இடங்களை மட்டும் வளர்ச்சி பெறச் செய்யாமல் பரவலாக மக்கள் சென்று காணும் வகையில் பல இடங்களில் வளர்ச்சி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சுற்றுலாத் துறைக்கு பிற்காலத்திலே வேண்டிய அதன் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான அரசாங்க புறம்போக்கு நிலங்களை இப்போதே திட்டமிட்டு அரசாங்கத்திடமிருந்து சுற்றுலாத துறை வாங்கி வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அமைச்சருக்கு என்னுடைய கருத்தாக சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நான் சார்ந்துள்ள திருப்பத்தூர் தொகுதியில் ஏலகிரி மலையில் கட்டப்பட்டு வரும் இளைஞர் விடுதி துரிதமாக திறக்கப்பட வேண்டும் என்றும், அங்கே ஒரு படகுக் குழாம் அமைக்க வேண்டும் என்றும் அமைச்சரிடம் வேண்டுகோள் விடுத்தேன். என்னுடைய கோரிக்கையை ஏற்று உடனடியாக சுற்றுலாத் துறை அமைச்சர் அவரே முன் நின்று சுற்றுலாத் துறை இணை இயக்குநரை அனுப்பி இளைஞர் விடுதியையும், படகுக் குழாம் ஆகியவற்றையும் விரைவிலே எடுத்துச் செய்ய ஆவன செய்தார்கள். அதற்காக அமைச்சர் அவர்களுக்கும் இந்தத் துறை அதிகாரிகளுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்திலே ஏலகிரி மலை அடிவாரத்திலே சுமார் 9 மாதங்கள் தண்ணீர் வற்றாத ஜலகம்பாறை நீர் வீழ்ச்சி இருக்கிறது. அதையும் சுற்றுலாத் துறையில் சேர்த்து, அந்த இடத்தையும் வளர்ச்சி அடையச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-10)

அடுத்து, காட்டு வளத்துறையைப் பொறுத்தவரையில் என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். மனித வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய அதிகமான நீர்த் தேவைகளுக்கு, ஏற்ற மழைக்கு முக்கியமாக இருப்பது காட்டு வளம். அந்தக் காட்டு வளத்தை அதிகப்படுத்துவதிலே சிறப்பான செயல் திட்டங்களை வகுத்து நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறார்கள்.

[1987 ஏப்ரல் 20 [திரு. எஸ். பி. மணவாளன்]

அதே நேரத்திலே மரங்களை வளர்க்க ஊக்கப்படுத்துகின்ற வகையிலே மரக் கன்றுகளை எல்லா மக்களுக்கும் இலவசமாகக் கொடுக்க வேண்டுகிறேன். மரங்கள் வளர்ப்புப் பணியில் இயற்கைப் பாதுகாப்பு மன்றம் தன்னுடைய பணிகளைச் சிறப்பாகச் செய்துகொண்டிருக்கிறது. சென்ற சில வருடங்களாக இலவசமாக மரக் கன்றுகள் கொடுப்பது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அது ஏன் என்று தெரியவில்லை. அந்த இயற்கைப் பாதுகாப்பு மன்றங்களுக்கு இலவசமாக மரக் கன்றுகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கம்பி வலை வேலி அமைத்து, சந்தன மரங்களை வளர்க்கின்ற முயற்சி நல்ல சிறப்பான திட்டமாகும். நான் சார்ந்துள்ள திருப்பத்தூர் தொகுதி ஜவ்வாது மலையிலே அந்தத் திட்டத்தை பரீட்சார்த்தமான முறையில் செய்திருக்கிறார்கள். நானும் துறை அதிகாரிகளுடன் சென்று பார்த்தேன். சிறப்பான முறையில் சந்தன மரங்கள் வளர அது ஏற்றதாக இருக்கிறது. அந்த முயற்சியை மேலும் தொடருங்கள் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தைல மரங்களை மலையில் பயிரிடுகிறார்கள். ஆனால் அதை சமவெளியில் பயிரிட்டால், நிலத்தடி நீர் பாதிக்கப்படுகிறதென்ற கருத்து நிலவி வருகிறது. அரசுத் துறைகளிலேயே இதில் மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. இதை அரசு தெளிவாக்கிட வேண்டுமென்று இந்த நல்ல நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சமூகக் காடுகள் பற்றிச் சொல்லும்போது, வனத் துறையினர் சிறப்பாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பணியைப் பாராட்டுகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர்அவர்களுக்கு இந்த நேரத்தில் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சமூகக் காடுகளை ஊராட்சி மன்றங்களிடம் ஒப்படைத்து, வளர்த்துக்கொள்ளச் செய்கிறார்கள். ஆனால் ஊராட்சி மன்றங்கள் சரியாக, செம்மையாக அமல்படுத்தவில்லை. அங்கே மரக் கன்றுகளை அவர்கள் நடுவது கிடையாது. எனவே, என்.ஆர்.இ.பி. திட்டத்தின்கீழ் உள்ள சமூகக் காடுகள் வளர்ப்பை அமைச்சர்களுடைய துறையே ஏற்று, அந்த சமூகக் காடுகளை வளர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

அடுத்து, சந்தன மர வருவாய் 14 கோடி ரூபாய் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த 14 கோடி ரூபாயிலே நான் சார்ந்துள்ள திருப்பத்தூர் வனத் துறையைச் சேர்நத சந்தனக் கிடங்கிலிருந்து சுமார் 9 கோடி ரூபாய் வருவாய் வருகிறது என்பதைப் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தவிர சாலைகள் என்னும்போது வருடத்திற்கு 5 முதல் 10 கிலோ மீட்டர் அளவுக்குத்தான் சாலை அமைப்பதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். மலையிலிருந்து பல கோடி ரூபாய் வருவாய் வருகிறது. அந்த மலைவாழ் மக்களின் நலன் கருதி, மலைவாழ் மக்களுக்கு வசதி செய்யும் வகையிலே இன்னும் அதிகமான அளவிலே மலைச் சாலைகளைப் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பெற்றது)

திரு. ச. சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு செய்தி அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நானும் என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துவைக்க விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் பொறுப்பேற்றதற்குப் பின்னால் இன்றைக்கு அறநிலையைத் துறை சிறப்பாக தன்னுடைய பணியைச் செய்து வருகிறது. தமிழ் நாட்டில் விளக்கு ஏற்றக்கூட வசதியில்லாத பல ஆலயங்கள் இருப்பதும், அந்த ஆலயங்களிலே விளக்கேற்றி பூசை செய்வதற்கு பல கோடி ரூபாயை வைத்து, அதன்மூலம் கிடைக்கும் வட்டியைக் கொண்டு தமிழ் நாட்டிலுள்ள வசதியில்லாத ஆலயங்களில் எல்லாம் விளக்கேற்றி பூசை செய்து, அங்குள்ள அர்ச்சகர்களுக்கு சம்பளம் வழங்கும் திட்டத்தை உருவாக்கி, இன்றைக்கு அந்தப் பணிகள் எல்லாம் சிறப்பாக, செம்மையாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நான் அருள்கூர்ந்து ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இப்படி சிறப்பாக பணிகள் செய்வதன் மூலமாகத்தான். இன்றைக்கு ஆலயக் கடவுள்கள் எல்லாம் தமிழர்களின் தெய்வக் கடவுள் பொன்மனச் முதல்வர் புரட்சிக் தலைவரை வாழ்த்திக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. ச. சங்கரலிங்கம்]

ஆலயத்திற்குச் செய்யும் மேம்பாடு ஆண்டவனுக்குச் செய்யும் தொண்டு என்ற முறையிலே அறநிலையத் துறை செம்மையாக ஈடுபட்டு, பல கோபுரங்களை இன்றைக்கு உருவாக்கிக் கொண்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அந்த வகையிலேதான் ஸ்ரீரங்கம் கோயில் கோபுரம் கட்டி முடிக்கப்பட்டு கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்று இருக்கின்றது. அதுபோலவே, தென்பாண்டி மண்டபத்தில் தென்காசி கோபுரம் கட்டப்பட்டு வருகிறது. இன்னும் தமிழ் நாட்டில் இருக்கின்ற ஆலயங்களில் திருப்பணிகள் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன. சிறப்பான அளவுக்கு அந்தப் பணிகள் நடக்கின்றன. அவைகள் நல்ல எடுத்துக்காட்டாக அமைந்திருக் கின்றன என்பதை நான் அருள்கூர்ந்து ஞாபகப்படுத்த விரும்பு கிறேன். இன்னும் தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்ற இந்துக்கள் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றதற்குப் பின்னர்தான் இந்து மதம் வளர்ந்து வருகிறது என்று நினைத்து இன்றைக்கு பெருமைப்படுகின்றார்கள்; ஒரு பூரிப்பு அடை கிறார்கள். அதுபோலவே மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றதற்குப் பின்னாலே, நிதி வசதி யுள்ள ஆலயங்களிலே எல்லாம் இன்றைக்கு தங்கத் தேர் உருவாக்கி இந்து மக்களுக்கும் இந்து மதத்திற்கும் மதிப்பு உயர்ந்திருக்கிறது. இந்துக்களின் புனிதமான இந்த ஆலயங் களில் இருந்து தங்கத் தேர் உலாவி வருகின்ற காட்சியை பார்க் கின்றபோது பக்தர்கள் எல்லாம் பெருமைப்படுகின்ற ஒரு நிலையை நாம் பார்க்கிறோம். அந்த நிலையை நாம் உருவாக் கிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை நான் பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

எனது சங்கரன்கோயில் தொகுதியிலே சங்கரநாராயணசாமி ஆலயத்திற்கு 22 லட்சம் ரூபாய்க்கும் அதிகமான தொகையில் தங்கத் தேர் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதையும் ரூ. 3 லட்சம் செலவிலே ஒரு கலை அரங்கமும் ஒரு கல்யாண மண்ட பமும் கட்டி முடிக்கப்பட்டது என்பதையும் ஞாபகப்படுத்தி அதை உருவாக்குவதற்கு உத்தரவு இட்டதையும் மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களையும், மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களையும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. ச. சங்கரலிங்கம்] 1987 ஏப்ரல் 30]

மேலும் சங்கர நாராயணசாமி திருக்கோயிலுக்கு ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களை எல்லாம் அங்கு பூசை செய்கின்ற அர்ச்சகர்களுக்கு பூசைமுறை மானியமாக பட்டா வழங்கப்பட்டு இன்றைக்கு அவர்கள் அனைவரும் அந்த நிலங்களை எல்லாம் வசதி உள்ளவர்களுக்கு விற்று விட்டிருக்கின்றார்கள். அந்த நிலங்களை வாங்கி அதை வீட்டு மனைப் பட்டாக்களாக ஆக்கி அதிலே வசதியாக வீடுகட்டிக் கொண்டு இருக்கின்றார்கள். ஆகவே இதைப்பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து அந்த ஆலயத்திற்கு சொந்தமான நிலங்களைக் கைப்பற்ற வேண்டும் என்றும், அந்த ஆலயத்திற்குச் சொந்தமான சொத்தை அந்த ஆலயத்திற்குக் கொண்டு வந்து சேர்க்கவேண்டும் என்றும் அன்போடு வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

மேலும் சங்கரன் கோயில் சங்கரநாராயணசாமி கோயில், தென்பாண்டி மண்டலம், திருநெல்வேலிச் சீமையில் கட்டபொம்மன் மாவட்டத்தில் உள்ள அந்த கோயில் அதிகமான வருமானம் உள்ள கோயிலாக இன்றைக்கு இருக்கின்றது. அங்கு ஆடித்தபசு திருவிழா நடக்கின்றது. கோமதி அம்மன் ஆடித்தபசு திருவிழாவிற்கு, அதைக் காண்பதற்கு லட்சக்கணக்கான பக்தர்கள் வருகின்றார்கள். அந்த ஆலயத்திற்குப் போதிய வசதிகள் இன்னும் தரப்படவேண்டும். அந்த பக்தர்கள் வசதி இல்லாத காரணத்தினாலே மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே ஆலயங்களில் நிதி வசதி இருந்தாலும், அவைகள் சீரமைக்கப்பட வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை நான் அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் நான் அங்கே அறங்காவலர் குழு மெம்பராக இருந்த காலத்தில் அந்த ஆலயத்திற்கு கோமதி அம்மன் பொறியியல் கல்லூரி ஒன்று உருவாக்கவேண்டும் என்று தீர்மானங்களை வைத்தோம். அந்தத் தீர்மானங்கள் இதுவரையில் நிறைவேற்றப் படவில்லை. ஆகவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் துறையின் பொறுப்பேற்றிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் சங்கரன் கோயிலில் ஒரு பொறியியல் கல்லூரி, கோமதி அம்மன் ஆலயத்தின் சார்பிலே உருவாக்கித்தர வேண்டுமென்று நான் அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. ச. சங்கரலிங்கம்]

மேலும் ஆலயங்கள் நிதியிலிருந்து, ஏழைகளுக்கு 'இலவசத் திருமணங்கள் நடத்துகின்ற ஒரு திட்டத்தை மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அறிவித்து பல ஆண்டுக் காலமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. அதிலே தாமதம் ஆகியுள்ளது என்பதையும், அங்கே அதை உடனடியாக நடத்த வேண்டும் என்பதையும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அங்கு ஆண்டு தோறும் ஆலயத்திலே உள்ள நிதிவசதியைக் கொண்டு, கட்டாய மாக இத்தனை திருமணங்கள் நடத்தப்பட வேண்டும் என்று மீண்டும் அறிவுறுத்தவேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என் நினைவு சரியாக இருக்குமானால், 1981-82-லே ஆதி திராவிடர் மதத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் ஆலயங்களிலே பரிச்சாரக ராக போடவேண்டும் என்று ஒரு உத்தரவு வந்திருக்கிறது. அந்த உத்தரவு இதுவரை நிறைவேற்றப்படவில்லை. அந்த உத்தரவை கண்டிப்பாக நிறைவேற்றுவதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20)

அடுத்தபடியாக காட்டு வளம். காடு வளர்ந்தால்தான் நாடு வளரும், நாட்டு வளம் செழிக்கும். அதற்குரிய மழை பெய் வதற்கு மரங்கள் வளர்க்கப்பட வேண்டும். அந்த மரங்களை வளர்ப்பதற்கு வனத்துறை சிறப்பான பணிகளைச் செய்து வருகின்றது. புறம்போக்கு நிலங்களிலே இன்றைக்கு சமூகநலக் காடுகள் உருவாக்கப்பட்டு அந்தப் பணிகளைச் செம்மையாக, சிறப்பாக வனத்துறை செய்து வருகின்றது. அந்தப் பணி இன்னும் முடுக்கிவிடப்படவேண்டும் என்றும் அந்தத் துறை இன்னும் சீராக, செம்மையாக செயல்பட அமைச்சர் அவர்கள் அறிவுறுத்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். புறம்போக்கு நிலத் தில் மரங்கள் உருவாக்குவதால் பஞ்சாயத்துக்குக்கூட இன்றைக்கு அதிக வருமானம் வருகின்ற அளவுக்கு இருக்கும். இந்த நல்ல திட்டத்தை மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்றார்கள். இந்தத் திட்டத்தை இன்னும் மேலும் சிறப்பாக, செம்மையாக செயல்படுத்த வேண்டு மென்று அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, செய்தி தொடர்புத் துறை முக்கியமான ஒன்று. அதன் மூலம்தான் அரசின் சாதனைகளை, திட்டங்களை பாமர மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல முடியும். அரசாங்கத்தால் எத்தனையோ திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்படுகின்றன. இத் தகைய திட்டங்களைப் பற்றி எல்லாம் கிராமப்புறங்களில் வாழ்கிற அப்பாவி மக்களுக்கு எடுத்து வைக்கின்ற வகையில், அவர்கள் அவைகளைப் பற்றி தெரிந்துகொள்கின்ற வகையில், புரிந்துகொள் கின்ற வகையில், நல்ல நோக்கத்தோடு, நல்ல திரைப்படங்களின் வாயிலாக எடுத்துச்சொல்ல வேண்டும். மாதத்திற்கு இரண்டு தடவை எல்லா கிராம மக்களுக்கும் திரைப்படங் களைக் காட்ட விரைவாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைக் கூறி அமர் கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

* திரு. பொ. உத்திராபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வனத் துறை, அறநிலையத் துறை, செய்தித் துறை ஆகிய துறைகள் சம்பந்தப்பட்ட மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது ஒருசில கருத்துக்களை இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலில் சில கோரிக்கைகளை இங்கே சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நீலகிரி வால்பாறை சிங் கோனா தொழிலாளர்களுக்கு சம்பள உயர்வு வேண்டும். தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு கிடைக்கின்ற சம்பளம் கூட இவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. சிங்கோனா தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளம் மிகவும் குறைவாக இருப்பதால் அவர்களுக்கு நியாய விலைக் கடைகளைத் திறந்து அத்தியாவசிய பண்டங்களை நியாய விலையில் வழங்க வேண்டும்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

தொழிலாளர்கள் சங்கங்களோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி சிங்கோனா தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும்.

அடுத்து, தமிழ்நாட்டிலுள்ள 'டூரிஸ்ட் ஓட்டல் யூனிட்' -களில் தொழிலாளர்களாக பணியாற்றுகின்ற வெயிட்டர்கள், ரூம் பாய்ஸ் போன்றவர்களுக்கெல்லாம் வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ், மருத்துவ

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

அலவன்ஸ் ஆகியவற்றை வழங்க வேண்டும். 'தமிழ்நாடு ஓட்டல்'-களில் பணியாற்றுகின்ற 12 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் அதன் மூலம் பயன் பெறுவார்கள். அதுபோல தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சித் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சித் தொழிற்சங்கம் என்கிற ஒரே ஒரு ஏ.ஐ.டி.யு.சி. சங்கம் தான் இருக்கிறது. அரசு உடனடியாக அந்தத் தொழிற் சங்கத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு சுற்றுலாத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் சுற்றுலா விடுதிகளில் பணியாற்றுகின்ற பணியாளர்கள் நல்ல முறையில் விடுதிகளை வைத்திருப்பதோடு நல்ல உணவையும் தயாரித்து வழங்குகிறார்கள். அந்தத் தங்கும் விடுதிகளில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கு அரசு சில சலுகைகளை அளித்தால்தான் அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை நல்ல முறையில் அமைக்க முடியும் என்பதோடு மாத்திரமல்லாமல் தங்கும் விடுதிகளையும் நல்ல முறையில் பராமரித்து நல்ல முறையில் பணியாற்றுவார்கள் என்பதால் அது குறித்து அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தோட்டத்தில் பணியாற்றுகின்ற வனக் காவலர்களுக்கு சீருடை வழங்க முடியாது என்று அதிகாரிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக கந்தசாமி என்பவர் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார். செத்தவர் யார் என்று கண்டுபிடிக்க அடையாளம் கிடையாது. கடைசியில் அவர் போட்டிருந்த வனத் துறை பெல்டை பார்த்துதான் அவர் தோட்டக் காவலர் என்று தெரிந்து கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அதுபோல இன்னொரு சம்பவம் நடைபெற்றது. மரம் வெட்டுகின்றவர்களை எதிர்த்ததால் கொலை செய்யப்படும் அளவுக்கு தாக்கப்பட்ட ஒருவர் மருத்துவமனைக்கு எடுத்துச் செல்லப்படும்போது வழியில் இறந்து விட்டார். ஆக, இத்தகைய காவலர்களுடைய உயிருக்கு பாதுகாப்பு கிடையாது என்கிற நிலை இருக்கிறது. இவர்களுடைய உயிருக்கு பாதுகாப்பளிப்பதற்கான நடவடிக்கையை அரசு எடுப்பதோடு சீருடையும் வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

அடுத்து, இறந்துவிட்டவர்களுடைய குடும்பத்தினருக்கு முதலமைச்சருடைய நிதியிலிருந்து நிவாரணம் கொடுப்பதில்லை. மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பதுபோல இவர்களுக்கும் அதனை வழங்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, காடுகளில் வன அலுவலர்கள், வனக் காப்பாளர்கள் போன்றவர்களை நேரடியாக எடுப்பதை விட்டுவிட்டு தகுதி அடிப்படையில் வனத்திலுள்ள வனத் தோட்டக் காவலர்களிலிருந்து, வன ஊழியர்களிலிருந்து நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அரசு ஆணை 107-ன்படி 5 ஆண்டுகள் பணி புரிந்தவர்களை எல்லாம் நிரந்தரப்படுத்த வேண்டும். அதுபோல வன இலாக்கா ஊழியர்களுக்கும் தோட்டக் காவலர்களுக்கும் தற்போது இருக்கின்ற தகுதியின் அடிப்படையில் சம்பளம் தர வேண்டும்.

அடுத்து, அரசு ஊழியர்கள் இறந்தால் அவர்கள் குடும்பத்திற்கு 20 ஆயிரம் ரூபாய் தருவது போல இவர்களுக்கும் தரப்பட வேண்டும். அதற்கு அவர்கள் மாதந்தோறும் சம்பளத்திலிருந்து 10 ரூபாய் பிடித்தம் செய்ய சம்மதித்திருப்பதால் இதுகுறித்து அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சுற்றுலாத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் நாகப்பட்டினம் பகுதியிலுள்ள வேளாங்கண்ணி பிரசித்தி பெற்ற இடமாதலால் அங்கே சுற்றுலா விடுதி ஒன்றைக் கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுபோல வேதாரண்யம் கோடிக்கரையை எடுத்துக்கொண்டால் இந்து மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள் அமாவாசை போன்ற நாட்களில் அங்கு முழுக்குக்கு வருகிறார்கள். வெளிநாட்டுப் பறவைகளைப் பார்க்க வருகிறார்கள். அங்கே தங்கும் விடுதி ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, செய்தி-திரைப்படத் தொழில் சம்பந்தமாகக் கூற வேண்டுமென்றால், எனக்கு முன்னால் பேசிய பெரியவர்கள் சில பேர் சொன்னார்கள். மந்திரிகள், எம்.எல்.ஏ. க்கள், எம்.பி. க்கள்

[1987 ஏப்ரல் 30 [திரு. பொ. உத்திராபதி]

பற்றி சினிமா எடுக்கப்படுவதற்குச் சிலர் வருத்தப்பட்டார்கள். வருத்தப்படலாம். ஆனால், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் விமர்சனத்தை நாம் கொஞ்சம் தைரியமாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால், இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் படமெடுக்கக் கூடியவர்களெல்லாம் யார்? இழிவான படங்கள், பார்க்க முடியாத அசிங்கமான படங்களை எடுத்து, பருவம் வராத பெண்கள், ஆண்கள்கூட கெடக்கூடிய அபாயம் தமிழ்நாட்டில் இருக்கிறது என்று சொன்னால், இந்த நிலை திட்டமிட்டுச் செய்யப்படக் கூடிய ஒரு காரியம். மத்திய சர்க்கார்தான் இன்றைக்குத் தணிக்கை செய்கிறது என்று சொன்னாலும்கூட, மத்திய சர்க்காரே தமிழ்நாட்டினுடைய கலாச்சாரத்தை, கலை களைச் சீரழிக்கக்கூடிய அளவிற்கு விட்டுவிடுகிறார்கள் என்று நாம் சொல்ல முடியாது. அந்த அளவிற்கு இன்றைக்குப் படமெடுக்கக் கூடியவர்களெல்லாம் யார்? அது நன்றாக அமைச்சர் களுக்கும் தெரியும், மற்றவர்களுக்கும் தெரியும். அமைச்சராக இருந்தவர்கள், எம்.எல்.ஏ. க்களாக இருந்தவர்கள், அரசியல் பிரமுகர்கள், சினிமாத் துறையிலே இருப்பவர்களைப்பற்றி நாம் பேசுகிறோம். ஆனால் இந்தத் துறையிலே இருக்கக்கூடியவர் களே—தற்போது "காதல் பரிசு" என்ற படம் வந்திருக்கிறது— அதைப் பார்த்தார்களோ, பார்க்கவில்லையோ, தெரியவில்லை. உண்மையிலேயே அந்தப் படம் பார்க்கிறவர்களுக்கு எப்படி யிருக்கும்? அந்தப் படத்தைத் தயாரித்தவர்கள் யார்? ஒரு அரசியல் பிரமுகர். தமிழகத்திற்கே வழிகாட்டக் கூடியவர்களே அப்படிப்பட்ட படங்களை எடுக்கின்றபொழுது சினிமாத் துறையை நாம் குறை சொல்வதில் சாத்தியமில்லை. ஆகவே, எதிர்காலத்தில் அமைச்சரவர்கள், இப்படிப் படம் எடுப்பவர் களுக்கு ஒரு வழி காட்டக் கூடிய அளவிற்கு, நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வனத் துறை. சேலம் மாவட்டத்தில் காட்டிலாக் காவிற்குச் சொந்தமான தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அதில், 400, 500 குடிசைகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அது காடு வளர்ப் பதற்கும் பிரயோஜனமில்லை. ஆனால் அப்படிப்பட்ட இடங் களில் குடிசை போட்டதற்கு இன்றைக்கு வழக்கு போட்டிருக் கிறார்கள். வழக்கையும் தள்ளுபடி செய்யவேண்டும்; வன

இலாக்காவிற்குத் தேவையில்லாத இடங்களில் குடிசை போடுவதற்கே வசதியில்லாத ஏழைகளுக்கு அந்த மாதிரி இடங்களைக் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

தர்மபுரி மாவட்டத்திலேயும் சரி, மற்ற மாவட்டங்களிலேயும் சரி, இன்றைக்குப் பழங்குடி மலை ஜாதியினர் வசிக்கிறார்கள். தர்மபுரியிலே ரொம்பப்பேர் மலையிலே உள்ள வறட்சியின் கொடுமையாலே கீழே இறங்கி விட்டார்கள். கடுகு, சீரகம் என்று இப்படியெல்லாம் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மலை ஜாதியினருக்கும், பழங்குடியினருக்கும் அவரவர்கள் வைத்திருக்கக்கூடிய இடங்களை அவர்களுக்குக் குத்தகைக்கு விட வேண்டும்; குடியிருப்பு மனைகளை அவர்களுக்குச் சொந்தமாக்க வேண்டும். அதை இன்றைக்குப் பெரிய மனிதர்களெல்லாம், தேவைக்கும் அதிகமாக மலைகளை வளைத்து வைத்துக்கொண்டு, ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஆக்கிரமிப்புகளை அகற்றி, ஏழைகளுக்கு அந்த இடங்களைக் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

குடிதண்ணீர்ப் பற்றாக்குறைக்குக் காரணம் மழையின்மைதான் என்று சொல்கிறோம். கடல், நீர், மழை இது மூன்றும் ஒரு தேசத்தில் இருந்தால், நீரும், மழையின் ஒத்தாசையும் இருந்தால் தமிழகமோ அல்லது ஒரு நாடோ வாழ முடியும். ஆகவே, அந்த அடிப்படையில் இன்றைக்கு மலையில் இருக்கின்ற காடுகளை அழித்தவர்கள் யார்? பத்தாண்டுக் காலத்திற்கு முன்னால் தமிழகத்திலே நாம் பார்த்தோமேயானால் ஒரு விவரம் சொல்லப்பட்டது. 1971-72-லே இருந்து இன்று வரை இலட்சக்கணக்கான வழக்குகள் இன்றைக்குப் போடப்பட்டு, அதிகாரிகள் முடமாக்கி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதற்கு என்ன காரணம்? அதிகாரிகளா? அதற்கு என்ன காரணம் என்று அமைச்சரவர்கள் ஆராய்ந்து குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடித்து, கடுமையான தண்டனை கொடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தில் இயற்கையின் செல்வம் இன்றைக்கு ஒழிக்கப்பட்டாகிவிட்டது. என்ன காரணம் என்று கேட்டால் இயற்கையில் மழை பெய்ய வேண்டுமென்றால், மலை

யிலே மரங்கள் இருக்க வேண்டும். மரங்களும் வெட்டப்பட்டாகி விட்டன; காட்டில் தழையும் இல்லை. வரக்கூடிய இயற்கை இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் பொய்த்து விட்டது. இதற்கெல்லாம் காரணம், திட்டமிட்டே, பெரிய மனிதர்கள், கொள்ளையடிக்கக் கூடியவர்கள் அதற்கு உடந்தையாக இருக்கக்கூடிய பெரிய அதிகாரிகள், திட்டமிட்டுச் செய்யக்கூடிய செயலைத் தடுப்பதற்கு அமைச்சரவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

இன்றைக்கு சந்தன மரங்களைப் பற்றிப் பேசுகிறோம் விலையுயர்ந்த மரங்கள் தமிழகத்திலே உற்பத்தியாகின்றன. ஆனால் அவைகள் வெட்டப்பட்டு இன்றைக்கு லாரிகளிலே போவ தற்குப் பதிலாக ஏரோபிளேனில் கடத்தப்பட்டு வெளிநாடு களுக்கு அவற்றை எடுத்துச் செல்கிறார்கள். எப்படி நம் அதிகாரிகளுக்குத் தெரியாமல் போகிறது? காவல் துறைக்குத் தெரியாமல் எப்படி ஏரோபிளேனில் ஏறுகின்றன சந்தன மரங்கள்? ஆகவே, இன்றைக்கு இப்படித் தமிழகத்தினுடைய பொருளாதாரத்தையே கொள்ளையடித்துச் சீரழிக்கக்கூடிய அளவிற்குச் சில பெரும் புள்ளிகளே, பெரிய அதிகாரிகளே திட்ட மிட்டுச் செய்கிறார்கள். ஆகவே, அமைச்சரவர்கள் இதற்கெல் லாம் துரிதமாக உரிய நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சமூகக் காடுகள் வளர்ப்பு. அது நல்ல திட்டம். நல்ல திட்டம் என்றாலும், நான் பார்க்கின்ற இடங்களில், கன்றுகள் நட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். கொஞ்ச நாள் கழித்துப் போய்ப் பார்த்தால் அதற்குத் தண்ணீர் ஊற்றுவதற்கு ஆள் இல்லை. அதனால் பட்டுப் போயிற்று. அங்கே வேறு என்ன இருக்கிறது போர்டு மட்டும் இருக்கிறது. "சமூகக் காடு வளர்ப்பு" என்ற அந்த போர்டுதான் மிச்சமிருக்கிறதே தவிர, கோடிக்கணக்கான பணத்தை அள்ளிக்கொட்டி, சமூகக் காடு வளர்ப்பு என்ற பெயரில் இன்றைக்குச் சமூகக் காடுகளை வளர்க்காமல் இருக்கிறார்கள் சிலபேர்கள்—அவர்கள்தான் வளர்ந்திருக்கிறார்களே தவிர—நான் சொல்வ தெல்லாம், நேரடியாகத் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலே பார்த்த உண்மைகள் என்று சொல்கிறேன். ஆகவே அதற்குத் தனியாக

[திரு. பொ. உத்திராபதி] [1987 ஏப்ரல் 30

(பிற்பகல் 12-30)

அதிகாரிகளைப் போட்டு, கோடிக்கணக்கான பணம் பாழாகாமல், எதிர்காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் மரங்களை வளர்க்க உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல வனத் துறைக்குத் தகுதி இல்லாத இடங்கள் எல்லாம் நிறைய கிடக்கின்றன. அவற்றை ரிக்கார்டு இல்லாமல் சிலருக்குக் கொடுத்து, அங்கெல்லாம் சில காரியங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அது சர்க்காருக்குத் தெரியவில்லை. கணக்கில் இல்லாமல் அந்த இடங்கள் இருக்கின்றன. அப்படி இருக்கின்ற இடங்களை சில அதிகாரிகள் ஒருசிலருக்குக் கொடுத்து, அங்கே பல தவறுகள் நடக்கின்றன. ஆகவே, தவறாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறவர்களை அந்த இடத்தி லிருந்து வெளியேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று, மாங்கன்று, புளியங்கன்று, தேக்குக் கன்று, கொய்யாக் கன்று போன்ற கன்றுகளை தோட்டங்களில் வைத்து வளர்க்கிறார்கள். தோட்டங்களில் இந்தக் கன்றுகள் சரியாக வளரவில்லை. ஆகவே, கிராமங்களில் இருக்கிற தொழிலா ளர்கள், விவசாயிகளுடைய கொல்லைகளில் இந்தக் கன்றுகளை வைத்து வளர்க்கத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது) சீக்கிரம் முடித்துவிடுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு தைல மரம், சீமை, காட்டாமணி, ஆகாசத் தாமரை போன்றவைகளால் பெரிய தீங்கு ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகாசத்தாமரையினால் குளங்கள் பாழா கின்றன. சீமை, காட்டாமணியினால் நீர்ப்பாசனப் பகுதி பாழாகி விட்டது. தைல மரத்தினால் பூமிக்கு அடியிலிருக்கிற நீர் முழு வதும் உறிஞ்சப்பட்டு, வறட்சி ஏற்படுகிறது என்று அறிஞர்கள், விஞ்ஞானிகள், வல்லுநர்கள், நிபுணர்கள் எல்லாம் சொல் கிறார்கள். தைலமரத்தின் வேர் நீரை எல்லாம் எடுத்துவிடுவ தால் வறட்சி அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்வதால் தைல மரங்களை எடுத்துவிட வேண்டும்; மேலும் வளர்க்கக்கூடாது; அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

அறநிலையத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் திருச்செந்தூர் போன்ற பெரிய பெரிய கோவில்களில் வருமானம் அதிகமாக இருக்கிறது. கோவில் உண்டியில் 5 இலட்சம் ரூபாய், 3 இலட்சம் ரூபாய் என்று போடுகிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. 10 பவுன், 5 பவுன் என்று போடுகிறார்கள்; 2 பவுன், 3 பவுன் சங்கிலிகளைப் போடுகிறார்கள். இதை எல்லாம் போடுவது யார்? அந்த விவரங்களுக்குள் நான் போகவில்லை. நல்ல வசதி படைத்தவர்களும் மோசடிக்காரர்களும் தான் இப்படி இலட்சக்கணக்கில் உண்டியில் போடுகிறார்கள். அதேநேரத்தில் பல சிறிய கோவில்கள் இருக்கின்றன; வருமானம் இல்லாத கோவில்கள் நிறைய இருக்கின்றன. அதன் காரணமாக பணியாற்றுகின்ற கோவில் ஊழியர்களின் வருமானத்தில் பெருத்த வித்தியாசம் இருக்கிறது. இந்த வித்தியாசத்தைப் போக்கவேண்டும்.

சாமிகளிலே * * என்று இருக்கலாம். * * என்று இருக்கலாம். அதைப்பற்றி கவலை இல்லை. ஆனால் வருமானம் குறைவாக வருகின்ற ஆலயங்களில் பணியாற்றும் ஊழியர்கள் பட்டினி கிடக்கக்கூடாது; அவர்களுடைய வாழ்வில் அரசாங்கம் அக்கறை காட்டவேண்டும். வசதிபடைத்த கோவில்களில் பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கும் வருமானம் இல்லாத கோவில்களில் பணியாற்றும் ஊழியர்களுக்கும் சமமான ஊதியம் கிடைக்க வேண்டும்.

திரு. வை. பாலச்சந்திரன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் * * என்று சொல்லி இந்து மக்களின் மனதைப் புண்படுத்தும் வகையிலே பேசுகிறார்கள். ஆகவே, அது அவைக் குறிப்பில் இருக்க வேண்டுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. செம்மலை): மனிதர்களிலேதான் ஏழை, பணக்காரர்கள் என்று இருக்கிறார்கள். * * ஆகவே, இந்த வார்த்தைகளை நீக்கி விடுகிறேன். வருமானம் உள்ள கோவில், வருமானம் இல்லாத கோவில் என்று சொல்லிவிடுங்கள்.

* * மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

திரு. பொ. உத்திராபதி: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நான் அதைத்தான் குறிப்பிடுகிறேன். வருமானம் அதிகமாக வரக் கூடிய கோவில்களும் இருக்கின்றன; வருமானம் இல்லாத கோவில் களும் இருக்கின்றன. எல்லாக கோவில்களிலும் சாமி கும்பிடு கிறார்கள். எல்லாக் கோவில்களிலும் ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். ஊழியர்கள் எல்லோருக்கும் சமமான ஊதியம் கிடைக்க வேண்டும். அந்தவகையில் எல்லாக் கோவில்களின் வருமானத் தையும் மையப்படுத்தி, கோவில்களில் பணியாற்றுகின்ற ஊழியர் களின் சம்பளத்தில் பாகுபாடு இல்லாமல், சமமான ஊதியம் வழங்க அமைச்சரவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறைந்த வருமானம் உள்ள அல்லது வருமானம் இல்லாத கோவில் ஊழியர்களை பட்டினி போடாமல், அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கோவில் மனைகளில் குடியிருக்கிறார்கள். அவர் களுக்கு பட்டா கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். அதனால் சர்க்கா ருக்கும் இலாபம் இல்லை; கோவிலுக்கும் வருமானம் இல்லை. ஆகையால் அந்த மனைகளை அவர்களுக்குச் சொந்தமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று கோவில்களுக்கு, மடங்களுக்குச் சொந்த மான நிலங்களில் சாகுபடி செய்கின்ற குத்தகை விவசாயிகள் நிறையபேர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சாகுபடி செய்கின்ற நிலங்களை அவர்களுக்குச் சொந்தமாக்க வேண்டும். கேரளத் தில் பத்மநாபசுவாமி கோவில் நிலம் 15,000 ஏக்கர் இருந்தது. அந்த நிலத்தை எல்லாம் நிலமற்ற விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து விட்டார்கள். நிலத்தை சும்மா, இனாமாகக் கொடுக்கவில்லை. ஒரு தொகையை நிர்ணயித்து, அந்தத் தொகையை வாங்கி வங்கியில் போட்டு, அதிலிருந்து கிடைக்கிற வட்டியை வைத்து கோவில் நிர்வாகத்தை நல்லமுறையில் நடத்துகிறார்கள். அதைப் போன்று தமிழ்நாட்டிலும் செய்யலாம். இன்றைக்கு கோவில் நிலங்களிலுள்ள வருமானத்தை ஒருசிலர் கொண்டுபோகிற நிலை மையும் இருக்கிறது. ஆகவே, குத்தகை சாகுபடிதாரர்களுக்கு கோவில் நிலத்தைச் சொந்தமாக்கி, அவர்களிடமிருந்து பெறுகிற பணத்திலிருந்து கோவிலுக்கு வேண்டிய செலவுகளைச் செய்ய லாம். அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

அதைப்போன்று ஒன்றிரண்டு கோவில்களைத் தவிர எந்தக் கோவிலிலும் சிலைகள் இல்லை. பெரிய சிலைகள், நல்ல சிலைகள், அழகான சிலைகளை எல்லாம் கடத்திக்கொண்டு போய், விற்றுவிடுகிறார்கள். சில சிலைகளை உருக்கி. . . .

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பொத்தாம் பொதுவில் கோவில்களில் சிலைகள் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு என்ன சான்று? தகுந்த ஆதாரம் தரவேண்டும் ஆதாரம் இல்லாமல் இப்படிச் சொல்வது அவைக் குறிப்பில் இருக்கவேண்டுமா என்பதுபற்றி யோசிக்க வேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. பொ. உத்திராபதி : தமிழ்நாட்டில் இருந்து ஐம்பொன் சிலைகள் கடத்தப்பட்டு, கைவேறு, கால் வேறாகப் பிரிக்கப்பட்டு, லண்டனுக்குப் போய், அங்கிருந்து கைப்பற்றப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. இப்படி கடத்துபவர்கள் ஏழைகள் அல்ல, பெரிய கோடீஸ்வரர்கள்தான்; கொள்ளைக்காரர்கள்தான். ஆகவே, எதிர் காலத்தில் சிலைகள் திருட்டுப்போகாமல் இருக்க பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றை நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தக் கோயில் இடங்களை எல்லாம் பொதுவான காரியங்களுக்குக் கேட்கிறார்கள். கோட்டூரில் கூட பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி அமைக்க வேண்டும் வேண்டும் என்று அதற்காக நான்கு ஏக்கர் நிலம் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கு மார்க்கெட் ரேட் தரவேண்டுமென்று கோயில் நிர்வாகிகள் கேட்கிறார்கள். எனவே நான் அமைச்சரவைகளைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், இந்தக் கோயில்களுக்குத் தேவையில்லாத இடங்களைப் பொறுத்தவரையில் பள்ளிக்கூடங்களை கட்டுவதற்கும் மற்ற வற்றிற்கும் கேட்கிறபோது குறைந்த ரேட்டுக்குத் தர ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஏனென்றால் அதற்கும் மக்கள் வரிப்பணத் திலிருந்தானே கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது.

அதுபோல் திருத்துறைப்பூண்டியில் தீயணைப்பு நிலையத்தி லிருந்து தீயணைப்பு வண்டியை வெளியே எடுத்துக்கொண்டு போக வேண்டி இருக்கிறது. அதனை ஒரு தென்னை மரம் மறித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமை இரண்டு வருஷ

மாக இருக்கிறது. அதுபற்றிக் கேட்டால் அந்த மரத்தை வெட்டு வதற்கான ஆர்டர் வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். எனவே இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை எல்லாம் போக்கி நல்ல காரியங் களுக்கு கோயில் மனைகளைக் கொடுத்து உதவுவதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டு மென்று கேட்டு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

திரு. சா. ஞானசுந்தரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்து சமய அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர் களால் இங்கே கொண்டுவரப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று நான் சில கருத்துக்களைக் கூற முற்படுகிறேன். இன்றைக்கு புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் ஆட்சியில்தான் அறநிலையத்துறை என்பது சிறப்புமிக்க துறையாகக் காட்சி யளித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அருமை அண்ணன் உத்திராபதி அவர்கள் சொன்னதுபோல் ஏழைக் கோயில்களாக இருந்தாலும் சரி, பணக்காரக் கோயில்களாக இருந்தாலும் சரி அனைத்துக் கோயில்களுக்கும் திருப்பணி செய்யவேண்டிய கடமை உணர்வு மாண்புமிகு புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் உள்ளத்தில் எழுந்திருக் கிற காரணத்தால்தான் பெரிய கோயில்களிலிருந்து நிதியினைப் பெற்று 5 கோடி ரூபாயை வைப்பு நிதியாக வைத்து அதிலே யிருந்து வருகிற வட்டித் தொகையை வைத்து ஆலயங்களில் இருக்கின்ற பணியாட்களுக்கு ஊதியம் தருகிற வகையில் ஒரு திட்டத்தையும், நலிந்திருக்கிற கோயில்களுக்கு 5,000 ரூபாய் தருகிற திட்டத்தையும், சிறிய கோயில்களுக்கும் திருப்பணி செய்கிற திட்டத்தையும் இன்றைக்குக் கொண்டு வந்து சிறப் பாக்கி இருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் இன்றைக்கு ஸ்ரீரங்கம் கோயில் திருப்பணியைச் செய்து முடித்து பக்தர்களின் பெரும் பாராட்டுதல்களைத் தமிழக அரசு பெற்றிருக்கிறது. சிதம்பரத் தில் இருக்கின்ற அந்தக் கோயிலுக்கும் திருப்பணி செய்து முடித் திருக்கிறார்கள். இதையும் நான் பாராட்டுவதற்குக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து வண்டலூரில் உள்ள அறிஞர் அண்ணா உயிரியல் பூங்காவை, ஆசியா கண்டத்திலேயே பெரிய பூங்காவாக அமைத்திருப்பதை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதனை 7 கோடி ரூபாய்ச் செலவில் சிறப்பாக அமைத்திருப்பதை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. சா. ஞானசுந்தரம்]

சுற்றுலாத் துறையினைத் தொழில் துறையாக ஆக்கி அந்தத் துறையின் சார்பாக சென்னை நகரில் தீவுத்திடலில் அமைக்கப் பட்டிருக்கக்கூடிய அகில இந்திய சுற்றுலாப் பொருட்காட்சியை நிரந்தரப் பொருட்காட்சியாக ஆக்குவதற்குரிய வகையில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அறிகிறபோது நான் தமிழகத்தின் முதலமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுவதற்குக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

புதுடெல்லியில், புதுக்கவிதை படைத்த புரட்சிக்கவியாம் பாரதியாருக்கு புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் சிலை அமைத்து இருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் இந்தத் தருணத்தில் நான் பாராட்டுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆலயத்துறையினைப் பொறுத்தவரையில் பலபேர் பல்வேறு கருத்துக்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆலயங்களில் திருப் பணி செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதுபற்றி எல்லாம் குறிப்பிலே தந்திருக்கிறார்கள். பல்வேறு ஆலயங்களிலே திருப் பணி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆலயங்களில் இருக்கக் கூடிய ஊழியர்களுக்காக பாதுகாப்பு இன்சூரன்ஸ் திட்டம் போன்ற திட்டங்கள் இன்றைக்கு தமிழக அரசால் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கின்றன. ஆலயங்களிலே ஏ.சி.,டி.சி., மற்றும் இன்ஸ் பெக்டர்கள் போன்றவர்களுக்கு எல்லாம் அரசாங்கம் சம்பளம் தருகிறது. ஆனால் ஆலயத்திலே பணியாற்றக்கூடிய பணியா ளார்கள் அதாவது அந்த ஆலயத்தைக் காத்துக்கொண்டிருப் பவர்கள், அங்கே ஒளி விளக்கேற்றுவதற்காக ஒளியைக் கையில் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுடைய வீடுகளில் ஒளி இல்லாமல் இருக்கிறது. அந்த ஆலயப் பணியாளர்கள் பல்வேறு கோரிக்கை களை வைத்திருக்கிறார்கள். எப்படி அந்த அதிகாரிகளுக்கெல் லாம் அரசாங்கம் சலுகைகளைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக் கிறதோ, அதுபோல் அந்த ஆலய ஊழியர்களுக்கும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அந்த ஆலயத்தினுடைய சங்கங்களைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய மாண்புமிகு சத்துணவுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூட ஒரு கௌரவத் தலைவராக இருக்கிறார்கள். அதுபோல்

மற்றவர்களும் தலைவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்தப் பணியாளர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து தரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ள விழைகிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

தற்போது பெரிய கோயில்களைப் பொறுத்தவரையில் அவற்றுக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அவற்றின் மூலம் வருமானம் இல்லை என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பல இலட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் இன்றைக்கு அறநிலையத்துறைக்குச் சொந்தம். ஆனால் வருமானம் குறைவு. அதற்குக் காரணம் என்ன? பல பெரும் திமிங்கலங்கள், வசதி படைத்தவர்கள், பணக்காரர்கள் எல்லாம் அந்த நிலங்களை பினாமியாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே மாவட்ட அளவில், ஒன்றிய அளவில் குழுவினை அமைத்து அந்த நிலங்களை எல்லாம் எடுக்க அறநிலையத்துறை முன்வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் ஆலயங்களில் பணியாற்றுகிற பணியாளர்களுக்கு ஒரு குழுவை அமைத்து அந்தக் குழுவினுடைய ஆலோசனையைப் பெற்று அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வையும் சலுகைகளையும் அளிக்கப்படும் என்று சென்ற சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரில் நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அந்தக் கோரிக்கையை இன்றைக்கு நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40)

இன்றைக்கு பல்வேறு விஷயங்களை இந்த மன்றத்திலே எடுத்து வைத்தாலும் ஆலயங்களைப் பற்றிச் சொல்லுகிறபோது அதனுடைய நிலங்கள் எல்லாம் குத்தகைக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலே விதவைகளுக்கு விலக்கு அளிக்கலாம், அது போல் சிறு விவசாயிகளுக்கு விலக்கு அளிக்கலாம். ஆனால் 99 வருடங்கள் குத்தகையைப் பெற்று அதன் மூலம் சென்னையில் பல மாடிக் கட்டிடங்களைக் கட்டுகிறார்கள் சிலர் உள்குத்தகை விட்டு என்று வருகிறபோது அவைகளுக்கு எல்லாம் குத்தகைச் சட்டத்திலிருந்து விலக்குத் தரவேண்டும். ஆலய நிலங்களுக்கு குத்தகை சட்டத்திலிருந்து விலக்குக் தரவேண்டும் என்று இந்த

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. சா. ஞானசுந்தரம்]

அவையிலே பேசப்பட்டு இருக்கிறது, கருத்துக்களை இந்த அரசாங்கம் வைத்திருக்கிறது. ஆனால் இன்னமும் தராமல் இருக்கிறார்கள். ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்று சொன்னால் ஆலயங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று அனைத்துத் தரப்பிலும் சொல்லுகிறோம். ஆலயங்களைப் பாதுகாக்க இந்த முயற்சிகளையெல்லாம் செய்ய வேண்டி இருக்கிறது. ஆலய நிலங்களை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் சரியாக குத்தகை கொடுப்பது இல்லை. அல்லது நெல் தருவதில்லை அல்லது பொருள்கள் தருவதில்லை. ஏமாற்றுகின்ற வகையில்தான் காரியங்களைச் செய்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே சிறிய ஆலயமானாலும் சரி, பெரிய ஆலயமானாலும் சரி அவைகளை பாதுகாப்பதற்கு முயற்சிகளை எடுத்து ஆக வேண்டும். இதில் கட்சி நோக்கமோ அல்லது வேறு எந்த வேறுபாடுகளோ இருக்கக் கூடாது. சில ஆலயங்களிலிருந்து வரும் வருமானத்திலிருந்து கல்லூரிகளை நடத்துகிறார்கள், தொழில் நுட்ப பயிற்சிகளை நடத்துகிறார்கள், திருமணக் கூடங்களை கட்டியிருக்கிறார்கள். இப்படிச் செய்வது இன்றைக்கு அறநிலையத் துறையின்கீழ் பரவலாக நடந்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதை நாம் போற்றுகிறோம். பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியிலே தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மன்னார்குடி தாலுக்காவில் மன்னார்குடி கோட்டத்தை உள் அடக்கிய நிலையில் ஒரு ஏ.சி. அலுவலகம் வரவேண்டும் என்று கோருகிறேன். மன்னார்குடி டிவிஷனைச் சேர்ந்த வட்டங்களைச் சேர்த்து அந்த ஏ.சி. அலுவலகம் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டு கொள்கிறேன். அதேபோல மன்னார்குடியில் ராஜகோபாலசாமி ஆலயம் ஒன்று இருக்கிறது. மிகத் தொன்மை வாய்ந்த ஆலயம். அங்கே திருப்பணி செய்வதற்கு முயற்சிகள் நடைபெற்று கமிட்டிகள் எல்லாம் போடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் முன்னாலேயே அரசாங்கம் தந்த பணம் இன்றைக்கு சரண்டர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஆலயத்தில் திருப்பணி செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மன்னார்குடியில் சேதுபாவா என்ற ஒரு அறக்கட்டளையும், ஒரு பெரிய குளமும் இருக்கிறது. திருவாரூர் தெப்பக் குளத்தை விட பெரிய குளமாக 26 ஏக்கரில் அந்தக் குளம் இருக்கிறது.

[திரு. சா. ஞானசுந்தரம்] [1987 ஏப்ரல் 30

அங்கே தூர்ப்பணி செய்யும்போது அந்தக் குளத்தை தூர் வாருவதோடு சிறு படகுத்துறை ஒன்றையும் அமைத்து மீன் படகு விட ஏற்பாடு செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல் திருநாகேஸ்வரர் ஆலயம் ஒன்று இருக்கிறது. ராமர் கூட அங்கே வந்து சென்றிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அந்த ஆலயத்தை பாதுகாக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல பேரின்ப விழாக்களை நடத்த வேண்டும். ஏன் நான் அதை சொல்லுகிறேன் என்று சொன்னால், இங்கே கூட செல்லமுத்து அவர்கள் சொன்னார்கள். கிறிஸ்துவர்களுக்கு இல்லையா, இஸ்லாமியருக்கு இல்லையா என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் எல்லாம் நல்ல வசதி படைத்த நிலையில் பேரின்ப விழாக்களை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல இந்து மதத்தின் சார்பாக நம்முடைய பழைய புராணங்கள், பழைய இதிகாசங்கள், பழைய வரலாறுகள் எல்லாம் வெளியிடும் வகையில் அந்த விழாவை நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்போது தான் நாட்டில் மறைந்து கிடக்கும் உண்மைகள் வரலாறுகள் வெளிப்படுத்த முடியும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஒரு கருத்து. இன்றைக்கு டெலிவிஷன் மத்திய சர்க்காரிடத்திலே இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தியிலே தான் நிகழ்ச்சிகளை அதிகமாக நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழகத்திற்கு 2-வது சானல் வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். தமிழிலே நிகழ்ச்சிகள் அதிகம் வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். காலையிலே செய்திகள் வாசிக்கிறபோது ஆங்கிலத்திலே வாசிக்கிறார்கள். இந்தியிலே வாசிக்கிறார்கள். தமிழிலேயும் வாசிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்வதன் மூலம் கலாச்சார இந்திய ஒருமைப்பாடு வளர்வதற்கு உறுதுணையாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சுற்றுலாத் துறையைப் பொறுத்தவரைக்கும் இன்றைக்கு தஞ்சை மாவட்டத்திலே மனோரா என்று ஒன்று இருக்கிறது. தஞ்சை மாரியம்மன் கோவில் உள்ள இடத்தையும் அந்த மனோ

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. சா. ஞானசுந்தரம்]

ராவையும் சுற்றுலாத் தலமாக ஆக்குவதற்கு சுற்றுலாத் துறை முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. அந்த முயற்சிகளை நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விரைவு படுத்திட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில் இஸ்லாமியர்களின் புண்ணியத்தலமான நாகூர் இருக்கிறது. கிறிஸ்துவர்களின் முக்கிய தலமான வேளாங்கன்னி இருக்கிறது. அதைப்போல இந்துக்களுக்குச் சொந்தமான பல ஆலயங்கள் திருவாரூர் ஆலயம், மன்னார்குடி ஆலயம், தஞ்சை பிரகதீஸ்வரர் ஆலயம் போன்ற தொன்மை வாய்ந்த ஆலயங்கள் எல்லாம் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. தஞ்சை மாவட்டம் என்பதே ஆலயங்கள் நிறைந்த மாவட்டமாகும். அதிலே மன்னார்குடி, திருவாரூர், வேதாரண்யம் ஆகிய இடங்களையும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் உத்திராபதி அவர்கள் சொன்னதைப் போல கோடியக்கரையும் இணைத்து அவைகளை சுற்றுலாத் தலங்களாகச் செய்வதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து வனத் துறையைப் பற்றி இங்கே உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். காடுகளைப் பொறுத்தவரையிலும் இன்றைக்கு ஊரக வளர்ச்சித் துறையின் மூலமாக அமைக்கப்படுகிற காடுகள். வனத்துறையின் ஆளுகைக்கு வந்து வனத்துறையே முழுப் பொறுப்பேற்று ஏரிகள், குளங்கள். ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டிற்குச் சொந்தமான நிலங்களில். தரிசு நிலங்களில் எல்லாம் காடுகளை வளர்க்கவேண்டும். ஸ்வீடன் திட்டம் போன்ற பல்வேறு திட்டங்களை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். காடுகளை வளர்க்கிறபோது பெரிய அளவில் தவறுகள் நடைபெறுகின்றனவென்றும், காடுகள் உண்மையில் வளர்க்கப்படுவதில்லையென்றும் குறிப்பிட்டார்கள். நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்வது. வனத்துறையின் மூலமாக பல்வேறு அதிகாரிகளை நியமிக்க செம்மைப்படுத்தினால் தான் பொய்த்திருக்கிற வானம் ஒரு காலத்தில் மழையைத் தரும், சுத்தமான காற்றைப் பெற முடியும், இயற்கை வளத்தைப் பெருக்க முடியும். அந்த வகையில் வனத் துறையை சிறப்போடு ஈடுபடுத்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று, அளித்த வாய்ப்பிற்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[1987 ஏப்ரல் 30

திரு. ந. சிவஞானம்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1987—88-ம் இந்து சமய அறக்கட்டளைகள், சுற்றுலா, செய்தி, வனத் துறை ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்து சமய அறக் கட்டளைக்கு ஏறத்தாழ 14,400-க்கும் மேற்பட்ட திருக்கோவில் களும், மடங்களும், அறக்கட்டளைகளும் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட அறக்கட்டளைகளிலிருந்து நாட்டில் பக்தியையும், ஆன்மீகத்தையும் ஒழுக்கத்தையும் பரப்புவதற்காக பல்வேறு இடங்களில் மடங்கள் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு இந்த நிலைக்கு மாறாக ஒரு மடாதிபதி ஒருவர் செயல்படுகிறார். நாட்டில் பக்தியைப் பரப்புவதற்கும், ஒழுக்கத்தைப் பரப்பு வதற்கும், பல்வேறு நல்ல செயல்களைச் செய்வதற்கும் இருக்கிற அந்த மடாதிபதி இன்றைக்கு நாட்டில் அமைதியைக் கெடுக்கிற முறையில், அராஜகத்தைத் தூண்டி விடுகிற அளவிற்கு, தலையில் உத்ராட்சத்தை அணிந்து கொண்டு, கையில் துப்பாக்கியை ஏந்தி பல பொதுக்கூட்டங்களில் வருகிறார். மடாதிபதி செய்ய வேண்டிய வேலையை விட்டு சமூகவிரோதி போன்று வருகிற நிலையை மாற்றவேண்டும். மடாதிபதி வேலையை மடாதிபதி செய்கிற அளவிற்கு இருக்கவேண்டும். மற்ற வேலைக்கு சென்று கொண்டிருக்கிற நிலைமையை இப்போது பார்த்துக்கொண்டிருக் கிறோம். நாட்டில் அமைதி ஏற்படுத்துவதற்காக செய்ய வேண்டிய பணிகளையெல்லாம் விட்டுவிட்டு இன்றைக்கு கையில் துப்பாக்கி ஏந்தி பொதுக்கூட்டங்களில் காட்டுகிற சில மடாதிபதி களைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட நிலையை மாற்றுவதற்கு, இத்தகைய மடாதிபதிகளை நீக்குவதற் குரிய முறையில் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு இந்த மன்றத்தில் வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்றைக்கு கோவில்களுக்கு நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அவற்றிலிருந்து வருகிற வருமானம்தான் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. குத்தகை பாக்கிகளை சரியாக கட்டாததினால் இன்றைக்கு கோவில் வருமானம் குறைந்து பூஜைகள் கூட சரியாக நடத்த முடியாமல் இருக்கின்றன. தஞ்சை மாவட்டத்தில் பல பெரிய கோவில்கள் பாடல் பெற்ற ஸ்தலங்கள் இன்றைக்கு நலிவுற்று இருக்கின்றன. இந்த கோவில் களுக்கு அழியாத பொருளான நிலத்தை அன்றைக்கிருந்த

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. ந. சிவஞானம்]

மாமன்னர்களும், மற்றவர்களும் கொடுத்தார்கள். அந்த நிலங்களை வைத்திருப்பவர்கள் குத்தகைகளை சரியாக கொடுக்காததினால் தான் இன்றைக்கு இந்த ஆலயங்களுக்கு வருகிற வருமானம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்கே பட்டா போட்டு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்ற கருத்தை மனதிலே கொண்டு அவர்களிடம் இருக்கிற நிலத்திற்கான கிரயத்தை வாங்கிக் கொண்டு ஒரு மாற்றுவழியை செய்தால் நான் நன்றாக இருக்கும். அந்த வகையில் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல இந்த ஆலயங்களுக்கு அறங்காவலர்களை சரிவர நியமிக்க வேண்டும். பக்தியுள்ளவர்களை, ஆன்மீக உணர்வு உடையவர்களை, கட்சி வேறுபாடின்றி நல்லவர்களை அறங்காவலர்களாக நியமிக்க அரசு நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சமீபகாலத்திலே நம்முடைய

(பிற்பகல் 12-50)

தமிழக முதல்வர் அவர்கள் சென்னைக்கு அருகே இருக்கிற கோயில்களினுடைய திருக்குளத்தை எல்லாம் பார்த்து, அதைச் சுத்தப்படுத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். இதுபோன்று தமிழகத்தில் இருக்கிற எல்லாக் கோயில்களிலும் உள்ள திருக்குளங்களை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களும் அறநிலையத்துறை ஆணையாளர் அவர்களும் சென்று, பார்த்து, அவைகளைச் செம்மைப்படுத்துவதற்கும், பக்தர்கள் வந்து அங்கே குளிப்பதற்கு ஏற்ற நல்ல இடமாக மாற்றுவதற்கும்—நம்முடைய தமிழக முதல்வர் அவர்கள் எப்படி ஒரு நடவடிக்கையை எடுத்தார்களோ, அதைப்போல—ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று தஞ்சை பெரிய கோயில் என்பது பிரசித்தி பெற்ற ஒரு ஸ்தலமாகும். அந்தக் கோயிலைக் கட்டிய மாமன்னன் ராஜராஜனுடைய சிலை இன்றைக்கு வெளியே நின்று கொண்டு இருக்கிறது. வெளியிலே நின்று கொண்டிருப்பதோடு மட்டுமல்ல, அதற்கு பகிய நல்ல கூடத்தை அமைப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளைச் செய்யவேண்டும். நம்முடைய

மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களும், நம்முடைய அன்னை இந்திரா காந்தி அவர்களும் ராஜராஜனுடைய ஆயிரமாவது விழாவிலே பங்கு கொண்டு சிறப்பாகச் செய்தார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : மாற்றுத்தலைவர் அவர்களே, தஞ்சை பெருவுடையார் கோயிலின் உள்ளே ராஜராஜன் சிலையை வைப்பதற்கு மத்திய அரசு அனுமதி தரவேண்டும். மத்திய அரசு அனுமதி தந்தால் நாம் நிச்சயமாக வைத்துவிடலாம். ஏற்கனவே ஐம்பொன்னால் ஆன ராஜராஜன் சிலை இருந்து, அது இன்றையதினம் அகமதாபாத்தில் உள்ள ஒரு பணக்காரக் குடும்பத்தில் இருப்பதாக தகவல் இருக்கிறது. அதைப் பெறுவதற்கு இந்த அரசு முயற்சி எடுக்கும்.

திரு. ந. சிவஞானம் : மாற்றுத்தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் தந்தார்கள், நன்றி. இருக்கின்ற சிலை, வைத்த சிலை அரசாங்கப் பொறுப்பிலே வைக்கப்பட்டு உள்ளது. அந்த ராஜராஜன் கட்டிய திருக்கோயிலுக்குப் பக்கத்திலே, சின்ன, அழகான கூடத்தைக் கட்டி, அங்கேயே, வெளியிலேயே, கட்டவேண்டும். அதற்கான ஏற்பாட்டை இந்த அரசு செய்ய வேண்டும். அதற்கான திட்டத்தை நிச்சயமாக செய்வதற்கு முற்படவேண்டும் என்ற இந்த நோக்கிலே கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அதேபோல் இந்து அறநிலையத் துறையிலே பல்வேறு நல்ல காரியங்கள் இன்று நடைபெற்றுக்கொண்டு இருக்கின்றன. புதிதாக பல்வேறு திருப்பணிகளும் நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கின்றன. அதையெல்லாம் நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள பரிதியப்பனார் என்ற இடத்திலே பல்வேறு திருப்பணி வேலைகள் ஏறத்தாழ 5 லட்சம் ரூபாய் மதிப்பில் நடந்து முடிந்து விட்டன. அதற்கு அரசாங்க மானியமாக 50 ஆயிரம் ரூபாய் அளித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு என்னுடைய பாராட்டைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு இந்து அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களும், ஆணையாளர் அவர்களும், தமிழக முதல்வர் அவர்களும் 10—6—1987 அன்று நடைபெற உள்ள கும்பாபிஷேகத்திலே கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. ந. சிவஞானம்]

அடுத்து, இந்து சமுதாயத்தில் உள்ள சில நிலை காரணமாக இன்றைக்கு மதமாற்ற நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகின்றன. இதைத் தடுப்பதற்கு மதமாற்றத் தடைச் சட்டத்தை இந்த அரசாங்கம் கொண்டு வரவேண்டும். அதற்கு அரசியல் சட்டம் குறுக்கே நின்றாலும் கூட, இந்த மன்றத்திலே அதற்கான ஒரு பொறுப்பை நிச்சயமாக ஏற்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் இன்றைக்கு இந்து அறநிலையத் துறையோடு இணைக்கப்பட்டு இருக்கிறது பொறியாளர் பணி. இந்த பொறியாளர் பணிக்கு தனியாக ஒரு இலாக்காவை இணைத்துக் கொண்டு, தலைமைப் பொறியாளரை நியமிக்க வேண்டும். அவருக்குக் கீழே பல்வேறு பொறியாளர்களை நியமித்து, தமிழகத்தில் உள்ள பல்வேறு திருக்கோயில்களுடைய பணிகளை, திருப்பணி வேலைகளை செம்மையாகவும், நல்லமுறையில் நடைபெறுவதற்கும்—தலைமைப் பொறியாளர் அவர்களுடைய தலைமையிலே—அறநிலையத் துறையிலே ஒரு இலாக்காவை அமைத்து, அதைச் சீர்திருத்தம் செய்து, இந்த இலாக்காவை புனரமைப்பு செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் இந்த இந்து அறநிலையத்துறையிலே ஆலய மேம்பாட்டிற்காக, தனியாக, இதற்கு முன்பாக இருந்த அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வழி வைத்தார்கள். நலிவுற்ற கோயில்களுக்கு, நலிவுற்ற கோயில் அர்ச்சகர்களுக்கு பல்வேறு வாய்ப்பு வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்காக இன்னும் அதிகமான நிதியை ஒதுக்கி, நிச்சயமாக செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து வனத்துறையைப் பற்றி இங்கே அருமை நண்பர்கள் எல்லாம் நன்றாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். இருக்கின்ற நிலத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு காடாக இருக்கவேண்டும் என்றும், அப்படியிருந்தால்தான் மழை நன்றாகப் பெய்யும் என்று சொல்கிறார்கள். இன்றைக்கு வறட்சி ஏற்பட்டு இருப்பதற்கு முக்கியக் காரணம், காடுகள் அழிக்கப்பட்டுவிட்டதுதான், மரங்கள் அழிக்கப்பட்டு விட்டதுதான். இதற்கான நல்ல காரியத்தைச் செய்வதற்கு, நம்முடைய அரசாங்கம், குறிப்பாக வெளிநாட்டு உதவியுடன்

இன்றைக்கு காடுகளை வளர்க்கிறார்கள். மத்திய அரசும் கூட காடுகள வளர்ப்பதிலே பல்வேறு உதவிகளைச செய்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக ஆர்.எல்.இ.ஜி.பி. மற்றும் என்.ஆர். இ.பி., திட்டங்களின் மூலமாக பல்வேறு ஒன்றியங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்து கொடுக்கப்படுகிறது. அதைப்போல சமூக நலக் காடு வளர்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் இன்றைக்கு அரசாங்கமே, காடு இலாக்கா மூலமாக அதைச் செய்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். இதற்காக பஞ்சாயத்திலே கொடுக்கப்படுகிற கன்று களை எல்லாம் பல்வேறு இடங்களில் சரியாக நடவில்லை என்ற புகார்களைச் சொல்கிறார்கள். எனவே இவற்றை எல்லாம் சரி செய்வதற்காக, மரக்கன்றுகளை சமூகநலக் காடுகள் வளர்ப்புத் திட்டத்திலே கொடுத்து, காடுகளை வளர்க்க, வனத்துறை ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். சாதாரணமாக உலகத்தை எடுத்துக்கொண்டால், இந்தியாதான், காடு வளர்ப் பிலே, மரம் வளர்ப்பிலே முதலிடம் வகிக்கிறது. தேசிய அளவிலே மத்திய அரசு அதற்கு நிதியைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த நிதியைக் கொண்டு, ஸ்வீடன் நாட்டில் இருந்து கொடுக்கப்படுகிற நிதியைக் கொண்டு, எல்லா இடங்களிலும் சமூகக் காடுகளை வளர்க்கவேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டு இருக்கிறேன். இன்றைய தினம் சுற்றுலாத்துறை மையமாக கோடிக்கரை இருக்கிறது. சாதாரணமாக அங்கேயிருக்கும் காடுகளுக்கு, இன்றையதினம் வெளிநாட்டிலிருந்து பறவைகள் சரணாலயத்திற்கு பறவைகள் வருகின்றன. ஆனால் சமூக விரோதிகள் அந்தக் காடுகளை அழித்து, குறிப்பாக வெளிநாட்டி லிருந்து வந்து இங்கே இருக்கின்ற காடுகளை அழித்து, அங்கே இருக்கின்ற வனவிலங்குகளையும், பறவைகளையும் அழிக்கின்ற சூழ்நிலை இப்போது வேதாரண்யத்திலும், கோடிக்கரையிலும் இருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை நம்முடைய அரசு நிச்சயமாக தடுத்து நிறுத்தவேண்டும். வெளிநாட்டிலிருந்து வருகின்ற பறவைகளையெல்லாம், கோடிக்கரையிலுள்ள சரணா லயத்திற்கு வருகின்ற பறவைகளை நிச்சயமாகப் பாதுகாப் பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி மேற்கொள்ளவேண்டுமென்றும்,

அங்கே இருக்கின்ற சமூகவிரோதிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதையும் இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொண்டு, குறிப்பாக, செய்தி சுற்றுலாத்துறை மூலம், செய்திச் சுருள்களை சாதாரணமாக சினிமாவிலே இன்றையதினம் பல இடங்களில் அரசின் மூலமாகக் காட்டுகிறார்கள். அதேபோன்று வீடியோ தியேட்டர்களையும் அமைக்க அனுமதி கொடுக்கலாம். ஆனால் ஏற்படுகின்ற தவறை இன்றைக்கு வீடியோ திருட்டு என்று சொல்கிறார்கள். அதையெல்லாம் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். அதேபோன்று சினிமாத் தொழிலிலே இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலைமையைப்போல சாதாரண வீடியோ தியேட்டர்களிலும் ஆங்காங்கே ஏற்படுத்த அதற்கான ஏற்பாடு களை அரசாங்கம் செய்யவேண்டுமென்பதையும் இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக இன்றைக்கு பத்திரிக்கைகாரர்களுக்கெல்லாம் பல் வேறு நல்ல வசதிகளை, குறிப்பாக நிருபர்களுக்கு அரசாங்கம் செய்து கொடுக்கவேண்டும். ஏனென்றால், அவர்கள் இந்தச் சமுதாயத்திற்கு மிக நல்லமுறையிலே பணி செய்பவர்கள். அவர்கள் எதையும் எதிர்பார்க்காமல் பணி செய்பவர்கள். அவர் களுக்கு குடியிருப்பதற்கான பல்வேறு வசதிகளை அரசாங்கம் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்பதையும் இந்த நேரத்திலே தெரி வித்துக் கொண்டு, இப்போது இருக்கின்ற பத்திரிக்கைகளுக்கெல் லாம் நான் ஒன்றை வேண்டுகோளாக வைக்கிறேன். மஞ்சள் பத்திரிக்கையாக ஆக வேண்டாம். நாட்டில் நடக்கின்ற உண்மை நிலைமைகளை அதில் எழுதவேண்டும். பொய் வதந்திகளை யெல்லாம் அதிலே நிச்சயமாக எழுதக் கூடாது. இன்றைக்கு நாட்டிலே, அதிலும் குறிப்பாக தமிழ்நாட்டிலேதான் பொய் வதந் திகளை அதிகமாக எழுதுவதாக பலர் சொல்கிறார்கள். அதைப் போன்ற சூழ்நிலையில் நிச்சயமாக அது செயல்படக்கூடாது என்பதையும் இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொண்டு வாய்ப்பு கொடுத்ததற்கு நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

திரு. சி. சுப்பராயர் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே. மாண்புமிகு சுற்றுலா, வனத்துறை, அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் மானியக் கோரிக்கையின் மீதான

விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றுவதற்கு முன்பு, இதய தெய்வம், மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையைத் துவங்குகிறேன்.

முதலில் சுற்றுலாத் துறையைப் பற்றி நான் கருத்து கூற விரும்புகிறேன். தமிழகத்தில்தான் சுற்றுலாத்துறை சிறந்து விளங்குகிறது. வெளிநாட்டிலிருந்து வரும் அயல்நாட்டு சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவரும் வண்ணம் பல சிறப்பு அம்சங்களைத் தமிழ்நாடு சுற்றுலாத் துறையும், தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகமும் ஏற்பாடு செய்து வருகின்றன. இந்தச் சிறப்பான அம்சங்களில் முக்கியமானவை, அனைத்து சுற்றுலா ஸ்தலங்களுக்குச் சென்று பார்ப்பதற்கு பேருந்துகள், சுற்றுலா மையங்களில் தங்கும் வசதிகள், சுற்றுலாத்துறையினரால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ள பொருட்காட்சி அரங்குகள் ஆகியவைகள் குறிப்பிடத் தக்கவைகளாகும். அகில இந்திய அளவில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 20 சுற்றுலா மையங்களில், தமிழகத்திலுள்ள மதுரை, திருச்சி, சென்னை, இராமேஸ்வரம் ஆகிய 4 இடங்கள் அடங்கும் என்பதை பெருமையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சுற்றுலாவைப் பெருக்கும் அளவில் சுற்றுலாவை ஒரு தொழிலாக தமிழக அரசு அறிவித்துள்ளது. இதன் மூலம் சுற்றுலா மையங்களில் பல சுற்றுலா விடுதிகள் கட்டுவதற்கு ஏராளமானவர்கள் முன்வருவார்கள்.

கண்ணகி கோட்டம் என்னுடைய தொகுதியில்தான் அமைய உள்ளது. கண்ணகி கோட்ட வளாகம் கட்டுவதற்கு நிதி உதவி அளிக்குமாறு இந்திய சுற்றுலாத்துறையை கேட்டுள்ளதாக மாண்புமிகு சுற்றுலாத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் தனது கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இந்த கண்ணகிக் கோயிலானது, கேரள, தமிழக மாநில எல்லையில் உள்ள ஒரு மலைமீது அமைந்துள்ளது. கோயிலுக்குச் செல்வது என்றால், கேரளா மாநிலத்திற்குள் சென்று அங்கு வனத்துறையினரின் அனுமதி பெற்றுத்தான் செல்லவேண்டும். இதனால் வருடந்தோறும், சித்ரா பௌர்ணமி விழாவின்போது பல பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டு வந்தன. இந்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு தமிழக எல்லையின் வழியாக ஒரு பாதை அமைக்கவேண்டுமென்று நான் கோரியிருந்தேன். தற்சமயம் வனத்துறையின்

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. சி. சுப்புராயர்]

மூலமாக, வனத்துறை அதிகாரிகள், அடிவாரத்திலிருந்து கோயிலுக்குச் செல்வதற்கு ஒரு நடைபாதை அமைத்து உள்ளார்கள். இதற்காக வனததுறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளுக்கும், மாண்புமிகு வனத்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டு நடக்கவிருக்கும் சித்ரா பௌர்ணமி திருவிழாவின்போது எந்தப் பிரச்சினையும் எழாது என்று நம்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

கம்பம் தொகுதி மக்களின் நீண்டகால குறையைத் தீர்க்கும் வண்ணம் கண்ணகி கோட்டம் அமைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டதற்கு, இதய தெய்வம் மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களுக்கும், மாண்புமிகு சுற்றுலாத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் என் தொகுதி மக்களின் சார்பாக நான் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தக் கண்ணகி கோட்டம் கட்டுவதற்கு சமமாய் உள்ள ஒரு உயரமான இடத்தை தேர்வு செய்து உள்ளார்கள். இதற்கு அருகில் ஒரு இயற்கை சுனை உள்ளது.

(பிற்பகல் 1-00)

கண்ணகி வரலாற்றில் இந்த சுனையை பற்றி குறிப்பு உள்ளது. எனவே தேர்வு செய்யப்பட்ட இடம் சரியான இடம் ஆகும். இந்த கண்ணகி கோட்டத்தில் பளிங்கு கற்களால் ஒரு மண்டபம் கட்டி அதில் கண்ணகி வரலாறு இடம் பெறும் வண்ணம் சித்திரங்கள் தீட்டவேண்டும். இந்த மண்டபத்தைச் சுற்றி ஒரு மினி ஸ்சு பூங்கா ஆகியவற்றை ஏற்படுத்தினால் கண்ணகி கோட்டத்தை காண வருபவர்களுக்கு சிறந்த சுற்றுலா மையம் ஆகும். மேலும் சுற்றுலா பயணிகளை கவரும் வண்ணம், கீழே அடிவாரத்தில் இருந்து மேலே கோவிலுக்குச் செல்ல கேபிள் கார் அமைக்க வேண்டும் என்றும் கீழே இருந்து மேலே உள்ள கோயிலுக்குச் செல்லும் ஓடை பாதையில் ஒரு நுழைவு வாயிலை அமைத்து அதற்கு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் நுழைவு வாயில் என்றும் பெயரிட வேண்டும் என்றும் மாண்புமிகு சுற்றுலாத் துறை அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலே கண்ணகி கோவில் மிகவும் பாழடைந்த நிலையில் உள்ளது. எனவே கண்ணகி தெய்வத்திற்கு ஒரு புதிய சிலை அமைக்க வேண்டும்.

[திரு. சி. சுப்புராயர்] [1987 ஏப்ரல் 30

கோவிலுக்கு அருகில் ஒரு இயற்கை நீர் ஊற்று உள்ளது. இப்போதும் இந்த வெயில் காலத்திலும் அதில் தண்ணீர் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த இடத்தை சுத்தம் செய்து இயற்கை நீர் ஊற்றை பராமரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் பொன் ஏடுகளில் பொறிக்கப்படும் நினைவுச் சின்னமாக விளங்கும் வகையில் இந்த கண்ணகி கோட்டத்தை அமைக்க வேண்டும், அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று மாண்புமிகு சுற்றுலாத்துறை அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன். தற்போது கோடை வாசஸ்தலம் மதுரை மாவட்டத்தில் இல்லை. எனது தொகுதியில் உள்ள மேகமலை என்று அழைக்கப்படுகின்ற ஹைவேவ்ஸ் பகுதியை சுற்றுலா மையமாக அறிவிக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சுருளி நீர் வீழ்ச்சி என்னுடைய தொகுதியில்தான் உள்ளது. இது சிறந்த சுற்றுலா மையம் ஆகும். தமிழ்நாட்டில் உள்ள சுற்றுலா வளர்ச்சி கழகத்தின் மூலம் ஒரு உணவு விடுதியும், தங்கும் விடுதியும் அங்கே கட்டித் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனது பகுதியில் ஏராளமான மரங்கள் திருடப்படுகின்றன. வனத் துறை அதிகாரிகள் தகுந்த நடவடிக்கை சரியாக எடுப்பது இல்லை. மிகவும் மன வருத்தத்தோடு ஒரு சம்பவத்தை மாண்புமிகு அமைச்சரின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்பு கிறேன். கடந்த மாதம் நடந்த மதுரை மாவட்ட வளர்ச்சி மன்ற கூட்டத்தில் ஊராட்சி ஒன்றிய தலைவர் ஒருவர் வனத்துறை அதிகாரியை பார்த்து, மரம் திருடுபவர்கள் யார் என்று அவர் களுக்கு தெரியும் என்றும் இந்த வனத் துறை அதிகாரியின் உதவி யுடன் தான் மரம் வெட்டப்படுகிறது என்றும் மாவட்ட வனத் துறை அதிகாரி ஒருவர் உங்கள் உறவினர் தான் இந்த மரத்தை வெட்டுகிறார் என்றும் குற்றச்சாட்டை ஒத்துக்கொண்டு, அந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் முன்னிலையிலேயே பதில் கூறியிருக் கிறார். மாவட்ட வன அதிகாரிக்கு யார் யார் மரம் திருடு கிறார்கள் என்று தெரிந்தும் அவர் இதுவரை சரியாக நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. இந்த மாவட்ட வளர்ச்சி மன்ற கூட்டத்திற்கு பின்பும் சரியான நடவடிக்கை எடுத்ததாக தெரியவில்லை. எனவே

மாண்புமிகு வனத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இதை மனதில் கொண்டு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மேகமலைப் பகுதியில் வன விலங்கு சரணாலயம் அமைக்கப்படுவதாக 1985-86 ஆம் ஆண்டு மானிய கோரிக்கையில் கூறப்பட்டு இருந்தது. ஆனால் இதுவரை அந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. இந்த ஹைவேஸ் பகுதி தேக்கடி வன விலங்கு சரணாலய பகுதிக்கு மறு பக்கத்தில் இருக்கிறது. தேக்கடியில் இருக்கக்கூடிய வன விலங்குகள் அடிக்கடி இந்த பகுதிக்கு வந்து விடுகின்றன. அதனால் அங்கே இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு பல ஆபத்துகள் ஏற்படுகின்றன. கடந்த 20 தினங்களுக்கு முன்பாக நான் அந்தப் பகுதிக்கு சென்று இருந்தேன். இரவு நேரங்களில் ஒரு சிறுத்தையை நானே நேரில் கண்ணால் பார்த்தேன். பல யானைகள் இரவு நேரங்களில் அந்த தொழிலாளி வீட்டுக்கு முன்னால் வந்து விடுகின்றன. இதை தவிர்க்கும் வண்ணம் அங்கே ஒரு வன விலங்கு சரணாலயம் ஏற்படுத்தினால் அங்கு இருக்கும் வன விலங்குகளை கட்டுப்படுத்தி ஒரு நிலைக்கு கொண்டு வர முடியும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

*திரு. இரா. சண்முகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வனத்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள மானியங்களை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களை கூற விழைகிறேன்.

தமிழகத்தில் இருக்கிற திருக்கோவில்கள் எல்லாம் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொறுப்பு ஏற்றதற்கு பின்பு புனிதம் அடைந்து இருக்கிறது என்ற நிகழ்ச்சியை தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற அத்தனை மக்களும் நன்கு அறிவார்கள். அந்த நிலையில் சிறப்பாக நடந்து கொண்டு இருந்தாலும் அந்த நிர்வாகம் செம்மைப்பட நடக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் அந்த அறநிலையத் துறையை விரிவு செய்வதற்கு பாவலாக அதிகாரங்களை கொடுக்க வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு கமிஷனர், சாயின்ட் கமிஷனர், டெபுட்டி கமிஷனர், உதவி ஆணையாளர் போன்ற

பதவிகளை உண்டாக்கி அந்த அதிகாரங்களை பரவலாக ஆக்குவதற்கு அந்தத் துறையை விரிவு செய்து இருக்கிறார்கள் என்று இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அந்த நிலையில் திருத்தணி திருக்கோவிலுக்கு தக்காராக ஏறக்குறைய 4 ஆண்டு காலமாக பொறுப்பில் இருக்கிறேன். இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பிலே இந்தத் திருத்தணித் திருக்கோயிலுக்கு 'ஷாப்பிங் காம்ப்ளக்ஸ்' கட்டுவதாக இந்தக் குறிப்பிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த 'ஷாப்பிங் காம்ப்ளக்ஸை' நான் பொறுப்பேற்பதற்கு முன்னாலே அறநிலையத்துறையில் அங்கே அறங்காவலர் போடப்பட்டு, அந்த நேரத்திலே அதை நிர்வாகத்திற்குக் கொண்டுவந்து, அதற்குண்டான ஆயத்தங்களைச் செய்தார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் நினைவுகூறி, அப்படி அந்த ஷாப்பிங் காம்ப்ளக்ஸ் 5, 6 ஆண்டுகாலமாக, இன்னும் நிறைவேற்றப்படாமல் இருப்பதற்குக் காரணம்—முறையாக அந்த டி.சி. பதவி இருக்கின்ற கோயில்களில் இருக்கின்ற பொறியாளர்கள் ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து வந்தவர்கள். ஆகவே தான் முறையான கட்டிடங்களுக்கு உண்டான மதிப்பீடுகளைப் போடுவதற்கு அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. ஆகவே அந்த நிலையைப் போக்கி, அதன் காரணமாக ஒவ்வொன்றாகக் குறை கூறி, அதற்குப் பின்னாலே தலைமை அலுவலகத்திற்கு வருவதும், அங்கேயிருந்து குறிப்புகளைக் கேட்பதுமாக திரும்பவும் அந்தக் கோப்புகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அந்த வகையிலேதான், இன்று குறிப்பிலே கூட, அந்த 'ஷாப்பிங் காம்ப்ளக்ஸ்' ஒன்று திருத்தணித் திருக்கோவிலில் கட்டப்படுகிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். ஏறக்குறைய 4, 5 ஆண்டுகளாக அந்தத் திருக்கோவிலில் எந்தவிதமான வளர்ச்சியும் இல்லாமல் இருப்பதற்குக் காரணம், முறையான பொறியாளர்கள் அங்கேயில்லை என்று தான் சொல்லவேண்டும். அதற்கு நாம் அந்த ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து வந்தவர்களை எடுத்துவிட்டு, முறையாக, பொதுப் பணித்துறையிலிருந்து வருகின்றவர்களையாவது வைத்துக் கொண்டு அந்தப் பணிகளை ஆற்றுவதற்கு முன்வரவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அப்படியில்லை என்று சொன்னால், நிச்சயமாக நாமே நம்முடைய துறைகளிலே எப்படி டி.சி. துணை ஆணையாளர் அந்தஸ்திலே இருக்கின்ற கோயில்களில் நாமே ஒரு

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. இரா. சண்முகம்]

உதவிக் கோட்டப் பொறியாளரை வைத்துக்கொண்டு, அவருக்கு உறுதுணையாக ஏ.ஈ., ஏ.டீ. போன்றவர்களை வைத்துக் கொண்டு, மதிப்பீடுகளையெல்லாம் அங்கேயே தயார் செய்து, அதை நிறைவேற்றுவதற்கான வாய்ப்பை உருவாக்கினால் கூட, அதற்கு நிதிநிலை வசதியாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், அந்த உதவிக் கோட்டப் பொறியாளரை, அந்தக் கோவிலிலேயிருந்து மற்ற டி.சி. கோவில்களுக்கு மாற்றுவதற்கான வாய்ப்பை உருவாக் கலாம். காரணம், கோவில்களுக்கு வருகின்ற பொறியாளர்கள் எல்லாம் ஒன்றும் தெரியாமல் இருப்பவர்களாக, ஹைவேஸ் சர்வீசிலிருந்து அனுப்பிவிடுகிறார்கள். அங்கே வந்து அவர் களுக்கு பணியாற்ற விருப்பமில்லை. பணியாற்றுவதற்கு விருப்பம் இல்லையென்று சொன்னாலும், அதிலே வந்து சேர்ந்து விட்டு, அதிலிருந்து மீண்டும் வெளியே போவதற்கான 'டிரான்ஸ்பர்' வாங்குவதற்கான முயற்சியிலே ஈடுபடுகிறார்களே யொழிய, அந்தத் திருக்கோயில்களில் இருக்கின்ற பணிகளை முடிக்கவேண்டும். நம்முடைய காலத்திலே இவைகளையெல்லாம் செய்துதரவேண்டும், அங்கே வருகின்ற யாத்திரிகர்களுக்கு, பக்தர் களுக்கு என்னென்ன தேவையோ, அவைகளை எல்லாம் செய்து தரவேண்டும் என்ற எண்ணம் இல்லாதிருக்கின்ற காரணத்தால், திருக்கோவில்களில் உதவிக் கோட்டப் பொறியாளர் நிலையில், அந்த அந்தஸ்திலுள்ள பொறியாளர்களை வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படி வைப்பார்களே யானால், திருத்தணியிலே நாம் 3 கல்யாணமண்டபங்களைக் கட்டவேண்டுமென்று எழுதி அனுப்பியிருக்கிறோம். அதற்கு உண்டான எல்லா குறிப்புகளும் எழுதி அனுப்பி, இது நாள் வரையிலும், எந்தவிதமான வாய்ப்பும் இல்லாமல் இருக்கிறது.

அந்த ஷாப்பிங் காம்ப்ளக்ஸ் ஏறக்குறைய ரூ. 42. இலட்சத்திலே மதிப்பீடு செய்திருக்கிறோம். இருந்தாலும் அந்த ஷாப்பிங் காம்ப்ளக்ஸ் 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே நிறைவேற்றப்பட்டிருக் குமானால், அதே மதிப்பீட்டில் செய்திருக்கமுடியும். 5 ஆண்டு களுக்குப் பிறகு, இப்போது விலைவாசி ஏறியிருக்கின்ற காரண மாக, அதிலே ரூ. 2, 3 இலட்சம் நமக்கு நஷ்டம் ஏற்படுவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிற காரணத்தால் இதுபோன்ற நஷ்டம் ஏற்படாத

[திரு. இரா. சண்முகம்] [1987 ஏப்ரல் 30

வகையில், சிறந்த பொறியாளர்களை வைத்து, நாமே வெகு சீக்கிரத்தில் அதை நிறைவேற்றுவதற்கான வாய்ப்பை உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், திருக்கோயிலில் இருக்கின்ற சொத்துக்களைப் பராமரிப்பதிலே, நிலங்களாக இருந்தாலும், அல்லது கட்டிடங்களாக இருந்தாலும், அல்லது வீடுகளாக இருந்தாலும், அவைகளை, நாம் வாடகைக்கு விடுவதிலே நிறைய சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அந்தத் திருக்கோவிலிலே இருக்கின்ற துணை ஆணையாளர், அல்லது உதவி ஆணையாளர், யாராக இருந்தாலும், நேரடியாக அவர்கள் மீது நாம் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுப்பதற்கான வாய்ப்பில்லாமல் இருக்கிறது. அப்படி அந்த வாய்ப்பு இல்லாமல் இருப்பதற்குக் காரணம், சட்டத்திலே நெளிவு, சுளிவு இருக்கின்ற காரணத்தால் நாம் நேரடியாக அவர்களிடத்திலே போய், எதையும் ஜப்தி செய்யவோ, அல்லது அவர்களிடத்திலே இருக்கின்ற பாத்திரங்கள், பண்டங்கள், அல்லது பொருட்களை எடுப்பதற்கான அதிகாரம் இல்லாத காரணத்தாலே நாம் எதையும் செய்ய முடியவில்லை. ஆனால் அந்தப் பஞ்சாயத்து அல்லது முனிசிபாலிட்டியில் வரி வசூல் ஆகவில்லை என்று சொன்னால், அந்த அதிகாரிகள் நேரடியாக அவர்களது அதிகாரத்தைப் பயன் படுத்துகிறார்கள். போய் நேரடியாக அவர்களிடத்திலே இருக்கின்ற பொருள்களை, எடுத்து ஜப்தி செய்வதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அதுபோன்ற சட்டங்களை, இந்தத் திருக்கோயில்களுக்குக் கொண்டு வருவோமானால், நம்முடைய திருக்கோயில்களுக்குச் சொந்தமான சொத்துக்களைப் பாதுகாப்பதற்கு வழியாக இருக்குமென்று சொல்லி, அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை உருவாக்கித்தரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், கிராமப் பகுதிகளில் இருக்கின்ற கோவில்களில் அவற்றுக்குச் சொந்தமான சொத்துக்கள் அங்கே நிறைய இருக்கின்றன. தர்மகர்த்தாக்களை நியமனம் செய்கிறோம். நியமனம் செய்து, மூன்று ஆண்டுகள் ஆனதற்குப் பிறகு, மறுபடியும் வேறு ஒரு தர்மகர்த்தாவை அங்கே போடுவோமானால் அவர்கள், இவர்களிடமிருந்து சார்ஜ் அஸ்யூம் பண்ணமுடியாமல் இருக்கிறது. காரணம், அவர்கள் நேரடியாகக் கோர்ட்டிற்குப்

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. இரா. சண்முகம்]

போய்விடுகிறார்கள். அந்தச் சொத்துக்களை திரும்ப அவர்களுக்குக் கொடுக்க வாய்ப்பில்லாமல், அந்த சார்ஜை எடுப்பதற்கு முடியாமல், ஓராண்டு, 2 ஆண்டுகள், ஏன் 3 ஆண்டுகளே கூட, அந்த சார்ஜ் அஸ்யூம் பண்ணாமல் போய்விடுகிறார்கள். அதற்காக

(பிற்பகல் 1-10)

அந்தச் சட்டத்தில் 3 ஆண்டுக்காலங்கள் என்று போட்டால் அந்த தேதி முடிந்தவுடனே அவர்களுக்கு அந்தப் பதவி காலாவதியாகிவிட்டது என்று அந்தச் சட்டத்தில் இடம் இருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லை என்று சொன்னால் புகார் கொடுத்து காவல்துறை அதிகாரிகள் மூலமாக நடவடிக்கை எடுத்து அந்த சார்ஜ்ஜை நாம் எடுத்துக்கொள்கிற அளவுக்கு சட்டத்தை திருத்தவில்லையென்றால் இந்த நிர்வாகம் இப்போது இருப்பது போலே மீண்டும் நிரந்தரமாக இருப்பதற்கான வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மற்றொன்றையும் நான் சொல்வதற்கு கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். திருக்கோயிலிலே கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு யாரும் வருவதில்லை. அப்படி அவர்கள் வருவதென்றால் அந்த கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கான வாய்ப்பை பெறுகின்றபோது முதலிலேயே டெப்பாசிட் செய்கிறார்கள். டெப்பாசிட் செய்துவிட்டு அவர்கள் பணியைச் செய்கின்றபோது அந்தப் பணியிலே படிப்படியாக எவ்வளவு வேலை ஆகின்றதோ அதற்கான பில்லை வாங்கும்போது அவர்களுக்கு ஈ.எம்.டி. பிடித்தம் செய்கிறார்கள். ஈ.எம்.டி. பிடித்தம் செய்துவிட்டு. அவர்கள் பணி முழுமை அடைந்தவுடனே கம்ப்ளீஷன் ரிப்போர்ட் என்று கொடுத்த பிறகுதான் அந்த டெப்பாசிட், ஒவ்வொரு பில்லிலும் போடப்படுகின்ற ஈ.எம்.டி. போன்றவைகளை திருப்பித்தரவேண்டும். இது எத்தனை காலம் ஆகின்றதென்றால் குறைந்தது 3, 4 ஆண்டுக்காலம் ஆகிறது. இப்படிப்பட்ட குறை இருப்பதால் கோயில்களுக்கு எந்த வேலை செய்வதாக இருந்தாலும் காண்ட்ராக்ட்காரர்கள் ஒப்பந்தக்காரர்கள் வருவதில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலையைப் போக்கி, பி.டபிள்யூ.டி. டைவோல்சில் இருக்கின்ற சட்டதிட்டங்கள் இந்த திருக்கோவிலிலே இருப்பவர்கள் பெறுவதற்குண்டான வாய்ப்பை உருவாக்கிக்கரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி யடிக்கப்பெற்றது).

அடுத்து திருத்தணியில் அதிகமாக சுற்றுலாப்பயணிகள் வருவதால் திருத்தணியை சுற்றுலாமையமாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திருத்தணியில் தேவஸ்தானம் மூலமாக நிதிநிலைமை நல்ல முறையில் இருப்பதால் பொறியியல் கல்லூரி,

[1987 ஏப்ரல் 30 [திரு. இரா. சண்முகம்]

பாலிடெக்னிக் போன்றவற்றை அமைப்பதற்கான வாய்ப்பை உருவாக்கித்தர வேண்டும். அதோடுமட்டுமல்லாமல் கடைசியாக வனத்துறையில் ஒன்றை மட்டும் சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன். வனத்துறை சிறப்பாக பணியாற்றுகிறது. இந்த நிலையிலே, சமூகநலக்காடுகளை கிராமப்பகுதியிலே ஊராட்சி மன்றங்கள் மூலமாக வைக்கிறார்கள். அங்கே வைக்கின்றபோது 3 மாத கன்றுகளை வைக்கிறார்கள். அதற்கு செலவு 600 என்று எழுதுகிறார்கள். ஆனால் வனத்துறையிலே வைப்பது 3 ஆண்டுக் கன்றுகள் என்று வைத்து அதற்கு 300 ரூபாய் செலவு என்று நிர்ணயம் செய்கிறார்கள். 3 ஆண்டுக்காலமாகிவிட்ட காரணத்தினால் அந்தக் கன்றுகள் முதிர்ச்சி அடைந்திருப்பதால், மழைக் காலங்களில் வைத்தால் வைத்தவுடனே அது பச்சை கட்டி, மரமாக வளர்க்கின்ற வாய்ப்பு இருக்கிறது. மூன்று மாத கன்றுகளை கொடுத்துவிட்டு அதற்கு செலவு 600 ரூபாய் என்று எழுதினால், அந்த கன்றுகள் 3 மாதமாக இருப்பதால் உலர்ந்துபோய் விடுகிறது. ஆகவே அரசாங்கத்தின் மூலமாக செலவு செய்கின்றபோது சமூகநலக் காடுகளை வளர்க்கவேண்டும் என்ற உயர்ந்த நோக்கத்திற்கு பாதகமாக அது அமையும் என்பதால் 3 ஆண்டுக் கன்றுகளை நட்டு அதை வனத்துறை இலாக்காவே மேற்கொண்டு நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பை உருவாக்கித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. உச்சி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய சுற்றுலாத்துறை, வனத்துறை முதலிய மானிய கோரிக்கைகளின்

மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகின்றேன். நீலகிரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் கிட்டத்தட்ட தமிழகத்திலே எங்கும் இல்லாத அளவிற்கு 58.84 விழுக்காடு அளவிற்கு அதிக காடுகளைக் கொண்டது. அந்த மாவட்டத்தில் காடுகளை பேணிக் காப்பதில் அரசும் நம்முடைய அதிகாரிகளும் மிகத் ஆங்காங்கு சில சமூக விரோதிகள் அந்த வனங்களை அழித்து விடுகிறார்கள். அப்படி அழிக்கக்கூடிய அந்த சமூக விரோதிகளை

தீவிரமாக முயற்சிகளைச் செய்துகொண்டிருந்தாலும் கூட

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. கே. உச்சி]

எப்படியாவது தீவிரமாக பரிசீலனை செய்து குண்டர் சட்டத்தை பயன்படுத்தியாவது அவர்களை கைது செய்ய வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் நீலகிரி மாவட்டத்தில் தனியார்கள் ஒரு ஏக்கரிலிருந்து 5 ஏக்கர் வரை தோட்டங்களை வளர்த்து அங்கே மரங்களை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகள் 10 மரங்களை தங்களுடைய தேவைக்கு வெட்ட வேண்டும் என்றாலும் கூட அவர்கள் 20 மரங்களை பயிரிட்ட பிறகுதான் வெட்ட வேண்டும். இப்படி 10 மரங்களை வெட்டுவதற்கு அனுமதி பெறுவதில் சில சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. கட்டிங் பெர்மிட் வழங்குவதில் நீங்கள் தாராளமாக இருக்க வேண்டும். கற்பூர மரத்தை பொறுத்தவரையில் 10 ஆண்டுகளுக்கு பிறகு வெட்டலாம். மற்ற சில்வர் ஓக் மரங்களை 5 ஆண்டுகளுக்கு பிறகு வெட்டலாம். சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் தங்கள் குடும்பத் தேவைக்கு வெட்டுகிறார்கள். அவர்களுக்கு சற்று வேகமாக அனுமதி அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி அந்த அனுமதி கிடைக்கவில்லை என்றால் தான் இந்த சமூகவிரோதிகள் தவறான முறையில் அனுமதி இல்லாமலேயே வெட்டுகிறார்கள். அப்படி வெட்டும்போது அந்த விவசாயிகளுக்கு மரங்களுக்குச் சேரவேண்டிய முழுத் தொகையும் போய் சேருவதில்லை. ஆகவே அவர்களுக்கு அனுமதி வேகமாக கிடைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து சுற்றுலாத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், நீலகிரி மாவட்டம் பல வகைகளில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. ஆனால் அங்கே தொட்டபெட்டாவிலிருந்து 'ரோப் வே' என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு கம்பிப் பாதை அமைக்கவேண்டும் என்று நீண்ட நாட்களாகச் சொல்லியும், அது ஏதோ ஒரு காரணத்தால் நடைபெறாமல் இருக்கிறது. அதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும் என்று கோருவதோடு, அங்கே நீலகிரி மாவட்டத்தில் ஒரு டி.வி. ஸ்டேஷன்—அங்கு கொடைக்கானலில் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய டி. வி. ஸ்டேஷனால் உதகையிலே இருக்கின்ற மக்கள் பலன் பெறமுடியவில்லை—ஆகவே, அங்கு டி.வி. ஸ்டேஷன் அமைக்க வேண்டும்.

அதே நேரத்தில், ஊட்டி லேக். அந்த ஏரியில்—ஏராளமான உல்லாசப் பயணிகள் வருகிறார்கள். அங்கே அழகு மிக்க தொங்கும் பாலம் ஒன்று அமைக்கப்படவேண்டும் என்றும், ஒரு மிதக்கும் படகு ஒன்றை ஏற்படுத்தி அதில் இனிய பலகாரங்கள் விற்கப்படவேண்டும் என்று புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதனுடைய ஃபைலில் எழுதியிருந்தும்கூட, அது இன்னும் செய்யப்படவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் தனிக் கவனம் செலுத்தி அதைச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

அதே நேரத்தில் நீலகிரி மாவட்டத்தில்தான் உயிர்காக்கும் மருந்து என்று சொல்லக்கூடிய—அந்த 'சின்கோனா' டிபார்ட் மென்ட் நீலகிரி மாவட்டத்திலும், கோவை மாவட்டத்தின் பகுதி களிலும் உள்ளது. மலேரியா நோயைத் தடுத்து உயிர்காக்கப் பயன்படுத்தப்படும் குனைன் சல்பேட் மருந்தையும், மற்றும் நறுமணத் தைலங்களையும் தயாரிக்கக்கூடிய ஒரு ஸ்தாபனம் நீலகிரியில் இருக்கிறது. அதில் கிட்டத்தட்ட 1911 நிரந்தரத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். 343 பேர் தற்காலிகத் தொழி லாளர்கள், நீண்ட நாட்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த 343 தற்காலிகத் தொழிலாளர்களை நீங்கள் நிரந்தரமாக்க வேண்டும். நாங்கள் அங்கே பல நேரங்களில் கேட்கும்போது அங்கே அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள்—'அந்த சின்கோனா தொழில் இலாபமாக இல்லை. அதனால் அவர்களை நிரந்தர மாக்க முடியவில்லை' என்று சொல்கிறார்கள். அதை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன்.

ஏழைகள் அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள் ஏறத்தாழ 80 விழுக்காடு உள்ளவர்கள் ஆதி திராவிட இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்களுடைய வாழ்வை வளமாக்க அவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், அங்கு சின்கோனா தொழிலில் இலாபம் இல்லையென்றாலும்கூட, ஏராளமான மலைப் பகுதிகள் அங்கே இருப்பதால், அங்கே தேயிலையை வளர்க்கவேண்டும். அங்கு தேயிலையை வளர்த்தால் இலாபமாக இருக்கும் என்ற கோரிக் கையை அமைச்சர் அவர்களிடம் அங்கே நடந்த ஒரு மாநாட்

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. கே. உச்சி]

டிலே விடுத்து இருக்கிறார்கள். அந்தத் துறையின் மாநாடு நடக்கும்போது—தேயிலைப் பயிரிடுவது பற்றிய கோப்புகள் வேகமாக நகரவில்லை என்று தொழிலாளர்கள் மத்தியிலே ஒரு வேதனை இருக்கிறது. அதை உடனடியாகத் தீர்க்கவேண்டும் என்று சொல்லி, அங்கே உள்ள ஏழை எளிய ஆதிவாசிகளுக்கு சில பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன.

உதாரணமாக, கூடலூர் பகுதியிலே 'தொரப்பள்ளி' என்ற பகுதி—காட்டுப் பகுதி—அதிலே ஆதிவாசிகளுக்கு நம்முடைய வனத்துறையின் சார்பாக ஒரு பள்ளி நடக்கிறது. அந்தப் பள்ளி உயர்நிலைப்பள்ளி ஆக்கப்படவேண்டும் என்ற கோரிக்கை நீண்ட நாட்களாக இருக்கிறது. அங்கே படிக்கக்கூடியவர்களில் முழுமை யாக 80 விழுக்காடு அளவுக்கு ஆதி திராவிட மக்கள் படிக்கிறார் கள். மலைவாழ் மக்கள் படிக்கிறார்கள். அந்தப் பள்ளியை உயர்த்தித் தரவேண்டுமென்றுகேட்டு, நீலகிரி மாவட்டத்தில், உல்லாசப் பயணிகள் தமிழகத்திலே மிகவும் குவிந்து கொண்டு வரக்கூடிய நேரத்தில் அதிகமான அளவுக்கு விளம்பரம் செய்து, வடநாட்டுப் பகுதியிலேயும் நீலகிரி மாவட்டத்தைப் பற்றி விளம்பரம் செய்யவேண்டும் என்று கோரி, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. ஏ. தங்கராசு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு செய்தி, சுற்றுலாத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த, எண்கள் 12, 25, 47, 56 ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று, என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற பிறகு, இந்த காட்டு வளமும், அறநிலையத் துறையும் சீரோடும், சிறப்போடும் செயல்பட்டு வருகிறது என்பதைக் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதேபோல் தான் ஆலயப் பணியாளர்கள் அகவிலைப் படியும், ஊதியமும் உயர்த்தி வழங்கியிருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே, ஆலயத்தி னுடைய களவுகளைத் தடுப்பதற்காக காவல்துறையைக் கொண்டும் பயிற்சி வகுப்பு நடத்தி வருகிற பாங்குகளைப்

[திரு. ஏ. தங்கராசு] [1987 ஏப்ரல் 30

பார்க்கிறபோது நான், இந்த ஆலயங்களின் மீது எவ்வளவு அக்கறையோடு செயல்படுகிறார்கள் என்பதை எண்ணி மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

அதேபோல்தான் கிராமப்புறங்களிலே இருக்கின்ற ஆலயச் சிலைகளைக் கண்டுபிடிப்பதற்கான ஆய்வுக் குழுவை, கமிட்டியை அமைப்பதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே ஆலய நிலங்களையும், மனைகளையும்—அந்த வருமானத்தை அதிகப்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பை இத்துறையினர் ஏற்பாடுசெய்து இருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 1-20)

அதைப் போலவே வசதிபடைத்தவர்கள் எல்லாம் அறநிலையங்களுக்குச் சொந்தமான இடங்களை 99 ஆண்டு குத்தகை என்ற வகையில் தங்களுடைய வசத்தில் எடுத்துக் கொண்டு அதிலே பல்வேறு கட்டிடங்களைக் கட்டி வாடகை வசூல் செய்கிறார்கள். அந்த வாடகை தனியார் வசத்திற்குப் போகிறது, ஆலயத்திற்கு வரவில்லை. இப்படி 99 வருஷ குத்தகை என்கிற வகையில் பல்வேறு ஆலயங்களின் சொத்துக்கள் இன்றைய தினம் தனியாரால் அனுபவித்து வரப்படுகின்றன. அவைகளை எல்லாம் கைப்பற்றி காப்பாற்றுவதற்கான முறையில் விரைவில் அதற்குச் சட்டம் கொண்டு வந்து அந்த இடங்களைக் கைப்பற்ற வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்து பெரிய ஆலயங்களில் எல்லாம் திருப்பணி செய்யவும் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு 26 ஆலயங்கள் இதன் மூலம் பயன்பெற்றிருக்கின்றன. அதற்காக ரூ. 35 லட்சம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு 83 ஆலயங்களில் திருப்பணிக்காக என்று ரூ. 45 லட்சம் செலவழிக்கப்பட இருக்கிறது அதைப் போலவே பெரிய ஆலயங்களையும் செப்பனிடுகிற பணி நடந்து வருகிறது. அந்த வகையில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் இராஜராஜன் கோயில் ஆலயப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு அந்த ஆலயம் புதுப்பிக்க இருக்கிறார்கள் என்று அறிகிறேன். இந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒன்றைக் கேட்க விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. ஏ. தங்கராசு]

தஞ்சையில் உள்ள இராசராச சோழனுடைய சிலை களவு போய் விட்டது என்று சொன்னார்கள். அந்த இராசராச சோழன் சிலை தொன்மை வாய்ந்த சிலை. அந்தச் சிலை எப்படிக் களவு போனது? யாரால், யார் மூலமாக, களவு போனது? அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்கிற விவரங்களை யெல்லாம் நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து ஆதி திராவிட மற்றும் பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களின் திருமணத்திற்காக அளிக்கப்படும் தொகை ஆயிரம் ரூபாய் அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க் கிறபோது நான் பெருமைப்படுகிறேன். அதைப் போலவே தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய ஆலயங்களைப் பராமரிக்க ஒரு நல்ல செயல் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருப் பதையும் பாராட்ட விரும்புகிறேன்.

மேலும் கோயில்களில் ஒரு கால பூசை கூட நடக்காமல் இருந் தால் அத்தகைய ஆலயங்களுக்கு நமது ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு அரசின் உதவி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு ஆல்யத்திற்கு ரூ. 5,000 வீதம் 1985 ஆம் ஆண்டு 32 ஆலயங்களுக்கு நிதி உதவி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு 1986 ஆம் ஆண்டு 1300 ஆலயங்களுக்கு ரூ. 115 லட்சம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் 150 கிராமத்தில் உள்ள மக்கள் பயன் அடைந்திருக் கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

அடுத்து ஆலயங்கள் மூலமாக அன்பு இல்லங்களை நடத்து கிறார்கள். ஏழை எளிய மக்கள் இதன் காரணமாகப் பயன் அடைகிறார்கள். ஆகவே அந்த வகையில் கிராமப்புறப் பகுதி களில் ஆலயங்களுக்குச் சொந்தமான, ஆனால் ஆலயங்களுக்குத் தேவையில்லாமல் இருக்கிற இடங்களை அங்குள்ள கிராமப் பொதுமக்களின் காரியங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதாவது பள்ளிக்கூடம் கட்டுதல், மருத்துவ மனை அமைத்தல், பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்குதல் போன்ற காரியங்களுக்கு அத்தகைய ஆலயங்களுக்குச் சொந்தமான ஆனால் தேவைப்படாத இடங்களைத் தருவதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது)

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியில் முத்துமாரியம்மன் கோயில் ஒன்று இருக்கிறது. அதனுடைய இடம்—அதற்குச் சொந்தமான இடம்—தனியார் அனுபோகத்தில் இருந்து வருகிறது. ஆலயத்தைச் சார்ந்தவர்கள் அதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தும்கூட இதுவரை தனியார் அந்த இடத்தை விட்டு வெளியேற்றப்படவில்லை. எனவே உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து அந்த இடத்திலிருந்து அவரைக் காலி செய்ய வேண்டுமென்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும் வடலூரில் உள்ள சத்திய ஞான சபைக்கு விரைவில் அறங்காவலர் குழுவை நியமிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் வடலூரை ஒரு சுற்றுலா மையமாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தந்தை பெரியார் அவர்கள் மற்றும் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பிறந்த நாளை புரட்சித் தலைவர் அரசாங்கம், அரசாங்க விழாவாகவே கொண்டாடி வருகிறது. அந்த வகையில் 5—10—1923 ஆம் ஆண்டிலே வள்ளலார் அவர்கள் பிறந்திருக்கிறார்கள். அவருடைய பிறந்த நாள் விழாவையும் அரசே கொண்டாட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 164 ஆம் ஆண்டு முடிவடைந்து 165 ஆம் ஆண்டு பிறந்த விழா 5—10—1987-ல் வருகிறது. அன்றைய தினம் அந்தப் பிறந்த தின விழாவை அரசாங்கம் மூலமாகக் கொண்டாட வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தி இந்த வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. எச். ஜி. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சுற்றுலாத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள மானிய கோரிக்கைகள் 12, 25, 45, 47, 56 ஆகியவற்றை ஆதரித்து இங்கே பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த துணை சபாநாயகர் அவர்களுக்கு முதலில் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் 1977 ஆம் ஆண்டு ஆட்சிக்கு வந்த பிறகுதான் வனத்துறையைப் பொறுத்த வரையில் இதற்கு முன்பிருந்த அமைச்சர் அண்ணன் ஆர்.எம்.வி. அவர்களிடம் இருந்த நேரத்திலேயும் சரி அதற்குப் பிறகு அமைச்சர் பொறுப்பை

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. எச். ஜி. ஆறுமுகம்]

ஏற்றுள்ள அண்ணன் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் வந்த பிறகும் சரி, காடுகள் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. 1982-ஆம் ஆண்டு காடுகளை அழிக்கக் கூடாது என்ற திட்டத்தை புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டு வந்தார்கள். 1982-ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு காடுகளை ஏலம் விடப்படுவது நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு, தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஏரி, குளங்கள் எங்கெங்கு இருக்கின்றனவோ அந்தப் பகுதியில் உள்ள ஏழை மக்களுக்கு விடுதலை கிடைக்க வேண்டும் என்று சமூக நலக் காடுகளை ஏற்படுத்தி தமிழகத்திலே இன்றைக்குச் சுமார் 80 இலட்சம் டன் என்ற அளவிற்கு உற்பத்தி செய்கின்ற அளவிற்கு வனத்துறை முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறது. இதனால் ஏழையெளிய மக்கள் ஏரிகள், குளங்களில் இருக்கின்ற சமூகநலக் காடுகளில் உள்ள கருவேல மரங்களை உபயோகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துக்கும் சமூக நலக் காடுகளில் இருந்து வரும் ஏலத் தொகையிலிருந்து பாதி தொகையை அரசு கொடுக்கிறது. அந்தப் பணத்தை அங்கேயுள்ள ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் நல்ல முறையிலே உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தர்மபுரி மாவட்டத்தில் கிருஷ்ணகிரிக்கு வரும்போது மேடையிலேயே எடுத்துக் கூறினார்கள். சுவீடன் நாட்டைச் சேர்ந்த அதிகாரி அங்கே வந்தார்கள். அங்கே அந்த மேடையில், பஞ்சாயத்துக்கு கொடுக்கப்படுகிற பணம், பள்ளிக் கூடம் கட்ட, ஆஸ்பத்திரி கட்ட உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்கள்கூட அறிவுரை சொன்னார்கள். புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகுதான் காடுகள் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு என்னுடைய பகுதியில், ஓசூர் பகுதியில் சுமார் ஐம்பதாயிரம் ரூபாய் பெறுமான சந்தனக் கட்டை பிடிக்கப்பட்டு நான்கைந்து பேர் அரஸ்ட் செய்திருப்பதாக பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்திருக்கிறது. தர்மபுரி மாவட்டத்திலேதான் சந்தன மரங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. வனத் துறையிலே இலட்சக்கணக்கான எக்கர் காடுகளை பாதுகாக்க ஃபாரஸ்ட் கார்ட், வாட்சர் சுமார் நான்கு பேர்களைத் தான் போட்டிருக்கிறார்கள். புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் அவர்களுக்கெல்லாம் துப்பாக்கி கொடுக்க வேண்டும் என்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் இன்னும் துப்பாக்கி அவர்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை. ஃபாரஸ்ட் கார்ட், வாட்சர்களுக்கெல்லாம் துப்பாக்கி கண்டிப்பாக கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

ஏனென்றால் காடுகளை முக்கியமாக பாதுகாப்பவர்கள் இந்த ஃபாரஸ்ட் கார்ட்களும், வாட்சர்களும்தான். ஃபாரஸ்ட்டர்களும், ரேன்ஜர்களும் ஏதோ ஒரு நாளைக்குத்தான் செல்வார்கள். ஆகவே இந்தக் காட்டை பாதுகாக்கக் கூடிய கார்ட், வாட்சர் களுக்கு புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் துப்பாக்கி கொடுத்து அங்கேயுள்ள வனங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சுற்றுலாத் துறையைப் பொறுத்த வரையில், என்னுடைய தொகுதியில் ஒகேனக்கல் சிறந்த சுற்றுலா தலமாக இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்களும், சுற்றுலாத் துறையின் இயக்குநர் அவர் களும் மற்றும் அதிகாரிகளும் ஒகேனக்கலுக்கு வந்தார்கள். அங்கே ஒரு தொங்குபாலம் கட்ட 10 இலட்சம் ரூபாய் சாங்ஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்னும் வேலை துவங்கப்பட வில்லை. உடனடியாக அந்த தொங்கு பாலம் கட்டும் வேலை துவங்கப்பட வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒகேனக்கல் சுற்றுலா தலமாக இருப்பதால் அங்கே பல வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டும். பஸ் நிலையம், பெண்கள் குளிப்பதற்காக தனி அறை ஆகியவற்றை கட்டித் தர வேண்டும்.

அடுத்து, தீர்த்தமலை சுற்றுலா தலமாக இருக்கிறது. 1979-இல் மாண்புமிகு சுற்றுலாத் துறை அமைச்சர் திரு. ஆர்.எம்.வீ. அவர்கள் ஒரு கிலோமீட்டர் அளவிற்கு மலையில் ஏறி தீர்த்த கிரீஸ்வரன் கோவிலைப் பார்த்தார்கள். அங்கே சுமார் ஒன்பது தீர்த்தங்கள் வருகின்றன. தமிழகத்திலே எங்கும் இல்லாத அளவிற்கு, எவ்வளவு வறட்சி ஏற்பட்டாலும் தீர்த்தம் அங்கே வருகிறது. அதை முன்னாள் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பார்த்தார்கள். சென்ற மாதம் கூட மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தீர்த்தமலைக்கு வருவதாகச் சொன்னார்கள். என்ன

(பிற்பகல் 1.30)

காரணத்தாலோ அமைச்சர் அவர்கள் அந்த நிகழ்ச்சியை ரத்து செய்து விட்டார்கள். ரத்து செய்யவில்லை என்றால், தீர்த்த மலையில் இருக்கும் தீர்த்தகிரீஸ்வரர் கோவிலை அவரும் பார்த்திருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருந்திருக்கும். எலகிரி

மலையில் பயணிகள் தங்க விடுதி கட்ட 2 லட்சம் ரூபாய்க்கு அரசு அனுமதி வழங்கியிருக்கிறது. அந்த வேலையையும் துவங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப் பெற்றது).

திரு. க. பரமலை: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு செய்தி அறநிலையத் துறை அமைச்சரவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்து சமய அறநிலையத் துறை மிக முக்கியமான துறை. இந்து சமய முன்னேற்றத்திற்கும், இந்து சமயக் கோட்பாடுகள் வளர்வதற்கும் துணையாக உள்ள இந்தத் துறை மிக முக்கியம் வாய்ந்தது. தமிழகத்தில் உள்ள மடங்களும், மடாதிபதிகளும் இந்தத் துறையின் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் பாடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சிவஞானம் அவர்கள் வருந்தத்தக்க நிகழ்ச்சியை இந்த மன்றத்திலே எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

இந்து சமுதாயத்தினுடைய வளர்ச்சிக்கும், பண்பாட்டை வளர்ப்பதற்கும், இந்து மதம் வளர்வதற்கும் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கும் மடாதிபதிகளில் சிலபேர், அந்தக் கொள்கைகள், கோர்பாடுகளுக்குப் பாடுபடுவதற்கு மாறாக இன்றைக்கு எப்படி சாதாரண நிகழ்ச்சிகளில் அவர்கள் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் சொன்னார்கள். குறிப்பாக தமிழகத்திலே ஹரிஜனங்கள் என்றால் அவர்களில் பெரும்பகுதி தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இந்து சமுதாயத்தில் இருக்கிறார்கள். பல்வேறு இடங்களிலே இன்றைக்கு புரையோடிப்போன ஜாதி உணர்வுகள் காரணமாக, ஜாதிச் சண்டைகள் நடைபெறுகின்றன. இதன் காரணமாக மத மாற்றமும் நடக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். எனவே இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளிலே கவனம் செலுத்தி, அப்படிப்பட்ட சச்சரவுகள் நடக்காமல் பாதுகாத்து, இந்து மத சமய வளர்ச்சிக்கு, இந்து மதக் கோட்பாடுகள் வளரப் பாடுபடுவதற்கு பதிலாக சில

குறிப்பிட்ட மடாதிபதிகள் என்னென்ன வேலைகள் செய்கிறார்கள், எப்படி தவறான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சிவஞானம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

இதுகுறித்து ஒன்றை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்: 1960-ஆம் ஆண்டு மத்திய அரசு நியமித்த சி. பி. இராமசாமி ஐயர் தலைமையிலான குழு மிக அருமையான கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறது. அதை இந்த மன்றத்தில் சொல்வது இந்த நாட்டுக்குப் பலனளிக்கும் என்பதால் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். "Moral and spiritual qualifications are of course of special importance. The head of the Institution must be a man of unquestionable moral character and religious temperament, with implicit faith in the ideals and modes of discipline and the practices for which the institution stands and should be capable of giving instruction to the people in regard to these matters" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அதோடு,

"In the case of bigger mutts, the heads should be conversant not only with the particular system of philosophy of the mutts of which they are the heads but they should also be conversant with other systems of philosophy"
என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பின்னாலே ஒன்றைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள்.

"In short, we are of the opinion that the head of the mutt should combine in himself moral and spiritual sanctity with a thorough knowledge of the tenets of the philosophy of the particular institution of which he is the head and with capacity to expound the tenets to his disciples and devotees in a language which would be understood by them."
என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

"If a person has not been adequately trained by the head of the mutt for the time being, steps should be taken to ensure that he is so trained before he takes up the headship of the institution"
என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள்.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

நான் பணிவோடு மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வேன். நம்முடைய அருமை நண்பர் திரு. சிவஞானம் அவர்கள் குறிப்பிட்ட மடாதிபதிகளுக்கெல்லாம் இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களைப் பயிற்றுவிக்க சிறப்பான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்க வேண்டும் அல்லது அவர்களை மாற்றுவதற்கு அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்றால்கூட அதற்கு சிபாரிசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்து அறநிலையத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் கொடுத்திருக்கிற இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பில் ஒரு கருத்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. வை. பாலச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் பேசும்போது, சில மடாதிபதிகள் என்று சொன்னார்கள். நான் மாறுபட்டுப் பேசவில்லை. எந்த மடாதிபதி என்று சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். இல்லையென்றால் புனிதமான சங்கராச்சாரியார் அவர்களைக்கூட புண்படுத்துவதாக இருக்கும். எனவே சில மடாதிபதிகள் என்று சொல்வதைவிட்டு, எந்த மடாதிபதி என்று கூறினால் நன்றாக இருக்கும்.

திரு. க. பாரமலை : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மடாதிபதிகள் மீது நான் மதிப்புடையவன். சங்கராச்சாரியார் போன்ற பெரிய மடாதிபதிகள்மீது நான் உண்மையான மதிப்பு வைத்திருப்பவன். ஆனால் இந்த மன்றத்திலே குறிப்பிட்ட ஒரு பெயரை சொல்கிறபோது, அவர்களுக்கு, இந்த மன்றத்தில் இல்லாததனால், பேசுவதற்கு வாய்ப்பளிக்க இயலாது என்று காரணத்தினாலே, ஒரு மரபு இருக்கின்ற காரணத்தினாலேயே, அவர் பெயரை குறிப்பிட வேண்டாமென்று கருதுகிறேன். அது நாடறிந்த உண்மை. அந்த மடாதிபதி செய்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : குற்றமாகச் சொல்லக்கூடாது. குறைகளைச் சொல்லலாம். ஒட்டுமொத்தமாக மடாதிபதிகள் என்று சொல்லக்கூடாது. பெயர் சொல்லி சொல்லுங்கள்.

[1987 ஏப்ரல் 30

திரு. க. பாரமலை: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு சிலர் என்றுதான் சொன்னேன். இருந்தாலும் பரவாயில்லை. குற்றச்சாட்டாக சொல்லவில்லை. ஒரு குறையாக சொல்கிறேன். இந்த சமயத் துறையின்மீது இருக்கின்ற ஆர்வம் காரணமாக சொல்கிறேன். இப்படி அந்த செயல்களில் அவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். மதுரை மடாதிபதிகள் தான் அப்படி இருக்கின்றார்கள். இந்த போக்கை தடுத்து நிறுத்துவதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அத்தோடு இந்த திருக்கோயில்களில் இந்த துறையின் சார்பிலே ஏறத்தாழ 34 ஆயிரம் அறநிலையங்கள் இருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கின்றது. இதிலே ஒரு லட்சம் பேர்கள் வேலை செய்வதாக அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். ஏறத்தாழ துறை ஆணையாளர்கள் 15 ஆணையாளர்கள் பதவி உயர்வு இல்லாமல் இருக்கின்ற அந்த நிலையைப் போக்குவதற்காக சென்னையிலே இருக்கின்ற இரண்டு துணை ஆணையாளர்கள் பதவிகளை இணை ஆணையர்களாக ஆக்க ஆணை பிறப்பித்திருப்பதாக குறிப்பிட்டார்கள். நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு லட்சம் ஊழியர்கள் பணியாற்றுகின்ற இந்தத் துறையிலே இன்னும் வேலைவாய்ப்புக்களை அதிகமாக உருவாக்கித் தரவேண்டும். இந்த இரண்டு இணை ஆணையர்களுக்குப் பதிலாக 4 இணை ஆணையர்கள் என்று ஆக்கி இந்த தமிழகத்திலே இந்த துறையை 4 பிரிவினராக ஆக்கி, பிரித்து ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் ஒரு இணை ஆணையாளராக பொறுப்பாக்குவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்தோடு இந்த திருக்கோயில்களிலே 1,800 திருக்கோயில்களில் ஏறத்தாழ 492 நிர்வாக அலுவலர்களால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். அதிலே உதவி ஆணையாளர்கள் அல்லது துணை ஆணையாளர்கள் பொறுப்பிலே இருக்கின்ற அந்த கோயில்கள் 19. மீதம் இருக்கின்ற அந்த 1,782 கோயில்களில் ஏறத்தாழ 373 ஊழியர்கள் அந்த நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் குறைந்தது ஒவ்வொருவருக்கும் 4, 5 கோயில்கள் என்று இருக்கின்ற அளவிலே அவர்

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. க. பாரமலை]

களுக்குப் பொறுப்புக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. அந்த பளுவை குறைக்க மேலும் அதிகமான நிர்வாகிகளை போட முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த கொள்கைக் குறிப்பிலே ஏறத்தாழ 125 ஊதிய விகிதங்களை 20 ஆகக் குறைத்து 2,444 பேர்கள் பயனடையக்கூடிய அளவில் 22 லட்சம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள ஒரு திட்டத்தை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் இதிலே அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதற்கு நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் முதல் நிலை நான்காவது நிலையிலே உள்ள ஊழியர்கள் விகிதத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்த சீர்திருத்திய விகிதம் பொருந்தாது என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். அதற்காக ஒட்டுமொத்தமாக ரூ. 200 வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது. நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை பணிவோடு கேட்டுக்கொள்வேன், இந்த துறையிலே பல்வேறு நிலையிலே இருக்கின்ற ஊழியர்கள் சம்பள மாறுபாடு காரணமாக அவர்கள் மிகவும் பாதிப்புக்குள்ளாகி இருக்கின்றார்கள். குறிப்பாகத் திருக்கோயில்களிலே பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்களுக்குச் சம்பளம் மிகமிக குறைவாக இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்வேன். இன்றைக்கு நமக்கு இருக்கின்ற நிதிவசதிகளைப் பெருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்கு எத்தனையோ ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. அதைப்பற்றி நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பல சந்தர்ப்பங்களிலே சொல்லி இருக்கின்றார்கள்.

நான சொல்லிக்கொள்வது அனைத்து ஊழியர்களும் பயன் பெறுகின்ற வகையிலே சம்பளத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருப்பணிகள். இன்றைக்கு மாமன்னன் ராஜராஜசோழன் ஆயிரமாவது முடிசூட்டு விழாவிற்குப் போற்றுகிற வகையிலே 60 தொன்மை வாய்ந்த திருக்கோயில்களிலே திருப்பணி செய்வதாகத் திட்டமிட்டு அதிலே 36 கோயில்களிலே திருப்பணி முடிக்கப்பட்டு அதிலே குடமுழுக்கு செய்யப்பட்டது என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதிலே குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னால், எனக்கு

முன்னாலே பேசிய நண்பர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல ஏறத்தாழ 400 ஆண்டுகளாக மூடப்பட்டிருந்த அந்த ராஜ கோபுரத்தை இன்றைக்கு முடித்து மிகச்சிறப்பான முறையில் இப்போது சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விழாவினை கடந்த 25—2—1987 லே. நடத்தியிருக்கின்றார்கள்.

எனக்கு இருக்கின்ற முறையெல்லாம், என்னுடைய தொகுதியிலே புராதனமாக, தொன்மை வாய்ந்த, பெரியவர்களாலே பாராட்டப்பட்ட திருகோண புவனேஸ்வரர் கோயில் இன்னும் பராமரிப்பு இல்லாமல் மிக மோசமான நிலையிலே அது இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட கோயில்களை இந்த திட்டத்திலே சேர்த்து இந்த திருப்பணிகளை நிறைவேற்றுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-40)

அடுத்து, இந்தத் துறையில் இன்றையதினம் மாவட்ட வருவாய் அலுவலர் பதவி தரத்தில் ஒரு தனி அலுவலரை, கோயில் நிலங்களைக் கண்டு பிடிப்பதற்காக நியமனம் செய்திருப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுபோல 4 தாசில்தார்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். சிதம்பரத்திலும் ஒரு தாசில்தார் போடுவதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் 5.2 லட்சம் ஏக்கர் கோயில் நிலங்கள் இருப்பதாகவும், அவைகளின் மூலமாக 38 கோடி ரூபாய் வருமானம் வருகிறது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இந்த 38 கோடி ரூபாய் என்பது குத்தகை மட்டுமா அல்லது கோயில்களிலிருந்து வருகின்ற வருமானமும் சேர்ந்ததா என்பது பற்றி தெரியவில்லை. இந்த நிலங்களை எல்லாம் அரசாங்கம், அதாவது இந்தத் துறை கைப்பற்றி நேரடியாக உழுபவர்களுக்கு கொடுத்தால் அரசுக்கு பல கோடிக் கணக்கான ரூபாய் கிடைக்கும் என்பதை நான் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்றையதினம் 37.2 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு குத்தகை பாக்கியிருப்பதாக சொல்கிறார்கள். ஒட்டுமொத்தமாக கோடிக்கணக்கில், இவ்வளவு கோடி ரூபாய் வருமானம் பாக்கியிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சாதாரண ஏழையெளிய விவசாயிகள் விவசாயம் செய்து, விவசாயத்திற்கு பாதிப்பு ஏற்பட்டு அவர்களால் அரசுக்கு கட்ட வேண்டிய

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. க. பாரமலை]

தொகையை கட்ட முடியவில்லையென்றால் நாம் பொறுத்துக் கொள்ள முடியும். ஆனால் இவர்களோ மிகப் பெரிய பணக் காரர்கள். நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை கையில் வைத்துக்கொண்டு கோயில்களுக்கு தரவேண்டிய தொகையை தராமலும், ஏழைகளிடத்திலும் அதை தராமல் அவர்களே அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட நிலங்களைப் பொறுத்தவரையில் அரசு நிச்சயமாக குத்தகை பாக்கியை வசூல் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து, விழிப்பு குழு இன்றையதினம் புதுக்கோட்டை, மதுரை, தென் ஆற்காடு போன்ற மாவட்டங்களில் இருக் கின்றன. அதுபோல மற்ற மாவட்டங்களிலும் குழுக்களை போட்டு கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம் இன்றைக்கு சிலை திருட்டை தடுக்க பல்வேறு நடவடிக் கைகளை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உத்திராபதி அவர்கள் ஒன்றை சொன்னார்கள். இங்கிருந்து திருடப்பட்ட சிலை லண்டனுக்கு போய், அங்கிருந்து அதனை திருப்பி கொண்டு வரவேண்டிய நிலையிருக்கிறது என்று நாமெல்லாம் அறிவோம்.

அடுத்து, சிதம்பரத்திலும் புஷ்பநேஷ்வர் கோயிலைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டு முறை அங்கேயிருந்து நகைகள் திருடப்பட்டன. இன்றைக்குக்கூட அவை கிடைக்கவில்லை. அங்கேயிருந்த வெள்ளி நகையைகூட திருடிவிட்டார்கள். குற்ற வாளிகள் பிடிபட்டபோதிலும் இன்னும் தண்டனைக் கொடுக்கப் படவில்லை. அதுசம்பந்தமான வழக்கு என்ன ஆனதென்றே தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட சிலை திருட்டு சம்பவங்களைப் பொறுத்தவரையில் அதில் அரசுக்கு தோல்வி ஏற்பட்டால் அதற்கு யார் காரணம் என்பதைக் கண்டறிய வேண்டும். அதுபோல எங்கள் பகுதியிலுள்ள கோயில் சிறப்பு மிக்க ஒன்று. அது தேவஸ்தானத்தினுடைய பொறுப்பிலே இருக்கிறது. அங்கேயிருப்பவர்கள் இம்மாதிரி விஷயங்களில் வழக்கை நடத்த தயாராக இல்லை, அல்லது தவறு செய்பவர்களுக்கு உடந்தை யாக இருப்பதால் அரசு வழக்கில் வெற்றிபெற முடியவில்லை. ஆகவே, தயவுசெய்து எங்கேயாவது வழக்குகளில் அரசுக்கு

[திரு. க. பாரமலை] [1987 ஏப்ரல் 30

தோல்வி ஏற்பட்டால், அரசுக்கு எதிராக தீர்ப்பு வந்தால் அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைக் கண்டறிவதோடு உடந்தையாக இருப்பவர்கள்மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மற்ற துறைகளைப் பொறுத்தமட்டிலும் அங்கும் இங்கும் சில தவறுகள் நடக்கக் கூடும். ஆனால் இந்தத் துறையிலே எங்கேயும் எந்தவிதமான ஒழுக்கக் கேடும் நடக்கக் கூடாது. மீனாட்சிசுந்தரேஸ்வரர் கோயிலை எடுத்துக் கொண்டால் கலைக் கண்காட்சி என்கிற பெயரில் வசூல் செய்தார்கள். ஒரு நாளைக்கு 100 ரூபாய், 200 ரூபாய் என்கிற விதத்தில் வசூல் செய்தார்கள். அங்கே இந்த வசூலில் மட்டும் கிட்டத்தட்ட 1 லட்சம் ரூபாய் மோசடி நடந்திருக்கிறது. இவ்வளவு பெரிய தொகை அங்கே கையாடல் செய்யப்பட்டதற்கு அதிகாரிகளுடைய மெத்தன போக்குதான் காரணம் என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்கிறேன். அது உண்மையாக கண்டுபிடிக்கப்பட்டால், அந்த ஒழுக்கக் கேட்டை, சீர்கேட்டை செய்ய காரணமாக இருந்தவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சென்னையிலே இருக்கின்ற நிலங்களைப் பொறுத்தவரையில், புறநகர் பகுதியிலே இருக்கிற இடங்களை 99 ஆண்டுகளுக்கு நீண்ட கால குத்தகைக்கு விட்டிருப்பது பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு சென்னை நகரிலும், புறநகர் பகுதியிலும் இருக்கின்ற நிலங்களில் மதிப்பு பல மடங்கு உயர்ந்து கொண்டிருக்கும் நிலையில் அதற்கு ஏற்றாற்போல குத்தகை தொகையையும் உயர்த்தி அவர்களிடமிருந்து வசூல் செய்ய வேண்டுமென்று நாம் சொல்கிற நேரத்தில் அதிலே, சட்டத்திலே சிக்கல் இருக்கிறது என்று இங்கே சொன்னாலும் கூட அதற்கும் வழிவகை கண்டாக வேண்டும். காரணம் இன்றைக்கு திருப்புவனந்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் கோடிக் கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள நிலங்களை எல்லாம் மிகக் குறைந்த குத்தகைக்கு, நீண்ட காலத்துக்கு, 99 வருடங்களுக்கு விட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலங்களை எல்லாம் எடுத்து, இன்றைய மார்கெட் விலைக்கு ஏற்ப, குத்தகையை நிர்ணயித்து வசூலித்தால் அரசுக்கு கோடிக்கணக்கான வருவாய் கிடைக்கும்.

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. க. பாரமலை]

இன்றைக்கு இந்தத் துறையிலே பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கக் கூட முடியாத நிலையில் கோயில்களின் பொருளாதார நிலை இருக்கிறது என்று சொல்லுகிற நேரத்தில் நான் சொல்லியுள்ள இந்த கோரிக்கை குறித்தும் பரிசிலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திருப்புவனத்தை எடுத்துக்கொண்டால், 5 இடங்களில், பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள நிலங்கள் ஆக்கிரமிப்பு செய்யப்பட்டு இன்றையதினம் தனியாரிடத்தில் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட நிலங்களையெல்லாம் நீங்கள் திரும்ப எடுக்க வேண்டும் என்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் இந்த ஆலய வழிபாடு சம்பந்தமாக குறிப்பைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சுதந்திரம் பெற்ற நாளன்று ஒவ்வொரு கோயிலிலும் சிறப்பு வழிபாடு செய்து தாழ்த்தப்பட்ட மக்களையும் அங்கே கொண்டு வந்து சேர்த்து சமபந்தி போஜனம் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். அப்படிப்பட்ட இந்த நேரத்திலே நான் உங்களைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட கோயில்களிலே இன்றைக்குத் தர்மகர்த்தாக்கள் இல்லை. அவைகளுக்குத் தக்கார் என்று நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தமிழகமெங்கும் தக்கார்களைப் பார்த்தால் எங்கோ ஒரு சில இடங்களிலே தவிர, தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த யாரும் தக்காராக வருவதற்கு வாய்ப்புகள் இல்லை. குறிப்பாகப் பெரிய கோயில்களிலே யாரும் இல்லை என்றுகூடச் சொல்ல முடியும். ஆகவே, நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட விழாக்கள் நடக்கின்ற காலத்தில் மிகப்பெரிய கோயில்கள்—நாட்டிலே அடையாளம் காட்டக்கூடிய மிகப்பெரிய கோயில்களிலே ஒரு சில கோயில்களிலேயாவது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை அறங்காவலர்களாக நியமிக்க வேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வனத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு மரங்கள் அழிக்கப்படுவது மழை குறைவாக இருப்பதற்குக் காரணம் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, இந்த இருபது அம்சத் திட்டத்திலேகூட மர வளர்ச்சிக்கு ஒரு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்

[திரு. க. பாரமலை] [1987 ஏப்ரல் 30

பட்டிருக்கிறது. இதை அடிப்படையாக வைத்துக்கூட 1987—88 ஆம் ஆண்டு 9.4 கோடி மாக் கன்றுகளை நடுவதற்குத் திட்டமிட்டிருக்கிறது என்று கூட அமைச்சரவர்கள் சொல்லியிருக் கிறார்கள். நான் இந்த நேரத்தில் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்பு கிறேன். எங்களுடைய வைகையாற்றிற்குத் தண்ணீர் ஆதாரம் தருகின்ற வருஷநாடு மலையிலேயிருக்கின்ற காடுகள் அழிக்கப் பட்டு அங்கே விவசாய நிலமாக ஆக்கப்பட்ட காரணத்தினாலே தான் அங்கே மழை குறைந்து எங்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக் காமல், எங்கள் பகுதி வறட்சி நிலங்களாக இன்றைக்குக் காட்சியளித்துக் கொண்டு இருக்கின்றன. கடந்த நான்கு வருடங்களாகத் தொடர்ந்து எங்கள் பகுதியிலே விளைச்சல் இல்லை என்று சொன்னால் அதற்கு மழை பொழிவதற்கு மரம் இல்லை என்பதுதான்; மரங்கள் வெட்டப்படுவது அதற்கு ஒரு காரணம். ஆகவே, நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அமைச்சரவர்கள் அங்கேயிருக்கிற ஆக்கிரமிப்புகளை அகற்றி அவற்றில் மரங்களை வளர்ப்பதற்கு திட்டமிட்டு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய வனச் சட்ட கழகத்திலே, ஜெயங்கொண்டம், ஆண்டிமடம் தொகுதியிலே இருக்கின்ற முந்திரி மரங்கள் நவம்பர் மாதத்தில் ஏலம் விடப்படுகின்றன. இருக்கின்ற பலனை எதிர் பார்த்து ஏலம் எடுக்கின்றார்கள். அங்கேயிருக்கின்ற விவசாயிகள் தான் அந்த ஏலத்தை எடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், ஏப்ரல் மாதத்திலே பலன் வருகின்றபொழுது சில நேரங்களிலே எதிர்பார்த்த பலன் கிடைப்பதில்லை. ஆனாலும் அந்த விவசாயிகள் வணிக வரித் துறைக்கு வரி கட்ட வேண்டிய நிர்பந்தத்திற்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொல்லப் படுகிறது. ஆகவே, அதைப் பொறுக்கியெடுக்கின்ற இந்தப் பொறுப்பைக் கழகமே செய்யுமானால் அவர்களுக்கு வரி கிடையாது. அதுவே விவசாயிகளாக இருப்பார்களேயானால் வரி கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிற அந்த நிலைமைகளை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. க. பாரமலை]

வன மேம்பாட்டுக் கழகம் ஒன்றை அமைக்க வேண்டும். அகில இந்திய National Commission on Agriculture ஒரு சிபார்சு செய்திருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலே பலயிடங்களில் ஒரு Autonomous Forest Development Corporation அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது பல மாநிலங்களிலே. அந்த அளவிற்கு இதற்கென்று தனியாக ஒரு வன மேம்பாட்டுக் கழகம், ஒரு தன்னுரிமை பெற்ற, தன்னாட்சி பெற்ற வன மேம்பாட்டுக் கழகம் அமைக்க வேண்டுமென்ற என்னுடைய கருத்தையும் இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சென்ற ஆண்டு இந்த வனத் துறையிலே ஏறக்குறைய நான்கு கோடி ரூபாய் தேவைக்கு அதிகமாக செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று ஒரு கடிதம் வந்திருக்கிறது. அதிலே Regeneration of Forest என்ற தலைப்பின்கீழ் 1985—86 ஆம் ஆண்டிலே கொடுக்கப்பட்டிருந்த அந்த ரேட்—அந்த விகிதத்திற்கும் 1986-87 ஆம் ஆண்டு கொடுக்கப்பட்ட விகிதத்திற்கும் மத்தியிலே ஏறக்குறைய நான்கு கோடி ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக ஒரு குறிப்பு வந்திருக்கிறது. அதை அறிந்த Chief Conservator of Forest அவர்கள் 1987—88 ஆம் ஆண்டுக்கு அந்த 1985—86 ஆம் ஆண்டுக்கான அந்த விகிதத்தைத்தான் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். காரணம், 1986—87-லே தேவைக்கு அதிகமாக, நடைமுறைக்கு அதிகமாகப் பணம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது உண்மையென்றால் இப்படிப்பட்டதற்குக் காரணமாக இருக்கின்றவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது).

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, கோரிக்கை எண்கள் 12, 25, 45, 47 மற்றும் 56 ஆகியவைகளின்மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த விருத்தாசலம் தொகுதி உறுப்பினர் தியாகராசன் அவர்கள் முதற்கொண்டு, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாரமலை அவர்கள் வரையில் பல்வேறு மானியங்களைப்பற்றி, பல்வேறு தரப்பிலேயிருந்து பல்வேறு கட்சிகளைச் சார்ந்த

[திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்] [1987 ஏப்ரல் 30

உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதலில் இந்து சமய அறநிலையத் துறையைப் பற்றி நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-50)

இந்து சமய அறநிலையத் துறையில் 1975-76 ஆம் ஆண்டு 20,246 திருக்கோயில்கள் இருந்தன; அன்றையதினம் கிடைத்த வருமானம் 11.69 கோடி ரூபாய் ஆகும். 1986-87 ஆம் ஆண்டில் 26,033 திருக்கோயில்கள் அறநிலையத் துறையில் இருக்கின்றன; இப்போது கிடைக்கின்ற வருமானம் 25.98 கோடி ரூபாய் ஆகும். இது கிட்டத்தட்ட இரண்டு மடங்குக்குமேல் வருகிறது. மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் ஆட்சியில் கோவில் வருமானம் அர்ச்சனை மூலமாகவும் இதர வகையிலும் அதிகமாகி இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதற்காக நான் இதை அவைக்குச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், கோவில்கள் வருமானம் எப்படி இருக்கிறது என்பதையும் நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். திருக்கோவில்களைப் பொறுத்தவரையில் பழனி தண்டாயுதபாணி சுவாமி கோவில் மூலமாக 1975-76 ஆம் ஆண்டில் கிடைத்த வருமானம் 32,64,907 ரூபாய் ஆகும். ஆனால் 1985-86 ஆம் ஆண்டில் கிடைத்த வருமானம் 3,14,55,930 ரூபாய் ஆக இருக்கிறது. அதைப்போன்று திருச்செந்தூர் சுப்பிரமணிய சுவாமி கோவில் வருமானம் 1975-76 ஆம் ஆண்டில் 31,49,236 ரூபாய் ஆகும். ஆனால், 1985-86 ஆம் ஆண்டில் கிடைத்த வருமானம் 1,33,64,567 ரூபாய் ஆகும்.

மதுரை கோவில் வருமானம் 1975-76 ஆம் ஆண்டில் 31,79,527 ரூபாய்; 1985-86 ஆம் ஆண்டில் அதனுடைய வருமானம் 74 இலட்சத்துச் சொச்சமாகும். அதைப்போன்று திருத்தணி கோவில் வருமானம் 1975-76 ஆம் ஆண்டில் 24 இலட்சம் சொச்சம்; ஆனால் 1985-86 ஆம் ஆண்டில் 90 இலட்சத்துச் சொச்சமாகும். கருமாரியம்மன் கோவில் வருமானம் 1975-76 ஆம் ஆண்டில் 24 இலட்சத்துச் சொச்சம்; ஆனால் 1985-86 ஆம் ஆண்டில் 59 இலட்சத்துச் சொச்சமாகும்.

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்]

அதைப்போன்று, திருவரங்கம் அரங்கநாத சுவாமி கோவில் வருமானம் 1975-76 ஆம் ஆண்டில் 20 இலட்சத்துச் சொச்சம்; 1985-86 ஆம் ஆண்டில் 43 இலட்சத்துச் சொச்சமாக இருக்கிறது. இராமேஸ்வரம் சுவாமி கோவில் வருமானம் 1975-76 ஆம் ஆண்டில் 15 இலட்சத்துச் சொச்சம்; 1985-86 ஆம் ஆண்டில் 55 இலட்சத்துச் சொச்சமாகும். கள்ளழகர் கோவில் வருமானம் 1975-76 ஆம் ஆண்டில் 7 இலட்சம் ரூபாய்; 1985-86 ஆம் ஆண்டில் 26 இலட்சத்துச் சொச்சமாக இருக்கிறது.

அதைப்போன்று கபாலீஸ்வரர் கோவில் வருமானம் 1975-76-ல் 8 இலட்சத்துச் சொச்சம்; 1985-86 ஆம் ஆண்டில் 31 இலட்சத்துச் சொச்சமாகும். வடபழனி ஆண்டவர் கோவில் வருமானம் 1975-76-ல் 7 இலட்சத்துச் சொச்சம்; இப்போது 27 இலட்சத்துச் சொச்சமாக இருக்கிறது. சுவாமிநாத சுவாமி கோவில் வருமானம் 1975-76-ல் 5 இலட்சத்துச் சொச்சம்; இப்போது 14 இலட்சத்துச் சொச்சமாகும். இந்த அளவுக்கு திருக்கோயில்களின் ஆண்டு வருமானம் அதிகமாகியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கோவிலின் வரவு-செலவு கணக்கு விவரங்கள் தணிக்கை மூலம் பெறப்படுகின்றன.

அதைப்போன்று 1985-86 ஆம் ஆண்டில் உள்ள குத்தகைப் பாக்கி 37.20 கோடி ரூபாய் ஆகும். இந்த பாக்கியை வசூல் செய்வதற்கு ஏற்கெனவே தடை இருந்தது. வெள்ள நிவாரணம், வறட்சி நிவாரணம் போன்ற பல்வேறு காரணங்களால் பாக்கியை வசூல் செய்யக் கூடாது என்பதால் வழக்கு போட முடியாமல் இருந்தது. இப்போது அந்த தடை இல்லை. எனவே சம்பந்தப் பட்ட திருக்கோவில் நிர்வாக அறங்காவலர்கள் வசூல் செய்ய வழக்குப் போடலாம். ஆனால் இந்த குத்தகைப் பாக்கியை எப்படி வசூல் செய்யலாம் என்பதற்கு எப்படி சட்டத்தைத் திருத்துவது என்பதுபற்றி இன்னும் அரசு ஆய்ந்துகொண்டிருக்கிறது. அதுபற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கலந்து பேசி, வருகின்ற தொடர் கூட்டத்தில் அவைக்கு அறிவிப்போம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆனால் வருமானம், 1986-ல் குத்தகை நிலங்களுக்கு ஓரளவு குத்தகையை உயர்த்தியதால், 6,21,518 ரூபாய் அதிகமாகியிருக்கிறது. அதைப்போன்று தரிசு நிலத்தில் கட்டடங்கள் கட்டி வாடகைக்கு விட்டதன் மூலமாக கிடைத்த வருமானம் 43,217

[திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்] [1987 ஏப்ரல் 30

ரூபாய் அதிகமாகி இருக்கிறது. அதைப்போன்று ஆக்கிரமிப்புகளை அகற்றிவிட்டு, அதிலிருந்து குத்தகையாக வசூல் செய்ததன் மூலம் கிடைத்த வருமானம் 78,862 ரூபாய்.

சென்னை மாநகரில் நீண்டகாலமாக சுமார் 7 கோவில்களின் நிலங்கள் குத்தகைக்கு விடப்பட்டிருக்கின்றன. 100 ஆண்டுக்கு என்று மிகக்குறைந்த குத்தகைக்கு விடப்பட்டிருக்கின்றன. அதைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் தோராயமாக தற்போது வருகிற வருமானம் (வாடகை மூலம்) 7,932 ரூபாய் 99 பைசாதான். ஆனால் நியாயமாக வரவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கின்ற தொகை 1,33,51,767 ரூபாய் ஆகும். இவைகளுக்கு செக்ஷன் 33-ன் கீழ் ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்து, 100 வருடம் குத்தகை என்பதை 5 வருடத்திற்குமேல் குத்தகைக்கு விடக் கூடாது என்று சட்டம் கொண்டுவந்து, 100 வருடமாக இருந்து கொண்டு ஏகபோகமாக இருக்கிற குத்தகையினால் கோவிலுக்கு வருமானம் வராமல் முடக்கி வைத்திருப்பதை நீக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

நம்முடைய, மாண்புமிகு இந்து முன்னணி உறுப்பினர் அவர்கள் இல்லாததை இருப்பதாகவும், காலே இல்லாமல் புதிதாகக் காலை வைத்ததாகவும் இங்கே கொள்கைக் குறிப்பில் சொன்னதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அப்படி நாங்கள் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

அடுத்து ஒரு மாதச் சம்பளம் ஆலயப் பணியாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட விவரம் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். முதுநிலைக் கோயிலிலே உள்ள பணியாளர்களுக்கு ஒரு மாதச் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் க்ரூப் இன்சூரன்ஸ் திட்டத்தில் யாருக்கும் எதுவும் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். க்ரூப் இன்சூரன்ஸ் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் எத்தனை பேருக்காகப் பரிந்துரை செய்யப்பட்டது, எத்தனை பேருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது என்பன பற்றிய விவரங்கள் கொள்கைக் குறிப்பிலே தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரையில் க்ரூப் இன்சூரன்ஸ் திட்டத்தின் கீழ் 170 திருக்கோயில் பணியாளர்களின் குடும்பத்தினருக்காகப்

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்]

பரிந்துரை செய்யப்பட்டு 126 பேர்களுக்கு ரூபாய் 5,000 வீதம் பட்டுவாடா செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் சுமார் 80 பேருக்காகப் பரிந்துரை செய்யப்பட்டு இன்சூரன்ஸ் கம்பெனிக்கும், அறநிலையத்துறைக்கும் கடிதப் போக்குவரத்து இருப்பதன் காரணத்தால் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இன்சூரன்ஸ் கம்பெனிக்கு நாம் கொடுக்கிற பணம், இன்சூரன்ஸ் கம்பெனி நமக்குக் கொடுக்கிற பணம் இரண்டையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது நாம்தான் அதிகமான பணத்தை இன்சூரன்ஸ் கம்பெனிக்குக் கொடுக்கிறோம். எனவே அது கஷ்டமாகிறது என்பதை முடிவு செய்து ஏற்கெனவே 5 கோடி ரூபாயை வைப்பு நிதியாக வைத்து அறநிலையத்துறையிலே உள்ள ஊழியர்களுக்கும், அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கும் பல்வேறு நல்ல பணிகளைச் செய்கிற திட்டத்தின்கீழ் நேரடியாக—இன்சூரன்ஸ்-க்குக் கொடுக்காமலேயே, அதை மாற்றியமைத்து—உடனுக்குடன் ஆலய ஊழியர்களுக்கு பணம் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆலயங்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மூடப்பட்டிருப்பதாக இங்கே சொன்னார்கள். அவை வேண்டுமென்றே தான் மூடப்பட்டன. அதாவது இந்த ஆட்சிக்காலத்தில் ஏதாவது கெட்ட பெயர் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காகச் செய்யப்பட்டது.

பல ஆண்டுகளாக இருந்துவந்த, ஆலயங்களிலே உள்ள ஆலயப் பணியாளர்களின் சம்பள விகிதத்தைத் திருத்தி சுமார் 24 இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது கிடைக்கப் பெறாதவர்களுக்கு கருணைத் தொகையாக ரூ. 200 வீதம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டுமே கிடைக்காமல் சில ஆலயப் பணியாளர்கள் தங்களுக்கும் சம்பளங்கள் வேண்டும். சலுகைகள் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கைகளைத் தனியாக இந்தத் துறை ஆய்வு செய்து அதற்கான பரிகாரத்தைத் தேடும். புரட்சித்தலைவரின் ஆட்சியில்தான் 500 கோடி ரூபாய் வைப்பு நிதியாக வைக்கப்பட்டு, ஒரு கால பூஜை கூட இல்லாத கோயில்களுக்கெல்லாம் பூஜை நடத்தவேண்டுமென்ற முறைப்படி இதுவரையில் ஒரு கால பூஜை செய்வதற்காக 1,367 கோயில்களுக்கு 5,000 ரூபாய் வீதம்

[திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்] [1987 ஏப்ரல் 30

கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இன்னும் 1,206 கோயில்களுக்கு ஒரு கால பூஜைக்காகப் பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்று விண்ணப்பம் வந்திருக்கிறது. தினம் பூஜைக்கு 10 ரூபாய் விதம் மாதத்திற்கு 300 ரூபாய் வீதமும், அர்ச்சகர்களுக்கு 100 ரூபாய் வீதமும் தருகிற வகையில் 5,000 ரூபாய் இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் வழங்கப் படுகிறது.

கிராமப்புறக் கோயில்களுக்குத் திருப்பணி செய்ய வேண்டும் என்ற வகையில் ஒரு கோடி ரூபாயை வைப்பு நிதியாக வைத்து அதிலே இருந்து வருகிற வட்டியிலிருந்து 194 கிராம கோயில் களுக்குத் திருப்பணி செய்வதற்காகப் பணம் கொடுக்கப்பட்டிருக் கிறது.

ஒரு கோடி ரூபாயை வைப்பு நிதியாக வைத்து 5,551 கோயில் களிலே உள்ள 2,430 ஊழியர்களுக்கு 15.47 இலட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

(பிற்பகல் 2.00)

சிலை திருட்டைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கேட்டார்கள். எந்தெந்த பகுதிகளில் திருட்டு நடந்ததோ அவைகள் எல்லாம் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு வழக்கு மன்றத்திலே வழக்குகள் இருப்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் அனுமதியுடன் அலுவல் நேரம் சிறிது நேரம் நீட்டிக்கப்பெறு கிறது.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்: கிட்டத்தட்ட களவு போன நகைகள் எல்லாம் கைப்பற்றப்பட்டதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நன்றாக அறிவார்கள்.

பல்வேறு கோவில்களுக்கு இந்த ஆட்சியில் தான் கும்பாபி ஷேகம் நடந்தது என்பதை இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் நன்றாகத் தெரிவித்திருக்கிறோம். மேலும் சிலபல கோவில் களுக்கு திருப்பணி நடத்த வேண்டும் என்று அதன் புராதன தன்மையை காண்பித்துச் சொன்னார்கள். அவைகள் எல்லாம் துறை குறிப்பேட்டில் குறிப்பு எடுத்துக் கொண்டு தேவையான அந்தந்த கோவில்களுக்கு திருப்பணி நடத்த நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கும்.

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்]

மடாதிபதிகள் சில பேர் ஆன்மீக வளர்ச்சியில் ஈடுபடாமல் கமண்டலம் ஏந்துவதற்கு பதில் கைத்துப்பாக்கி ஏந்திகொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் அதுபற்றி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும் சில மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். ஏற்கெனவே மடாதிபதிகள் நியமனத்தில் அதிகாரம் வேண்டும் என்றும் மடங்களுக்கு நிர்வாக அதிகாரி போடவேண்டும் என்றும் சட்டம் இயற்றப்பட்டு அந்தச் சட்டம் குடியரசுத் தலைவரிடம் ஒப்புதல் பெறாமல் அப்படியே இருக்கிறது. அந்தச் சட்டம் வந்தால் நிச்சயமாக நாம் அந்தச் சட்டத்தின்கீழ் நடவடிக்கை எடுக்கலாம். அந்தச் சட்டத்தைப் பற்றிக் கூட ஒரு விளக்கம் கேட்டு மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து வந்திருக்கிறது. அதற்கு விரைவில் பதில் அளித்து அந்த சட்டத்திற்கு இசைவு பெற அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திருத்தணி ஷண்முகம் அவர்கள் திருத்தணியில் ஒரு ஷாப்பிங் காம்ப்ளெக்ஸ் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அது ஏட்டளவில் இருக்கிறது. அமல் படுத்த வேண்டும். அதற்கு சம்பந்தப்பட்ட பொறியாளர்கள் நெடுஞ்சாலைத் துறையைச் சார்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். கட்டிடப் பிரிவைச் சார்ந்தவர்களாக இல்லை என்று சொன்னார்கள். அது உண்மை. தற்போதுள்ள என்ஜினியர்களுக்குப் பதில் பொதுப் பணித் துறையில் கட்டிடப் பிரிவில் இருப்பவர்கள் நியமிக்கப்பட்டு விரைவில் எங்கெங்கு மதிப்பீடுகள் தயாரிக்கப்பட வேண்டுமோ அவற்றை தயாரிக்க ஆணை இடப்பட்டு, கட்டிடங்கள் கட்ட விரைவாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

காசி விஸ்வநாதர் சுவாமி கோவிலுக்கு ஏற்கெனவே நான்கு லட்சம் அரசு கொடுத்ததோடு அல்லாமல் இந்து சமய அற நிலையத்துறை உபரி நிதியாக வைத்திருக்கக் கூடிய தொகையிலிருந்து 37.5 லட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கி இருக்கிறது.

உத்திரப் பிரதேசம், மத்தியப் பிரதேசம், மகாராஷ்டிரம் போன்ற மாநிலங்களுக்கும், ஸ்ரீலங்கா, கலிபோர்னியா, சான் பிரான்சிஸ்கோ போன்ற வெளிநாடுகளுக்கும் கூட பணத்தைக் கொடுத்து ஆன்மீகத்தை வளர்க்க இந்த அரசு உதவி செய்திருக்கிறது.

[திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்] [1987 ஏப்ரல் 30

கோவில்களின் நகைகள் சரியாக இருக்கிறதா என்று பார்ப்பதற்கு கிருஷ்ணசாமி செட்டியார் அவருடைய தலைமையில் ஒரு குழு போடப்பட்டு அந்தக் குழு ஸ்ரீரங்கம் கோவில், கபாலீஸ்வரர் கோவில் போன்ற கோவில்களில் சரி பார்த்து திருப்திகரமாக இருக்கிறது என்று பதில் அளித்திருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக காடு வளர்ப்பு பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். தேசிய அளவில் 24 சதவீதம் காட்டினுடைய வளர்ச்சிப் பகுதியில் இருக்கிறது. ஆனால் வல்லுநர்கள் கேட்பது மூன்றில் ஒரு பங்கு அதாவது 33 சதவீதம் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். தமிழ்நாட்டினுடைய காட்டு வளம் 17.25 சதவீதம் இருக்கிறது. ஆனால் அதை இரண்டு மடங்காக உயர்த்துவதற்கான நடவடிக்கை எல்லாம் எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. குறிப்பாக காட்டுக்கு அப்பால் உள்ள இடங்களில் காடு வளர்ப்பதில் 1960-லிருந்து 1975-76 வரையில் 15 ஆண்டு காலத்தில் எவ்வளவு பயிரிடப்பட்டதோ அதை விட 4 மடங்கு அதிகமாக இந்த பத்தாண்டுக் காலத்தில் காடுகளை நாம் வளர்த்திருக்கிறோம். 1960-லிருந்து 75 வரையில் 15 ஆண்டுகளில் 64,429 ஹெக்டேர்தான் பயிர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 10 ஆண்டுகளில் இரண்டு லட்சத்து 42 ஆயிரத்து 592 ஏக்கர்களில் மரங்கள் நடப்பட்டிருக்கின்றன. ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மாநில சர்க்கார் மற்றும் மத்திய சர்க்கார் எவ்வளவு பணம் கொடுத்தார்களோ அதில் கிட்டத்தட்ட நான்கில் மூன்று பங்கை இந்த அரசு காடு வளர்ப்பதற்காக செலவு செய்திருக்கிறது என்பதை வனத்துறை சம்பந்தமான கொள்கைக் குறிப்பிலே பார்க்கலாம். சில இடங்களில் மரங்கள் வெட்டப்பட்டு விட்டன, அதனால் மழையில்லையென்று சொன்னார்கள். அதைக் கருத்தில் கொண்டு நீர்வள மேம்பாட்டுத் திட்டம் என்கிற திட்டத்தில் அண்ணா மாவட்டத்தில் 23.50 லட்சம் ரூபாய் செலவில் மரம் வளர்ப்பதற்கு திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இதனை **Water harvesting** என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்கிறார்கள். அண்ணா மாவட்டத்தில் பரிட்சார்த்தமாக செய்த பிறகு தர்மபுரி, செங்கல்பட்டு போன்ற மாவட்டங்களில் இந்த காடு வளர்ப்புத் திட்டம் அமலுக்குக் கொண்டு வரப்படும். இந்தியாவிலேயே முதல் முதலாக தமிழ்நாட்டில் நீர்பிடிப்பு நிலவளத் திட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்]

மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தின் கீழ் வைகை நீர்பிடிப்பு பகுதிகளிலும், மேட்டூர் ஸ்டான்லி நீர்பிடிப்புப் பகுதிகளிலும், காடு வளர்ப்பதற்கும், பொன்னையாறு நதிப்படுகையில் மண்வளப் பாதுகாப்பிற்கும் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தியாவில் இரண்டாவது இடமாக கீழ் கடற்கரையோரப் பகுதியில் கடல் பசு (Dugong) என்று சொல்லப்படுகிற இனத்தை பாதுகாப்பதற்கு பல லட்ச ரூபாய் செலவில் ஒரு கடலுறை உயிரினப் பூங்கா வைப்பதற்கு நடவடிக்கையெடுக்கப் போகிறோம்.

உதகமண்டலத்தில் 'ஹை ஆல்டிடியூடில்' அந்த ஏரியாவை அழகுபடுத்தி ஒரு உயிரியல் பூங்கா வைப்பதற்கும் நடவடிக்கை யெடுக்கப்போகிறோம்.

இன்னொன்று மரங்கள் வளர்க்க வேண்டிய அவசியத்தை உணர்த்துவதற்காக முதல்முதலாக தமிழ்நாட்டில், இந்தியாவில் வேறெங்கும் இல்லாத அளவில் மாணவர்கள் மரம் வளர்ப்புத் திட்டத்தில் ஈடுபடுகிற ஒரு புதிய திட்டத்தை நாம் இப்போது அறிவித்து இருக்கிறோம். ஆறாவது ஸ்டாண்டர்டு முதல் ப்ளஸ் 2 வரையில் படிக்கிற மாணவ மாணவியர்கள் ஒவ்வொருவரும் குறைந்தது ஐந்து செடிகளை வளர்ப்பார்களானால் ஒரு ஆண்டிற்கு சுமார் ஒன்றரை கோடி செடிகள் வளர்ப்பதாக அமையும். கடைசியில் ப்ளஸ் 2 படித்து முடிக்கிற போது வெற்றிகரமாக அவர்கள் அந்த மரங்களை நட்டதற்கு விசேஷ மார்க் போடுகிற போது, தொழில் கல்லூரியில், பொறியியல் கல்லூரியில், மருத்துவக் கல்லூரியில் படிக்கிறபோது உதவும்படியாக இந்தத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மரங்கள் வெட்டப்பட்டு வேறு இடங்களுக்கு கடத்தப் படுகிறது. இது கடுமையான குற்றம். பல வருடங்களாக இந்த குற்றங்கள் நடந்து வழக்குகள் எல்லாம் தேங்கியிருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். அதை உத்தேசித்து தனி வழக்குமன்றம் வேலூர் பகுதியில் ஏற்படுத்தி அந்த வழக்குகளை நிலுவையில் இருப்பதை விரைவில் விசாரித்து முடிப்பதற்கு நடவடிக்கை யெடுக்க அரசு உத்தேசித்திருக்கிறது. அந்த விலையுயர்ந்த மரங்களை வெட்டுவதும், யானைத் தந்தங்களை அகற்றுவதுமான குற்றங்கள் அதிகமாகியிருப்பதால் அவற்றில் சம்பந்தப்பட்டவர்

[திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்] [1987 ஏப்ரல் 30

களை குண்டர்கள் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வந்து தண்டிப்பதற்கு, ஜாமீனில் போகாமல் இருப்பதற்கு முதல்முதலாக தமிழக முதல்வர் அவர்கள் அந்தவகையில் ஒரு உத்தரவைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அது விரைவில் அமல்படுத்தப்படும் போது அதில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் எல்லாம் கைது செய்யப்படுவார்கள்.

காடுகளில் உள்ள பல்வேறு பொருள்கள் சந்தன மரங்கள், 'பாம் புராடியூஸ்' என்று சொல்லப்படுகிற காட்டு வளப் பொருட்கள் வேப்பர் மற்றும் சில மூலப்பொருள்களாக உபயோகப்படுகிற பொருள்கள் ஆகியவை விற்கப்படுவதால் வருமானம் அதிகப்படுவதை கொள்கைக் குறிப்பில் உறுப்பினர்கள் பார்க்கலாம். இதனைப் பார்க்கும் போது நிச்சயமாக காட்டு வளத்தை நன்றாக பாதுகாத்து இருக்கிறோம் என்பது புலனாகும்.

அடுத்து சில உறுப்பினர்கள் தைல மரங்கள், யூகலிப்ட்ஸ் மரங்கள் வளர்க்கக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். அதுபற்றி இரண்டுவிதமான கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. யூகலிப்ட்ஸ் மரங்களை வளர்த்தால் பூமியில் உள்ள தண்ணீரை அந்த மரங்கள் உறிஞ்சி விடுகின்றன என்று சொல்கிறார்கள். சில பேர்கள்

(பிற்பகல் 2-10)

இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரையில் இதுசம்பந்தப்பட்ட மரங்கள் வளர்க்கின்ற இடங்கள் 8 சதவீதம்தான். இந்த 8 சதவிகதத்திற்கு மேல், இவைகள் மேற்கொண்டு வளர்க்கப்படாமல் நாம் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறோம்.

சின்கோனா தொழிலாளர்கள் பற்றி சொன்னார்கள். இதிலே கிட்டத்தட்ட வேலை செய்கிற எல்லோரும், ஆதி திராவிடர்களும், மலைவாழ் மக்களும், மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களும்தான். அவர்களுக்கு அண்மையில் பொங்கல் பரிசாக ரூபாய் 300 கொடுக்கப்பட்டது. அவர்களுடைய சம்பளம் குறைவானது என்பதைத் துறை நன்றாக உணர்ந்து இருக்கிறது. இந்த சின்கோனா தொழில் சம்பந்தப்பட்ட சில பொருட்கள், அயல் நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்து சரியான

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்]

பொருளை ஈட்டாததினால், அதிலே அவர்களுக்கு எதிர்பார்த்த சம்பளம் கொடுக்க முடியாமல் இருந்தது. விரைவிலே சின்கோனா தொழிலாளர்களுக்குத் தேவையான எல்லா வீடுகளைக் கட்டித் தரவும், அவர்களுக்கு நியாயமான சம்பளத்தை வழங்கவும், இந்த சின்கோனாத் துறை லாபகரமாக இயங்கு வதற்கும், தேயிலைத் தோட்டம் புதிதாகப் போடுவதற்கு அங்கே வாய்ப்பு இருந்தால், அதைப் போட்டு, அதிலே தற்காலிகமாக வேலை செய்துகொண்டிருப்பவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்கான ஒரு குறிப்பு ஆய்விலே இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சந்தன மரங்களை வெட்டிய வகையில் சில பேர்கள், அலுவலகத்திலே இருக்கிற அதிகாரிகள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இதிலே அதிகாரிகள் ஈடுபட்டாலும், ஒப்பந்தக்காரர்கள் ஈடுபட்டாலும், தனியார்கள் ஈடுபட்டாலும் அவர்களை சட்டம் விடுவதில்லை. வழக்கு மன்றத்திலே தேங்கியிருக்கிறது. குறிப்பாக 1972-ம் ஆண்டு போடப்பட்ட பெரிய வழக்கில், உயர்தர வன இலாக்கா அதிகாரிகள், ரேஞ்சர்கள் எல்லாம் சம்பந்தப்பட்டு இருக்கிறார்கள். ஒப்பந்தக்காரர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். சென்னை உயர்நீதிமன்றத்திலே ஒரு தரம் வழக்கு நடந்து, உச்சநீதிமன்றத்திலே விசாரிக்கட்டும் என்று சொன்னதற்குப் பிறகு, உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு போய், அங்கே நீண்டகாலம் அதை முடக்கி வைத்தார்கள். உச்ச நீதிமன்றத்திலே தீர்ப்பு கொடுத்த பிறகு, சென்னை உயர்நீதிமன்றத்திலே வந்து திரும்பியும்,—அதிலே கிட்டத்தட்ட 40, 60 பேர்கள் குற்றம் சாட்டப்பட்டு இருப்பதால்—புதிதாக ஒருவர் வழக்கு போட்டு இப்போது தடை வாங்கியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தடை நீக்கப்படவேண்டும் என்று நாம் இப்போது தீவிர முயற்சி எடுத்து இருக்கிறோம். இருந்தாலும் நம்முடைய சபை மூலம் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி அவர்களுக்கும், தலைமை நீதிபதி அவர்களுக்கும் தெரிவித்துக்கொள்வது, தடை கொடுத்தால், இதைப் போன்ற வழக்குகளில் பல்லாண்டுகாலமாக நிலுவையில் உள்ள வழக்குகளில்,—ஒரே வழக்கு, ஒரே கிரைம் நெம்பர், அதிலே ஒவ்வொருவராக வழக்கு போடுவது என்றால், 60 வருடங்கள் கூட வழக்கு நடக்கலாம். ஆகவே இந்த நாட்டினுடைய நன்மையைக் கருதி, அந்த வழக்கிலே சம்பந்தப்பட்ட சந்தன

[மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சாமிநாதன்] [1987 ஏப்ரல் 30

மரங்கள் மாத்திரம் 1 கோடி ரூபாய் பெருமானமுள்ள மரங்கள், தேங்கிக் கிடக்கின்றன, வாகனங்கள் கிட்டத்தட்ட 1 கோடி பெருமானமுள்ள வாகனங்கள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன—ஆகவே உயர்நீதி மன்றம் தடை விதித்தாலும், அந்தத் தடையை உடனே நீக்கி, விசாரணை செய்ய உதவி செய்யவேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரைப்படத்தைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். திரைப்படத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், அல்லது அமைச்சர்கள் பற்றி விமர்சனம் செய்கின்ற படங்கள் வருகிறது, அதை எப்படித் தடை செய்யாமல் இருக்கிறீர்கள், அல்லது சென்சார் சர்டிபிகேட் கொடுத்தாலும் இந்த அரசு அப்படிப்பட்ட படங்களை காட்டுகிற தியேட்டர்களுக்கு ஏன் உரிமங்கள் வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டார்கள். இதைப் பற்றி தனியாக ஒரு சட்டம்தான் போடவேண்டும். அப்படி நாம் போட்டால், சென்சார் செய்த ஒரு படத்தை அவர்கள் காட்டு வதற்கு உயர்நீதிமன்றத்திலே அல்லது வேறு கோர்ட்டுகளிலோ அவர்கள் தடை வாங்கிவிடுவார்கள். இருந்தாலும் திரைப்படம் எடுப்பவர்களை நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன், ஒரு குறிப்பிட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர் அல்லது அமைச்சர், அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்டு உள்ளவர்கள், இவர்கள் தங்களுடைய பதவியை துஷ்பிரயோகம் செய்து, ஏதாவது அநீதி இழைத்தார்கள் என்று சொன்னால், நிச்சயமாகச் செய்யலாம். ஆனால் பொதுவாக, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், அமைச்சர்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல, குற்றம்புரிந்த உடனே ஒருவருக்கு போன் வருகிறது, போன் எங்கேயிருந்து வருகிறது என்று சொன்னவுடன், அது கோட்டையில் இருந்து வருகிறது என்று சொல்கிறார்கள். கோட்டையா, அப்படி பார்னால் ஒரு அமைச்சர் போன் பண்ணுகிறார் என்று அதிலே வசனம் எழுதுகிறார்கள். இந்த ஜனநாயகத்தின் மீது நம்பிக்கை வைத்திருக்க வேண்டுமானால். ஜனநாயக அமைப்பைக் காப்பாற்ற வேண்டுமானால். திரைப்படத்திலே உள்ளவர்கள், இதுமாதிரி கதை எழுதுவதை நிறுத்த வேண்டும். குறிப்பிட்ட யாராவது ஒருவர் இருந்தால், அவருடைய பெயரை போட்டுக்கூட நடக்கலாம். இதை பற்றி பேச நாம் நேரிடையாக படத் தயாரிப்பாளர்களைச் சந்திக்கவேண்டும். படத் தயாரிப்பாளர்கள்.

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்]

படத்தை திரையிடுபவர்கள் இவர்களை எல்லாம் கொண்ட ஒரு கூட்டத்தைக் கூட்டி மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய எண்ணத்தைச் சொல்லி, அதற்கு சரியான பரிகாரம் தேடலாம் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய விழுப்புரத்தைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் மணி அவர்கள் வீடியோ படத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஒரு திரைப்படம் வெளிவந்தால், அதனுடைய வீடியோ கேசட்டு களை வாங்கி உடனே போட்டுவிடுகிறார்கள். சினிமாவில் முதல் நாள் வருகிற படத்தை, இவர்கள் அதற்கு முதல் நாளே பார்த்து விடுகிறார்கள் என்ற ஒரு உணர்ச்சி திரைப்படம் தயாரிப்பவர்கள் மத்தியிலே இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். திரைப்படம் தயாரிப்பவர்கள் அயல் நாட்டுக்கு உரிமையைத் தருகிறபோது தமிழ்நாட்டில் அல்லது இந்தியாவில் படம் என்றைக்கு வெளியிடப்படுகிறதோ அதற்கு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பே அவர்கள் வெளியிட்டு விடுகிறார் கள். அதுதான் தவறு. 3 நாட்களுக்கு முன்பு வெளியிட்டு விடுவதால் அவர்கள் மிக அருமையாக, தமிழ்நாட்டில் படம் தயாரிப்பவர்கள் இந்தியாவில், படம் தயாரிப்பவர்களைவிட அழகாக வண்ணத்திலே தயாரித்து அவர்கள்தான் விநியோகிக்கி றார்கள். ஆகவே திரைப்படம் தயாரிப்பவர்களும் 3 நாட்களுக்கு முன்பு அயல் நாட்டுக்கு உரிமை தருகிறேன் என்ற வகையில் கொடுக்கக் கூடாது. அவைகளையும் நாம் மனதிலே கொள்ள வேண்டும். திரைப்படத் தொழில் நன்றாக வளரவேண்டும். திரைப்படம் வெளியிடுவதால் உள்ளாட்சித் துறைக்கு அதிகமான வருமானம் வருகிறது என்பதை இந்த அரசு நன்றாக உணர்ந்து இருக்கிறது. அதற்குப் போடப்பட்ட வரியைப் பற்றி மறு பரி சீலனை செய்ய வேண்டுமென்று உறுப்பினர்கள் கேட்டார்கள். திரைப்படம் வெளியிடுபவர்கள் சங்கத்தின் சார்பிலேயிருந்துகூட அந்த மாதிரி வந்திருக்கிறது. அதுபற்றி துறை ஆய்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சுற்றுலாத்துறையைப் பொறுத்த வரையில் இந்தத் துறையை ஒரு தொழிலாக, இண்டஸ்டிரியாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அதிலிருந்து நல்ல வரவேற்பு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. தற்காலிகமாக "வார் மெமோரியல்" என்று

சொல்லப்படுகின்ற இடத்திற்குப் பக்கத்திலே உள்ள தீவுத் திடலில் நடத்துகின்ற பொருட்காட்சி இந்தியாவிலேயே அதிக நாள் பார்க்கப்படுகிற பொருட்காட்சியாகும். அதுவும் லாபகர மாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதை நிரந்தரமாக ஆக்க வேண்டுமென்ற முறையில் அதற்கு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அடிக்கல் நாட்டு செய்திருக்கிறார்கள். இன்னும் ஒரு ஆண்டு அல்லது 3 ஆண்டுக் காலத்திற்குள் தொடர்ச்சியாக ஒரு நிரந்தர கண்காட்சி சாலையை தமிழகத்தின் தலைமையிடத்தில் ஏற் படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தினுடைய சுற்றுலாத்துறை ஹோட்டல்களில் வேலை செய்கிற பல்வேறு பணியாளர்களுக்கு சம்பள விகிதம் திருத்தி யமைக்கப்பட்டு அரசு அலுவலர்களைப் போல எல்லாவிதமான சலுகைகள் கொடுப்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். மத்திய அரசு, தமிழக அரசுக்கு சுமார் 10 கோடி ரூபாயை இந்த சுற்றுலாத் துறையை வளர்ப்பதற்காக உதவி செய்து இருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்திலே மத்திய அரசுக்கு தமிழக அரசின் சார்பில் நன்றியை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மூலம் அந்தந்த மாவட்டங் களில் நீர்வீழ்ச்சியாக இருந்தாலும், மலைவாழ் ஸ்தலமாக இருந்தாலும் அல்லது சில முக்கியமான புராதன கோயில்கள், புகழ்பெற்ற கோயில்களாக இருந்தாலும் அவைகளையெல்லாம் அபிவிருத்தி செய்வதற்குத் திட்டங்களைத் தயாரித்து அமைக்க வேண்டுமென்றும், சம்பந்தப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை, மாவட்டத்தில் உள்ளவர்களை கலந்து கலெக்டர்களை அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கருத்தை சம்பந்தப்பட்ட மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு அனுப்பி அந்தக் கருத்தின் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு இந்தத் துறை முயலும்.

உதகையிலுள்ள ஏரியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்த ஏரியை மிகவும் அழகுபடுத்தவும், அங்கே போட்டுகள் போன்ற வற்றைக் கட்டவும் சுற்றுலாத்துறை முயன்று கொண்டிருக்கிறது.

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்]

உதகையில் டி.வி. ஸ்டேஷன் வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் உச்சி அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அங்கே டி.வி. ஸ்டேஷன் வரவேண்டுமென்று ஏற்கெனவே மைய அரசுக்கு தன்னுடைய பரிந்துரையை இந்த அரசு அனுப்பி இருக்கிறது. ஒரு வருட காலத்திற்குள் அவர்கள் கட்டுவார்கள் என்று நாங்கள் நிச்சயமாக நம்புகிறோம். அரசு தொடர்ந்து அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதி நினைவுபடுத்தும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

செய்தித் திரைப்படத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஜி. கே. ரெட்டி அவர்கள் ஒரு அறிக்கையை, செய்தி மற்றும் விளம்பர இலாக்காவில் ஒரு பயிற்சி அளிப்பதற்கு ஏற்கெனவே உள்ளவர்களுக்குப் பயிற்சியும், அப்படி இல்லாதவர்களுக்கு அடிப்படைப் பயிற்சியும் தற்போது உள்ளவர்களுக்கு புதிதாக தொடர்ந்து பயிற்சி அளிக்கவும் ஒரு நல்ல மையமாக ஏற்படுத்துவதற்கு அவர்கள் ஒரு அறிக்கையை சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். அதற்கு சுமார் 7 லட்சம் ரூபாய் செலவு ஆகும். அந்த அறிக்கை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுடைய இசைவுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுடைய இசைவைப் பெற்று அந்தப் புதிய 'மாஸ் கம்யூனிகேஷன் இன்ஸ்டிடியூட்' என்பதை தமிழ்நாட்டில் ஏற்படுத்தி, அது ஏற்படுமானால் இந்தியாவில் வேறு எங்கும் அப்படி ஒரு பயிற்சி நிறுவனம் இல்லை என்பதைப்போல அதை ஏற்படுத்துவதற்கு இந்த அரசு முயற்சி எடுக்கும் என்பதைக்கூறி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு வெட்டுத் தீர்மானங்களைக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அந்தத் தீர்மானங்களையெல்லாம் திரும்பப்பெற்றுக் கொண்டு, காரணம் வெட்டுத் தீர்மானங்களில் கொடுத்த பொருள்கள் நீங்கள் சொன்ன வேண்டுகோளையெல்லாம், சம்பந்தப்பட்ட துறைகளெல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு அவைகளை நிறைவேற்ற நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 2-20)

திரு. வை. பாலச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே பல்வேறு ஆலயங்களில் பணி புரிகின்ற ஊழியர்களுக்கு எல்லாம் மாதம் தோறும் ஒழுங்காக

[திரு. வை. பாலச்சந்திரன்] [1987 ஏப்ரல் 30

ஊதியம் கிடைக்கின்ற வகையில் வருமானம் வருகின்ற திருக்கோவில்களில் இருக்கின்ற வருமானத்திலே ஒரு குறிப்பிட்ட சதவீதத்தை எடுத்து ஒரு பொது நிதி அமைத்து அதிலிருந்து அவர்களுக்கு ஊதியம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்கப்பட்ட போது நேற்று அமைச்சர் அவர்கள் ஒவ்வொரு ஆலயத்திற்கும் வருமானம் சரியாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைய கொள்கை குறிப்பில் அப்படி இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே நேற்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன காரணம் இன்றைக்கு அது மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த பொது நிதி அமைப்பதற்கு அரசு முன்வருமா என அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே ஒரு பொது நிதி ஆலய ஊழியர்களுக்கு என்று இருக்கிறது. அதுவும் மாண்புமிகு நம்முடைய சத்துணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தலைமையில் ஆலய ஊழியர்கள் சங்கம் ஒன்று இருக்கிறது. அவர்கள் காலையில் எனக்கு மனு கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் நிச்சயமாக ஆராய்ந்து அப்படி பொது நிதி வைத்தால் தான் அவர்களுடைய குறையை போக்க முடியும், தேவைகளை நிவர்த்தி செய்ய முடியும் என்றால் அதற்கு நிரந்தர வைப்பு நிதி வைக்கப்படும்.

திரு. ந. சிவஞானம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் தியேட்டர்கள், டெம்பரரி தியேட்டர்கள் போன்றவைகளுக்கு அரசினுடைய லைசன்ஸ் வழங்குவதற்கு அனுமதியை கொடுத்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் தற்போது வீடியோ தியேட்டர் ஓப்பன் செய்வதற்கு தென் இந்திய வர்த்தகர் விடியோ சங்கம் என்ற ஒரு அமைப்பை வைத்துக்கொண்டு ஆங்காங்கே தியேட்டர் கட்டுகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் வீடியோ தியேட்டர்களை கட்டுவதற்கு அரசு அனுமதி அளிக்குமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எற்கனவே வீடியோ தியேட்டர் கட்டுவதற்கு சில நிபந்தனைகள் வைத்து அனுமதி

1987 ஏப்ரல் 30] [திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்]

வழங்கலாம் என்று அதில் இருக்கிறது. இது கொள்கை பிரச்சினை. தியேட்டர்களில் சரியாக வருமானம் வராமல் அது நஷ்டத்தில் ஓடுமோ என்ற ஐயம இருக்கிறபோது இதை தொடர்ந்து நாம் அனுமதிக்கலாமா என்பது கொள்கை முடிவு. தவிர ஏற்கனவே நாம் வீடியோ சம்பந்தமாக கொண்டு வந்த சட்டத்திலே சில நிபந்தனைகளை வைத்து இருக்கிறோம். அந்த நிபந்தனைகளுக்கு கட்டுப்பட்டால் அதற்கு உரிமை கொடுக்கலாம்.

திரு. எம். செல்லமுத்து: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கோவில்களில் பணி புரியக்கூடிய ஊழியர் களுக்கு சம்பளம் குறைவாக இருப்பதால் பல தவறுகள் நடை பெற வாய்ப்பு இருக்கிறது. உதாரணமாக குத்தகைகள் எல்லாம் வசூல் செய்வதற்கு அவர்கள்தான் போகிறார்கள். குத்தகை தாரர்களிடம் பேரம் பேசிக் கொண்டு குத்தகையை சரியாக வசூல் செய்யாமல் அதனால் குத்தகை பாக்கிகள் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. எனவே அந்த கோவில் ஊழியர்களுக்கு எல்லாம் அதிகமாக சம்பளம் கொடுப் பதற்கு ஆவன செய்வீர்களா? இந்த கோவில் நிலங்களில் குத்தகை சாகுபடி செய்பவர்களுக்கே சொந்தமாக ஆக்கக்கூடிய நடவடிக்கையை அரசு எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அதைப் பற்றி ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். அது அரசின் ஆய்வில் இருக் கிறது. பல்வேறு கோணங்களில் அதை நாம் ஆய்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆலய ஊழியர்கள் பற்றி நிச்சயமாக சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு பரிகாரம் தேட நடவடிக்கை எடுக்கப் படும்.

திரு. துரை கோவிந்தராசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சமூக காடு வளர்க்கிற வகையில் பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் ஆர்.எஸ். பதி மரத்தை ஆங்காங்கு இருக்கிற கிராமங்களில் வளர்க்கக்கூடாது என்று முன்னால் ஒரு தடை விதிக்கப்பட்டு இருந்தது. ஆனால் இப்போது மறுபடியும் வறட்சி இருக்கிற இந்த நிலையில் ஆங்காங்கு ஆர்.எஸ். பதி மரம்

[திரு. துரை. கோவிந்தராசன்] [1987 ஏப்ரல் 30

சமூக காடு வளர்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் வளர்க்கலாம் என்று ஒரு அனுமதி வழங்கி இருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. அப்படி வழங்கப்படுமானால் அந்தப் பகுதியில் இருக்கிற கிணறுகள் அல்லது மற்ற மரங்கள் வளர முடியாத சூழ்நிலை இருக்கும் என்பதை அறிந்து அந்த ஆர். எஸ். பதி மரத்தை மேலும் வளர்க்காமல் இருக்க அரசு தடை விதிக்குமா என அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே நான் சொல்லியிருக்கிறேன். ஏற்கனவே இருந்த இடங்களைத் தவிர வேறு இடங்களில் இந்த யூக்கிலிப்டஸ் மரம் வளர்க்கக்கூடாது என்பது தான் அரசின் கொள்கை ஆகும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது; இப்போது வாக்கெடுப்பு.

கோரிக்கை எண். 12—தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள்—சட்ட நிர்வாகம்.

திருவாளர்கள் கே. சுப்பராயன் மற்றும் மெ. ஆண்டி அம்பலம் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாக கருதப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

"மானியக் கோரிக்கை எண் 12—தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,48,63,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்"

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

1987 ஏப்ரல் 30] [பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

கோரிக்கை எண் 25—சின்கோனா.

திரு. கே. சுப்பராயன் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாக கருதப்பெற்றது.

திரு. எஸ். என். இராமசாமி அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

"மானியக் கோரிக்கை எண். 25—சின்கோனா என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,70,89,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்."

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 45—காட்டுவளத்துறை.

திரு. கே. சுப்பராயன் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாக கருதப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

"மானியக் கோரிக்கை எண். 45—காட்டுவளத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 16,58,50,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்".

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றது. கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 47—செய்தி, சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல்.

திருவாளர்கள் கே. சுப்பராயன், சோ. மா. இராமச்சந்திரன் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள **கேள்வி:**

"மானியக் கோரிக்கை எண். 47—செய்தி, சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 3,45,61,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்".

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 56—காட்டுவளம் குறித்த மூலதனச் செலவு.

திருவாளர் கே. சுப்பராயன் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாக கருதப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள **கேள்வி:**

"மானியக் கோரிக்கை எண் 56—காட்டுவளம் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 22,60.23,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்".

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, 4—5—1987 (திங்கட்கிழமை) காலை 10.00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2.26 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.